

Torsdag den 29. august 1985

Årets 241. dag, rest 124.

Solen ned i dag kl. 20.28

op i morgen kl. 6.29

Vejrudsigten: Aftagende vind og nogen sol. Dagtemp. på 18-25 gr., i nat ned til 5 gr.

Elisabeth og Kirsten ved siden af deres Nimbus. (Foto: Michael Lassen).

På Nimbus fra Århus til marked i Ulfborg

Af Mette Sørensen

ULFBORG. Ulfborg Marked trækker mange mennesker - ikke kun fra Vestjylland. Søstre Elisabeth, der bor i Århus, og Kirsten, der bor i Helsingør, var på

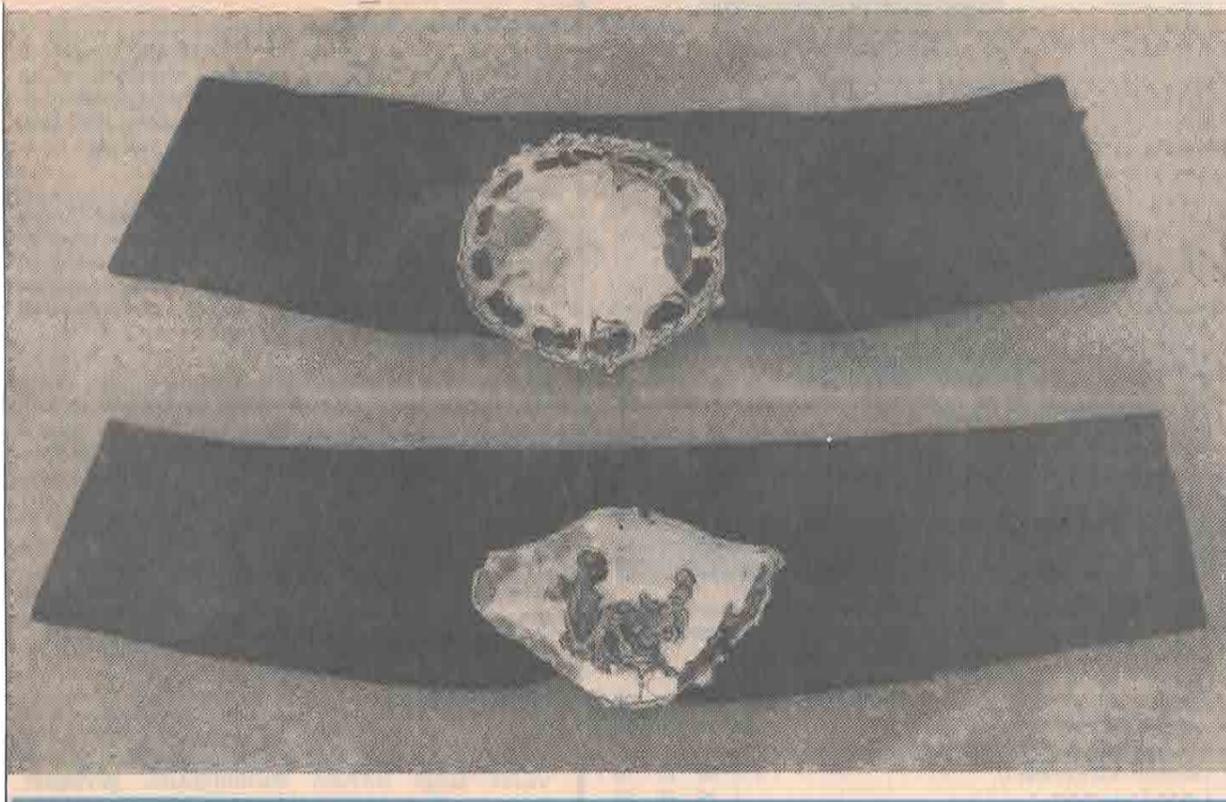
ferie i det vestjyske, og så kunne de jo lige så godt kombinere det sjove med det nyttige. Så pigerne slog telt op i nærheden af Ulfborg, og onsdag gjorde de turen ind til markedet på de-

res Nimbus med sidevogn, medbringende et flot udvalg af ørenringe og armbånd lavet af messing og sølv.

- Hvordan salget går? Det aner jeg ikke, for vi er lige kommet. Men her

er da sjovt, lo Kirsten og tilføjede:

- Få nu Nimbus'sen med på billedet. Den har vi kørt helt fra Århus og hertil på, og selv om den er gammel, kører den upåklageligt.

Allergifri smykker

Smykkesmeden i Odense, Jens G. Christophersen, et nyt, lille firma, går sine egne veje – han laver alle sine smykker i hånden, og målsætningen er at lave kvalitets Smykker til overkommelige priser. Som noget nyt har »smeden« lavet allergifri smykker for at også de kvinder, der lider af nikkel-allergi, og det er 20 pct., også kan glæde sig over at bruge smykker. De meget særprægede smykker fremstilles dels ved, at kunstneren lader det smeltede metal størkne i sit » eget« mønster, dels ved at metallet udbankes eller vrides. De to viste bæltespænder viser de omtalte teknik'er.

Smukke smykker – sjove smykker

Af INGA JEPPESEN

Smykker er for alvor blevet en væsentlig del af modebilledet, og det er klart, at designere både herhjemme og i udlandet gør deres til at gøre smykkerne endnu smukkere – endnu sjovere. Valgmulighederne er legio. Du kan vælge mellem smukke smykker og sjove smykker, smykker i ædelt metal og smykker i knapt så værdifuldt materiale. Smykkesmeden i Odense, hvis borgerlige navn er Jens Galshjøl Christophersen er blandt dem, der laver smykker man lægger mærke til.

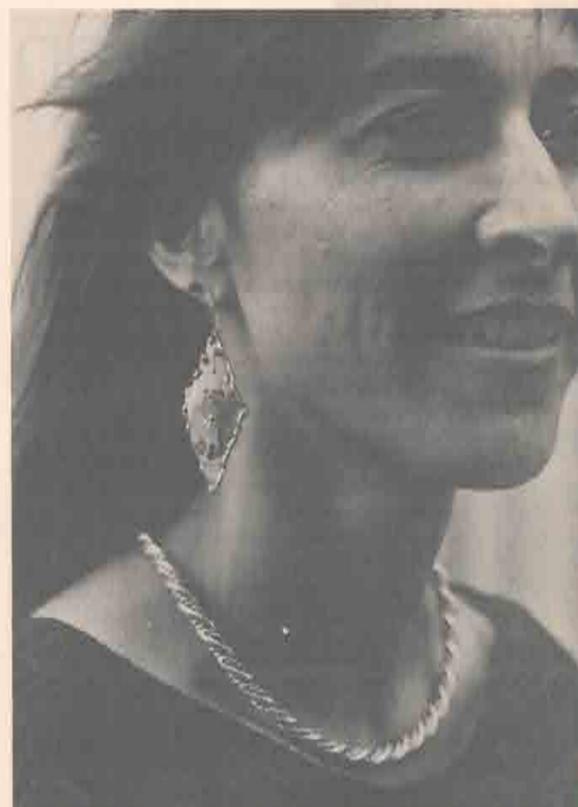
Hans målsætning er at lave spændende, utraditionelle smykker til overkommelige priser. Alt er lavet i hånden, hvilket igen betyder, at hvert smykke har sit individuelle særpræg. Smykkesmeden skaber bl.a. smykker ved at udnytte de smeltede metaller evne til at skabe deres egen form og struktur, og det kommer der meget spændende ud af. Det samme er tilfældet, når metallet udbankes og vrides, så det optimale spil kommer frem i det færdige smykke. Løvrigt har Smykkesmeden taget det stigende allergiproblem alvorligt og laver alle smykker i materialer, der giver næsten 100 pct. sikkerhed mod allergi.

Smykkesmedens kollektion

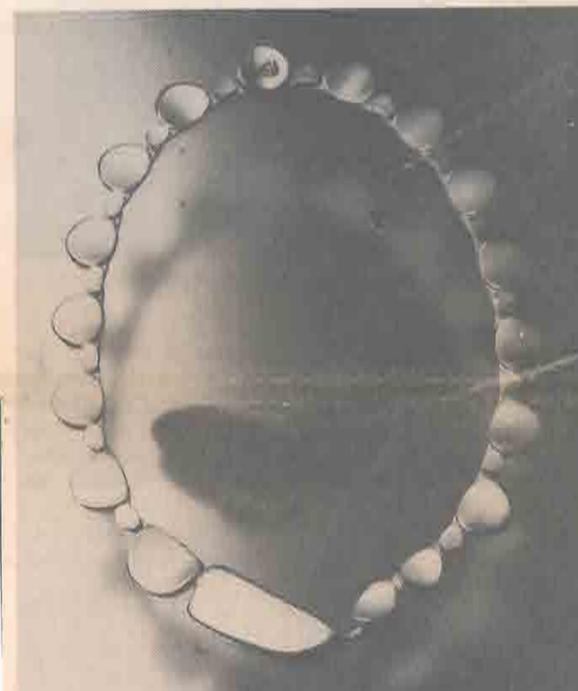
har hidtil omfattet halsringe, halssmykker, armringer, hårspænder, øreringe og ringe, men '87 kollektionen er udvidet, så der nu også findes brocher og bæltespænder, som passer til de øvrige ting.

I en lidt anden ende af prisklassen finder vi de finske Lapponia smykker. Lapponia har gennem de seneste 25 år udviklet sig til en internationalt kendt producent af eksklusive og særprægede smykker, og firmaets fire faste designere – den ene er danskeren Poul Havgaard – sprudler af fantasi og dygtighed. Lapponia – smykkerne helt specielle design gør faktisk hvert enkelt smykke til andet end blot almindeligt tilbehør til en dragt eller en kjole. Adskillige af dem er små kunstværker i sig selv. Guldsmed A.F. Rasmussens Sønner var blandt de første i Århus, der fik forhandlingen af de smukke, finske smykker for en snes år siden, og derfor var det helt naturligt, at forretningen valgte af lade en Lapponia-udstilling være den første i et nyt udstillingslokale, som er indrettet på førstesalen over forretningen på Søndergade.

En af Lapponias designere, Björn Weckström, var sammen med den finske presse- og kulturråd, Matti Isoviita i Århus i anledning af udstillingens åbning, og Weckström, som også er kendt som billedhugger, sagde her, at for ham er et smykke en miniature skulptur med en menneskelig baggrund.

Smukke ørestikker og flettede halsringe, klassisk design som passer fint til moden.

Et eksempel på Lapponias ca. 450 skulpturelle smykker, en halsskæde i Sterlingsølv, designet af Björn Weckström.

Mange smykker »skæres« ud af messingpladerne med svejseflammen, som her føres af Jens Galschiøt Christophersen.

Et beskedent eksempel på den nye kollektion. Hals-, arm- og øresmykket er i en slags netværk, som giver smykkerne et »let« udseende, mens ringen er fra »Lava«-serien, og alt er af forsvøvet messing.

Det skal ses på tingene, at de har været i hånd

Mener fynsk kleinsmed, der har skabt sig en levevej som smykkeditto

Af
LISBET HOLT
Foto:
NILS MOGENSEN

Godt gemt af vejen ligger det – og når man endelig finder frem efter forespørgsler hos venlige naboer, tror man såmænd ved første øjekast, at man alligevel er gået forkert. For Smykkesmedens lokaliteter i en Ejl-skovsgade-gård i Odense ligner faktisk ikke ret meget noget, der resulterer i flotte smykke i ædle materialer.

Det er heller ikke hverken guld- eller sølvsmede, der er i gang med hamre, svejseflamme og polereskiver, men kleinsmede og arbejdsdreng. Kikker man godt efter i skabe og kasser, gemmer der sig dog i dyngervis af beviser for, at Smykkesmeden i allerhøjeste grad lever op til navnet. At det er nødvendigt med ekstra fart på lige nu, skyldes bl.a. at de nyeste kollektioner skal præsenteres på brugskunstmessen i Herning, der åbner på lørdag, og på modemessen i København i næste uge – og hidtil har man altså kun fået lavet prototyper af de nye smykker til katalog-fotografering. Der skulle jo helst også være nogle at udstille.

– Men vi er vant til hurtig omstilling, fordi alle vore smykker bliver lavet i hånden, siger chefen Jens Galschiøt Christophersen. Vi er derfor ikke så bundne af former og skabeloner og kan hurtigt lave en model om, hvis vi er trætte af den. Det er også baggrunden for, at vi skifter næsten hele

Karen og Claus, kleinsmed og arbejdsdreng, får sig en lille snak under arbejdet med at save og hamre. »Rodebunken« i forgrunden er faktisk en dyngearmringe.

kollektionen ud hvert år, og omkring to-tredjedele af de smykker, vi viser på messerne, bliver nye modeller.

Smykker – af bestik

Jens Galschiøt Christophersen er blevet smykkemed ved lidt af en tilfældighed. Han er uddannet kleinsmed på Lindø og begyndte at pusle med smykker til sin kone for fem- seks år siden. De vakte interesse hos andre, hvorfor smeden startede en mindre produktion, som han afsatte ved musikfestivaler og lignende rundt om i landet, og det gik også så godt, at han for to år siden etablerede virksomheden.

Den beskæftiger nu syv mennesker, som med metaltråd og -plader, fortrinsvis messing, som råmaterialer

le fremstiller alskens smykker, såvel helt enkle i stilen som mere snørklede. Blandt nyhederne er serierne »Lava« og »Spinde«, der er karakteristiske ved henholdsvis grove strukturer og let netværk. En speciel del af kollektionen udgøres i øvrigt af de såkaldte service-smykker, der fremstilles af gamle sølvskeer og -gaffer.

– Jeg anvender de teknikker, jeg kender fra smedefaget, og de er helt anderledes end dem, smykkebranchen ellers bruger, fortæller Jens Galschiøt Christophersen. Alt, hvad vi laver, er håndarbejde, så der er aldrig to smykker, der bliver helt ens, og det er for mig noget af charmen ved dem, at man kan se på tingene, at de har været i hånd. Jeg bryder mig ikke om masseproduktion, men vores fremstil-

lingsmetode betyder jo, at smykkerne bliver dyre i forhold til dem, vi konkurrerer med, og som ofte kommer fra Østen. Derfor er det vigtigt at deltage i messer, hvor man har mulighed for at få kontakt med udenlandske forhandlere. Det danske marked er for småt for vores type smykker.

Nikkelfri øresmykker

Smykkesmeden tænker ikke udelukkende i dekorative baner, men har også taget problemet nikkelallergi alvorligt og i samråd med eksperter fundet frem til metaller, der ikke skulle forårsage allergi. Mange af smykkerne er således fremstillet af en legering af kobber og zink og belagt med sølv, og ørestikkerelaves af kirurgisk stål,

som er garanteret nikkelfri. Forsølvningen foregår i øvrigt uden for huset, for dels er det en giftig proces, Jens Galschiøt Christophersen helst vil undgå – og dels mener han forresten ikke, han er »god nok« til den selv.

– Hvordan får man stadig inspiration til noget nyt?

– Jeg kigger naturligvis altid på smykker – og på mode i det hele taget – ude omkring, og jeg kommer også stadig til festivalerne i Roskilde og på Midtøst, hvor jeg får mange gode idéer. Men hvad moden end siger, laver vi altså ikke noget her i værkstedet, vi ikke selv kan lide. En del af tingene matcher sammen i serier, og på mange opfordringer er vi nu også begyndt at lave brocher, bæltespænder, hårspænder og

ringe, som passer sammen med hals- og armringe. Det vil forhandlerne – smykke- og brugskunstsforretninger – gerne have, selv om det jo ikke er ideen, at det hele skal bæres samtidig.

Under vort besøg hos Smykkesmeden har medarbejderne mange aktiviteter i gang. Der bliver snoet metervis af tynd og tyk messingtråd til arm- og halsringe, banket, savet og svejset, diskuteret resultater af en særlig teknik med støbning i vand, hvor det er metallet selv, der bestemmer formerne, og inde i et lille rum for sig rumler værkstedets eneste maskiner, nemlig poleretromlerne. Her får smykkerne det rette blanke ydre ved at rotere rundt i sæbevand mellem tusindvis af rustfrie stål-kugler i to døgn og derefter mellem keramiske sten i op til to uger. Så skinner de blødt som efter års skulpen i havvand!

Agent i USA

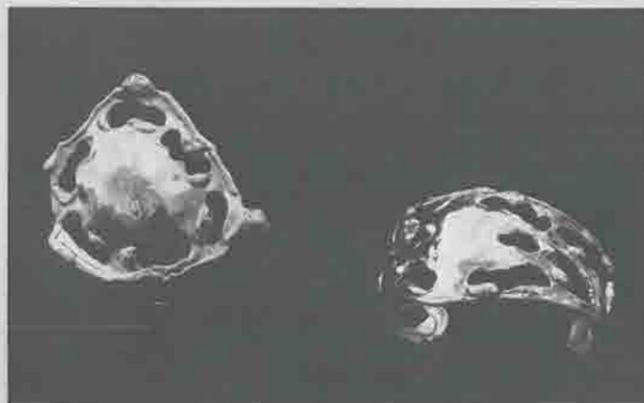
Ind imellem skal der tages stilling til, hvornår kollektionen skal sendes til agenten i USA, for Smykkesmeden er nemlig ved at prøve at komme ind på det amerikanske marked efter at have fået pæn gang i afsætningen til Sverige og – især – Norge.

– Der er virkelig sket noget på de to år, medgiver Jens Galschiøt Christophersen. Og jo, det er altså sjovere at være smykkemed end kleinsmed...

TEMA
Tøj og tilbehør

Kleinsmeden smeder smykker

- Kvalitet er ikke kun design - det skal også være nikkelfri metaller og slidstærk forsølvning, siger J.G. Christophersen, Smykke Smeden i Odense.

Store gedigne smykker med elegance - her er en broche (tv.) og en armring (th.).

En uddannelse som kleinsmed kan være overordentligt anvendeligt. For det er ikke kun monotont arbejde - det kan også være fantastisk inspirerende. Jens Galschiøt Christophersen i Odense har beviserne: Han er smykke-smed og har haft et rimeligt godt forår, hvor han har deltaget på to messer: Formland i Herning og modemesse i Bella Centret i København!

I fem år har Jens Galschiøt Christophersen lavet smykker - og blandt andet arbejdet med specielle teknikker som at støbe i vand.

Det har været unikke hals-, arm- og øresmykker, han har arbejdet med. Men på messerne præsenterede han nye ting: brocher og bæltespænder - lavet med samme teknik i vand. - Der er en del, som har spurgt om vi ikke ville forsøge os med det, og det har vi så gjort, siger Jens Galschiøt Christophersen, der henter mange af sine ideer fra sit tidligere job som kleinsmed, hvor han også arbejdede med jern og messing. Efter at have udvidet repertoiret med brocher - og ikke mindst bæltespænder, er kontakten til bl.a. skindbutikker øget en hel del.

- Det er altid vigtigt at lave en god kvalitet. Men kvalitet på design er ikke det eneste. Der skal også ligge en kvalitet i råvarerne, siger Smykke Smeden, der har samarbejdet med eksperter i metal-allergi og har fundet frem til metaller, der ikke giver allergi.

- Og det er 100 procent sikre metaller, siger han, der har adskillige kilo nysølv liggende på lager - og som ikke er til noget.

vikke kroniske eksemmer på hænder, siger han.

- Forsølvningen af smykker har vi også arbejdet en hel del med - fordi vi har ønsket at få en meget slidstærk overflade. Og det har vi efterhånden fundet frem til - det koster mere - men det holder også helt anderledes. Og derfor har forsølvningen samme slidstyrke, som almindeligt to-tårnet bestik. Det vil sige holdbarhed i 20 år, siger Smykke Smeden.

Alle smykker laves i hånden. Halsringen er snoet - mens øresmykket er støbt i vand og forarbejdet.

SÆLGER

som besøger isenkram og brugskunstbutikker. Distrikt: Jylland, Fyn. Søges til sideordnet at sælge kollektion af danskproducerede gaveartikler af høj kvalitet.

Indarbejdet kundekreds. Ren provision.

Skriftlig henvendelse

ODENSEVEJ 95
5600-DK-FAABORG
TLF. 09 61 82 82

Smukke, usædvanlige og tillige allergifri smykker

Smykker er for alvor blevet en væsentlig del af modebilledet, og det er klart, at designere både herhjemme og i udlandet gør deres til at gøre smykkerne endnu smukkere - endnu sjovere. Valgmulighederne er legio. Du kan vælge mellem smukke smykker og sjove smykker, smykker i ædelt metal og smykker i knapt så værdifuldt materiale. Smykkesmeden i Odense, hvis borgerlige navn er Jens Galschiøt Christophersen er blandt dem, der laver smykker man lægger mærke til. Hans målsætning er at lave spændende, utraditionelle smykker til overkommelige priser. Alt er lavet i hånden, hvilket igen betyder, at hvert smykke har sit individuelle særpræg. Smykkesmeden skaber bl.a. smykker ved at udnytte de smeltede metaller evne til at skabe deres egen form og struktur, og det kommer der meget spændende ud af. Det samme er tilfældet, når metallet udbankes og vrides, så det optimale spil kommer frem i det færdige smykke.

Iøvrigt har Smykkesmeden taget det stigende allergiproblem alvorligt og laver alle smykker i materialer, der giver næsten 100 procent sikkerhed mod allergi. Smykkesmedens kollektion har hidtil omfattet halsringe,

halssmykker, armringe, hærspænder og øreringe, men 87-kollektionen er udvidet, så der nu også findes brocher og bæltespænder, som passer til de øvrige ting. Den spændende kollektion - samt iøvrigt også andre dej-

lige smykker - forhandles nu af Margit Strange i Garnhuset. På billedet prøver Margit selv nogle af de charmerende smykker, som Garnhuset iøvrigt er ene om at føre på Lolland-Falster.

Allergisikre smykker

Et stort problem for mange mennesker er nikkellærlig. Alene her i landet er omkring en femtedel af de yngre kvinder overfølsomme overfor nikkel. Tidligere fik nikkelspænderne i strømpeholderne ofte skylden, fordi udslættet begyndte der, hvor metallet havde berøring med huden. Men er man først blevet allergisk overfor nikkel, kan eksemene brede sig, og den kan slå ud, blot man rører ved en forniklet vandhane.

Mange smykker, ikke mindst de populære ørestikkere, er lavet af metallegeringer, der indeholder nikkel – med allergisym-

tomer som følge for dem som bærer de pågældende smykker.

Dette problem har »Smykkesmeden« i Odense – hans borgerlige navn er Jens Galschiøt Christophersen – taget op, og han bruger i sin smykkeproduktion udelukkende metaller uden nikkel. Dette har indbragt ham anerkendelse fra lægeligt hold. En overlæge har således udtalt, at smykker fremstillet af en legering af kobber og zink, belagt med sølv, ud fra et allergihensyn må anses for at være næsten 100 pct. sikre.

Det er sådanne materia-

ler Smykkesmeden bruger, og han har også sin egen fremstillingsteknik, der gør, at hans smykker ikke ligner andres. Det er noget med metalstøbning i vand, der giver smykket en individuel udformning, andre smykker bankes ud, og disse særprægede smykker har, hvor de i det sidste par år er blevet vist, vakt berettiget interesse. I den kommende tid vil Smykkesmeden udstille sine spændende og allergisikre, håndlavede smykker på Forrlandmessen i Herning og på Nordens største modemesse »Future Fashion« i Bella Centret i København.

Modetillæg til Morgenposten 27. september 1987

Ved naturstøbning antager de smeltede metaller deres egen form og struktur, og det har Smykkesmeden udnyttet i disse nyheder.

d. 17/11 88

HVALSØ

Smykker med rod i Mayakulturen

HVALSØ: Var det ikke noget med et smykke der viser den gamle sydamerikanske solgud?

Eller andre smykker med motiver fra Mayasamfundet? Maya'erne var en indianerstamme i sydamerika, som længe før Kristus var i besid-

delse af en højt udviklet kultur, på linje med de gamle ægyptere.

Kvalivaren i Hvalsø har netop lanceret en serie smykker i sølv, inspireret af netop Mayakulturen, en kultur der senere, i en lidt simplere form, også har præget det senere mexikanske samfund.

Smykkerne er fremstillet efter stempler som i den mexikanske folkekultur har været

brugt til prægning af lertøj. Sølvsmeden er dog pæredansk, og sølvsmykkerne bliver fremstillet på et værksted i

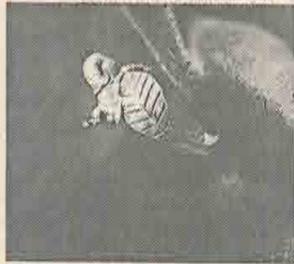
Odense. Smykkerne er håndlavede, og dækker hele sortimentet fra ørevedhæng til halssmykker og ringe.

KVALIVAREN
GARN- & GAVECENTER
HOLBÆKVEJ 2 · HVALSØ
02 40 96 21

OG HVAD HAR SA HVALSØ SOM ANDRE HAR?
KVALIVAREN - KAREN!

UGEAVISEN

d. 24/11 - 88

Smykker

Spændende håndlavede smykker af Jens Galschiøt Christophersen, Smykkesmeden, som sneglen, der er en fingerring, kan i november og december ses i Butikken Anne Skindtøj i Vintaperstræde. Der er salg direkte fra udstillingen, også af en del nedsatte smykker, der enten er fra tidligere kollektioner eller med småfejl.

UGEAVISEN d. 21/11 - 88

Vædderarmringen med hoved i den ene og hov i den anden ende er med i Smykkesmedens første serie stjerne-tegnsmykker.

De små sølvduer er beregnet til at sætte i ørerne.

Vædder til håndled

Dyresmykker fra Odense-smedie

De forholdsvis store og rustikke håndlavede sølvsmykker, der hidtil har præget Odense-virksomheden Smykkesmedens kollektioner, bliver nu fulgt op med en helt anden stilart med mindre og meget charmerende smykker. Det drejer sig først og fremmest om øre- og fingerringe, vædhæng og armringer i dyreformer.

I modsætning til de håndlavede er de nye smykker støbte, men efter Jens Galschiøt Christophersens egne håndlavede modeller. Originalen til hans første model i en større serie okkulte smykker, en vædder, er således lavet i voks, og sådan skaber han også de

næste stjerne-tegnsmykker, han har planlagt, nemlig stenbukken og tyren.

Stjerne-tegnene er bestemt ikke særlig nemme at lave, og jeg regner med mindst et år, før hele serien er færdig, fortæller smykkesmeden. De er inspireret af en oldgræsk/tyrkisk stilart, men udformningen er min egen, og jeg har måttet på research i marken. For at finde ud af hvordan en vædderhov som den, der afslutter armringer, ser ud, har jeg f. eks. fotograferet færene i Den fynske Landsby.

Skildpadder som øreclips

Jens Galschiøt Christo-

phersen forventer sig en del af sin stjerne-tegn-kollektion, måske ikke mindst i USA, hvor astronomi og andre »lidt mystiske« ting er meget oppe i tiden, og hvor man har butikker, der udelukkende forhandler varer i relation hertil.

I øvrigt har han adskilligt flere dyr på sit nye program, dels de første smykker, øreclips a la sumpskildpadeskjold, i en særlig dyreserie - den har han drømt om at lave i lang tid, fordi han finder ikke mindst krybdyr utroligt smukke og derfor også er på vej med smykker med slanger og salamanderhoveder skabt over ægte forlæg - dels en kollektion søde og sjove finger- og

øreringe med ørne, duer, heste og snegle. Selv om der ikke er gået på kompromis med hverken kvalitet eller materiale, er de sidste hurtigere og dermed billigere at lave.

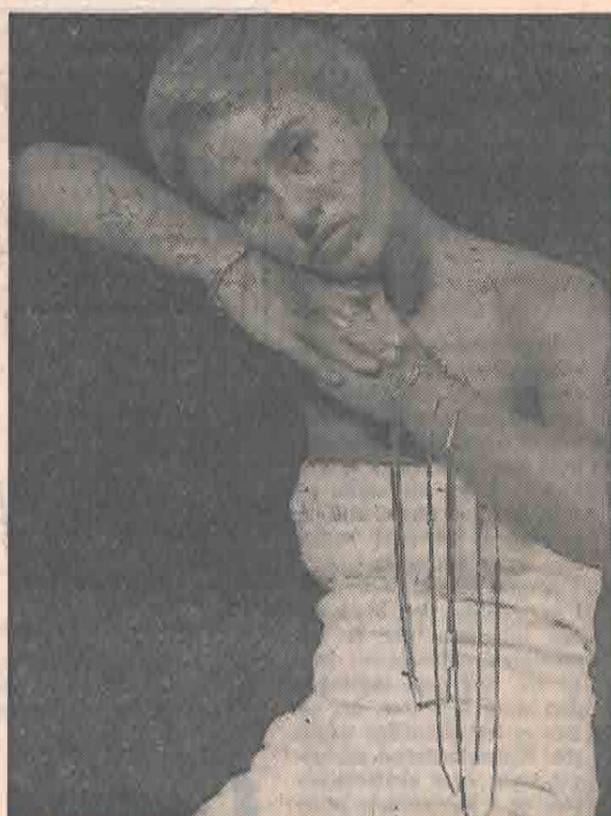
For at præsentere de nye serie udstiller man - i øvrigt for første gang uden for fagmesserne - både dem og de hidtidige, i alt 115 forskellige smykkemodeller hos Anne Skindtøj i Vintaperstræde. Skulle nogen undre sig lidt over denne udstillingsramme, er forklaringen såmænd den ganske enkle, at det er Anne Skovgaard, der syr bælteerne til de flotte sølvspænder, som også indgår i Smykkesmedens righoldige sortiment.

»Foldet hånd« hedder denne smykkeserie i sterlingsølv fra Bent Knudsen med bevægelige led i vedhæng og armrings.

I Smykkesmedens jugend-kollektion finder man bl.a. denne springende delfin

De tynde »Bambus«-kæder er velkendte Bent Knudsen-modeller, men nu smeder han også en kraftig udgave til både hals og - her - håndled.

Der er nu noget ved de ædle metaller...

Sølvsmykker er igen populære

Motiver, der har været brugt som stempler på mexikanske lerkrugger, har inspireret Smykkesmeden i Odense til en serie nyheder, han i disse dage præsenterer på guld- og sølvmesse i Vejle. Det er i øvrigt første gang, Jens Galschiøt Christophersen og hans folk deltager i denne messe.

- Vi har droppet både Formland-messen i Herning og modemessen i København, fordi vi har vurderet, at kollektionerne passer bedre på guld- og sølvmesse, fortæller han. Vi går mere og mere over til at lave rene sølvsmykker, fordi sølvet er et bedre materiale, og prisen er blevet rimelig igen. Og der er jo nu en gang noget ved ædelmetaller...

Blandt de nye smykker, hvis motiver er hentet fra en samling grafiske fremstillinger af Maya-krukkestemplerne, er vedhæng og øreringe udformet som f. eks. et ørnehoved, en stiliseret sommerfugl og en tændervisende ulv.

Jugend-stilen endnu en gang

Det er ikke de eneste kopier, Smykkesmeden i det travle værksted i Ejlskovsgade har beskæftiget sig med. Dels har virksomheden i samarbejde med H. C.

Ideen til ørnehovedet som vedhæng har Jens Galschiøt ligesom de øvrige Maya-smykker fundet i mexikansk folkekunst, hvor motiverne blev brugt som stempelastryk i lertøj. Foto: Carsten Bjørn.

Andersen-museet udarbejdet foreløbig 14 vedhæng til halskæder og to par øreringe efter eventyrdigterens berømte papirklip - og det er meningen at udvide serien hvert år på H. C. Andersens fødselsdag - dels har man fremstillet enkelte andre smykker med museumsditto som forlæg.

For tiden pusler Jens Galschiøt Christophersen med græske smykker fra omkring Kristi fødsel, og det vil sige, at han forsøger sig med egne modeller i samme stil. Desuden har han lavet

en serie vedhæng og øreringe, inspireret af jugendtidens mere og mindre krummelurede smykker.

- Tiden må være inde til den stil igen, for jeg har konstateret, at også andre har taget den op, siger han. Jugend- eller på dansk skønvirkesmykkerne kom frem i begyndelsen af dette århundrede, hvor det romantiske var i højsædet, og man overfyldte tingene med plantemotiver, svungne linier og svulmende former. Vi saver en model ud i hånden og laver ud fra den

en kopi, som vi kan støbe efter, og foreløbig har vi holdt os til de knap så overbroderede motiver som blomster, blade og en springende delfin.

Også hos Kolding-sølvsmeden Bent Knudsen er der fuld gang i smykkesmederiet igen efter en årrække, hvor man har koncentreret sig om den anden del af hans og hustruen Annis virksomhed, kunstklip. Sølvsmederiet har stort set været indskrænket til lidt »pusleri« med kirkesølv.

- Der er stadig afmatning, men nogle må nu have penge alligevel, for de sidste to år har vi fået mange forespørgsler om håndsmedede smykker i sterlingsølv, beretter Anni Knudsen, der sammen med sønnerne udgør den udadvendte kraft i virksomheden. De har netop deltaget i den internationale Frankfurtermesse, har solgt smykker til bl.a. England, og forude venter udstillinger i San Francisco og i Utrecht i Holland.

Selv om det er de kendte modeller fra før, der spørges efter, er det typisk for Bent Knudsen, at når han nu alligevel er i gang i sølvsmedien, kan han ikke dy sig for også at lege med nye smykker. I øvrigt laver man kun små serier af de enkelte smykker - maksimum 100 stykker i alt - og enkle linier er i højsædet, i de »gamle« smykker såvel som i de nyeste. -bet.

ODENSE POSTEN

byens aktive ugeavis

Nr. 21 - 16. ARGANG

ONSDAG 24. MAJ 1989

Foto Jørgen Hansen

Smykkemeden

Lindø-smed sprang ud som kunstner - Se side 20

1/2

Klein- smeden blev smykke- smed

Jens Galschiødt Christophersen laver smukke unika-smykker. Men nogen velhavende mand bliver den gamle 60'er-flipper aldrig, for han laver kun ting, han kan lide, og det er der ikke nødvendigvis penge i

Af Hanne Kaarsted
Foto Jørgen Hansen

● I slutningen af 60'erne var Jens Galschiødt Christophersen en af de erklærede oprørere. Dengang sad han på Strøget i København og solgte hjemmelavede lædersmykker og tjente godt på det. Siden lærte han som kleinsmed, stillede op til Folketinget for VS, blev far til tre børn og skulptør.

Nu er han på femte år indehaver af Smykkesmeden i Odense. Her laver han unika-smykker inspireret af den nordiske mytologi og Maya-kulturen i Latinamerika. 35-årige Jens Galschiødt Christophersen er også blevet forretningsmand og arbejdsgiver for en skiftende flok unge, der er kommet ud af kurs i tilværel-

sen. Han laver de smykker, han synes er smukke – og tjener ikke nær så godt som på strøg-butikken i de glade 60'ere.

Hellerup-fruerne og punkerne

Havde han været forretningsmand i gængs forstand, ville han nok have kigget lidt mere på den økonomiske side af sagen. Men Smykkesmeden løber dog rundt, og hans smykker sælges i butikker over hele landet.

De har et bredt publikum, og Jens Galschiødt Christophersen fortæller med et smøret grin, at de sælger lige godt blandt punkerne på Roskilde Festivalen som blandt Hellerup-fruerne.

– Det skulle begge parter lige vide!

Da Jens Galschiødt

Christophersens smykker i virkeligheden er små skulpturer, er det faldet ham naturligt de senere år også at arbejde i større former. Lige som smykkerne udføres skulpturerne i de lækreste materialer – kobber, messing og bronze.

Fruens torso

For tiden kan en række af hans naturalistiske arbejder ses i Galleri Nøglebæk – blandt andet hans gamle arbejdsstøvler, efternølerens sparkedragt og hans højgravide hustrus torso. Alt sammen i bronze.

Det er første gang han udstiller, og op til åbningsdagen for nylig havde han brugt 20 timer på at pudse fruens bronzetorso op, så den rigtig skinnede.

– Men om morgenen, da vi skulle åbne udstillingen, kunne jeg pludselig se, den var helt gal. Skulpturen lignede en skinnende gris, og min første tanke var: "De danske grise strutter af penicillin". Jeg nåede lige at lave den mørk igen, før vi åbnede, fortæller Jens Galschiødt Christophersen med et selvironisk smil.

Med hans egne ord var han i slutningen af 60'erne en gal, rabiater, ung mand, der levede fedt af sine lædersmykker. Det

blev fyret på Lindø sidste gang, for så kom jeg i gang med at lave det, jeg helt ville. Jeg begyndte på socialpædagogisk arbejde på et beskæftigelsesværksted og lavede samtidig smykker til venner og bekendte.

Han flyttede til Odense, fik arbejde på Lindøværftet og blev formand for smedelærlingene. 60'er-flipperen gik også aktivt ind i politik og blev opstillet til både Folketinget, amtsråd og byråd for Venstresocialisterne. Det var i slutningen af 70'erne, og han opnåede aldrig valg.

En VS'er på Lindø

– Det var svært at arbejde på værftet og være VS'er. Derude er de fleste socialdemokrater, så det gav lidt turbulens. Jeg blev da også fyret et par gange. Jeg har været medlem af partiet indtil for et år siden. Da havde vi lige fået et efternøler, og tre børn kan jo bremse alt...

– I dag består mit samfundsengagement i det socialpædagogiske arbejde, jeg laver med de unge, der kommer i jobtræning her på værkstedet. Jeg beskæftiger op til fem ad gangen, i perioder der varierer fra et halvt til to år. Fælles for dem er, at de er faldet ud af systemet, og at de skal have tid til at finde sig selv.

– Det passede mig egentlig strålende, da jeg

blev fyret på Lindø sidste gang, for så kom jeg i gang med at lave det, jeg helt ville. Jeg begyndte på socialpædagogisk arbejde på et beskæftigelsesværksted og lavede samtidig smykker til venner og bekendte.

Mytologien og Maya'erne

– Jeg laver smykkerne på den måde, jeg synes, de skal laves på. De er for mig ren skønhed, ren æstetik. Jeg er meget fascineret af Maya-indianernes kultur og af mytologi i det hele taget – og jeg har faktisk gjort større studier af disse ting. Jeg lader mig også inspirere af den mørke Middelalder med dens hekse, alkymlister og mærkelige, spændende ritualer.

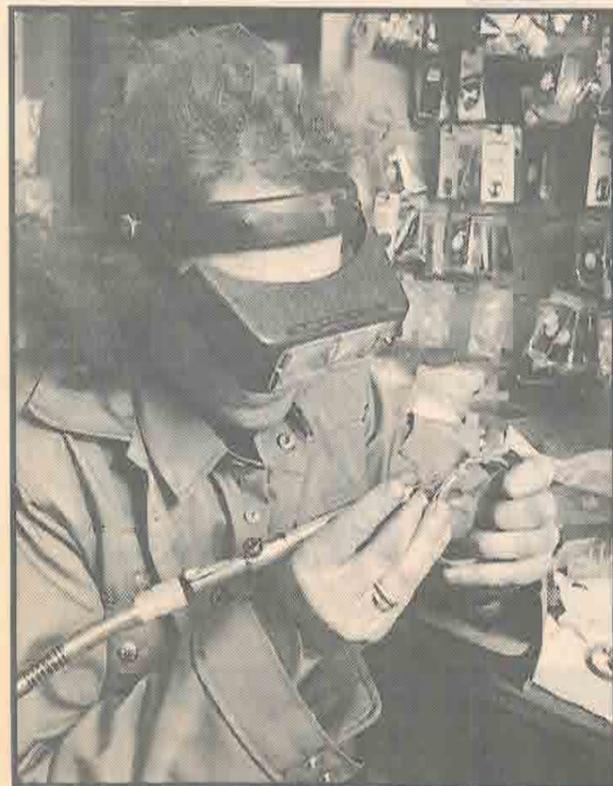
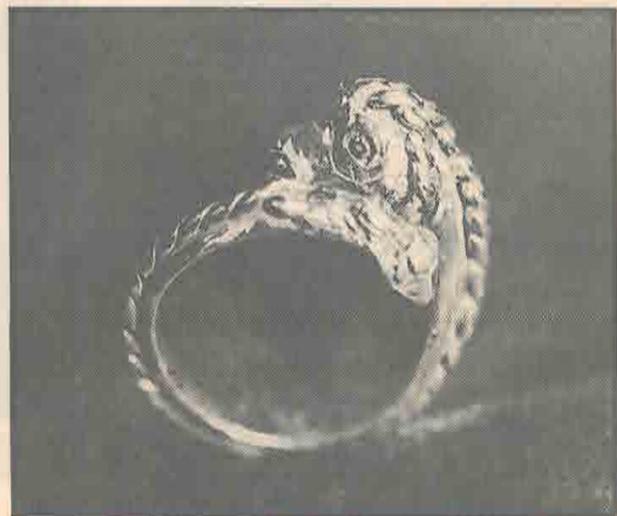
– Jugend-tidens svungne blomster, og stoleben der kravler hen ad gulvet – det bliver også in. Jeg kan i hvert fald godt li' det. Men jeg skulle nok også være født for 100 år siden...

Smykkesmedens logo er en gengivelse af et gammelt Maya-lerstempel – i sølv.

Jens Galschiødt Christophersen har studeret mytologien og Maya-kulturen, og det ses tydeligt i hans armbånd, fingerringe, hårspænder, brocher og ørenringe.

– Mine smykker har givet mig en masse positiv omtale, og derfor tror de fleste mennesker, det er en enorm god forretning. Men det er faktisk en ekstrem dårlig forretning. På messer siger indkøberne, at mine smykker er smukke, men de går som regel igen. Illum har dog lige købt min serie H.C. Andersen-smykker, så måske går det alligevel.

– OK, jeg kan leve af det, og jeg har råd til at eksperimentere. Jeg knokler, og jeg synes, mit arbejde er fantastisk spændende. I virkeligheden er det slet ikke forretning for mig. Jeg laver bare det, jeg kan li', og det er jo ikke enhver beskåret, siger Jens Galschiødt Christophersen.

Med en tandlæge-fræser er Jens Galschiødt Christophersen i gang med det langsommelige finpudsningsarbejde. Smykkesmeden laver støbte smykker efter egne håndlavede modeller.

En drabelig vædder slynger sig om fingeren. Jens Galschiødt Christophersen laver sine smykker i massive, glimtende metaller som sterling sølv, bronze og kobber.

Tag H.C. Andersen om halsen

H.C. Andersens fødselsdag 2. april blev i år for anden gang fejret med udgivelse af et af hans papirklip som hals- og øresmykker. Denne gang er det "Ole Lukøje" - en del af et større papirklip, som er "årets figur". I serien findes i øvrigt 12 halsvedhæng og to hold øreringe. For hver nyt motiv, der kommer til, går et andet ud af produktion, og støbeformen destrueres. Det er Smykkesmeden, Jens Galschiøt Christophersen, der står for produktionen af smykkerne, som bl.a. sælges fra H.C. Andersen Museet i Odense.

Her er tale om et eksempel på en køn og brugbar souvenir, der ovenikøbet med årene får samlerværdi. Ca. pris for vedhæng med kæde og i æske er 230 kr. og 300 kr. for øreringene.

DANSK TURISME NR. 3/89

20 FYENS STIFTSTIDENDE TORSDAG 18. MAJ 1989

Tøjet afslører os

Hverdagens kjoler og sko i centrum

KUNST

Galleri Nøglebæk, Skt. Gertruds Stræde 4. Odense. Lizzi Mallow og Jens Galschiøt Christophersen. Indtil 3. juni hverdage kl. 12-17,30, lørdag 10-15. Søndag-mandag lukket.

Afslører vi os igennem tøjet, så afslører tøjet til gengæld os. For dem, der kan læse dets stumme sprog. Kjolerne på bøjlerne, skoene på bunden af skabet. De tager form af ikke blot deres bærers anatomi, men også adfærd, smag og temperament. Bliver til historier både om de mennesker, der bruger dem - og sig selv.

Lizzi Mallow, der brød igennem i midten af 70'erne, er i sine billeder optaget af alt dette *fraværende*, som hun forsøger gennem de forladte brugsgenstande at gøre nærværende! At en sådan indfaldsvinkel er en direkte foræring til en digters fantasi, bekræfter ophængningens blade fra hendes litografiske mappe *2 plus 2 er Fire*, hvor Dorit Willumsen lader det tomme kjolesæt vidne om den forelskede herre i restauranten og kjolen om damen med det opløste ansigt i lykkelig hengivelse.

Og dermed er vi andre også sat igang med at fabulere skæbner f. eks. over de flere par spredte sko, der rosa og udtrådte sladrer indbyrdes om hende, der har stillet dem fra sig, den ene højhalsede sippede damestøvles kommentarer til sin udtrådte *medsøster*, kufferten med det åbne låg, hvor rejsetøjet presser låget op af forventning om at blive taget op og brugt og den satte, ensomme gam-

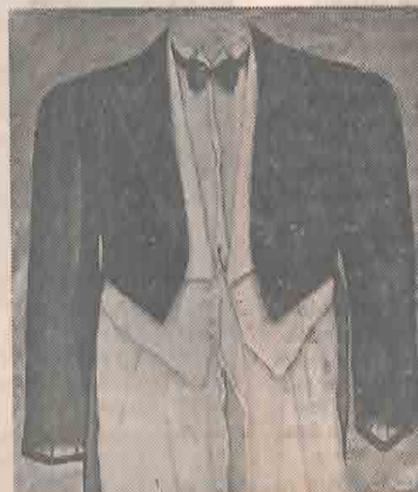
Jens Galschiøt Christophersen: Fyraften. Kobber. Foto: Robert Wengler.

melmandssofa i gnavent brunt læder. Flertallet af arbejderne er litografiske, andre udført i acryl på lærred.

Kombinationen af underfundig lune og hverdagstøt intimitet er uomtvistelig i Lizzi Mallows nærlæsninger af sin veltalende tingsverden, især, når den maleriske baggrund ikke enten

overprioriteres eller koloristisk forrykker den grundstemning eller meddelelse, genstandene lægger op til.

Udstillingen byder desuden på arbejder af den odenseanske Jens Galschiøt Christophersen, der ud over at drive sit produktionsværksted *Smykkesmeden* kunstnerisk eksperimenterer med skulpturelle teknik-

Lizzi Mallow: Kjolesæt. Acryl på lærred.

Jens Galschiøt Christophersen: Frugtbarheden. Bronze.

ker i rustfrit stål og kobber. Næsten som en pendent til Lizzi Mallow viser han et plets kud af en fyraftenstræt jakke med kasket i kobber og et par tunge støvler, som bogstaveligt talt krænger trætheden af sig. I kontrast hertil den livsbekræftende gravide mave med Sofus inden i. Mere svagt præsenterer sig det noget opalittede

surrelle væg-relief i kobber af en læsende mand og en messingskrues profil, mens det polske forårs grønne træ, der i patineret kobber bryder sig vej op af en gold stenet jord, redder sig fra en dekorativ virkning på sin klare ide.

Den anonyme hverdag er i galleriet kommet til ære og værdighed. Peter Eriksen

JYLLANDSPOSTEN d. 13/4 - 89

Papirklip som smykkeserie

På H.C. Andersens fødselsdag den 2. april blev årets smykke i Smykkesmedens serie efter digterens papirklip frigivet til salg. Smykket er et uddrag af et større papirklip, der forestiller Ole Lukøje med paraply og nathue.

Modellen er fremstillet i hånden af Jens Galschiøt Christophersen. Den indgår i en serie på 14 vedhæng med kæde i massiv sterling sølv samt to sæt øreringe. Hvert år, når et nyt smykke kommer til, udgår et af de øvrige, så der til stadighed er 16 smykker i serien.

Vedhæng og kæde koster 230 kr., øreringene 300 kr. Tingene kan købes i H.C. Andersen huset i Odense eller bestilles gennem en guldsmed. UN

Badedragt savner flot en krop

■ JENS GALSCHIØT CHRISTOPHERSEN, smykkemed og billedhugger i Odense, er på den. Han har nemlig til hensigt at skabe en skulptur over en raffineret badedragt, han har hjembragt fra Frankrig, og til det formål mangler han en pige, der kan fylde den ud - men han kan ikke finde hende.

- Det er højst besynderligt, siger han. I Frankrig så vi masser af piger med de rigtige proportioner, men herhjemme har jeg ikke kunnet finde nogen, selv om jeg har rendt gade op og gade ned og sågar

været i København for at kikke. Finder jeg endelig en pige med den rigtige ende, har hun for lidt barm eller omvendt, eller også har hun ikke de rette taljemål.

Det er ikke pigen, der skal skulpteres - hun skal »kun« fylde badedragten ud, så dens facon kommer til sin ret, når der skal tages afstøbninger, og dragten kræver altså et indhold med tilpas bag, barm og talje, nærmest en Marilyn Monroe-skikkelse, tror Jens Galschiøt. Han tilføjer, at opgaven skal tages helt seriøst, og at man naturligvis får løn for indsatsen. Lho.

FYENS STIFTSTIDENDE ONSDAG 5. APRIL 1989

Rundt
i byen

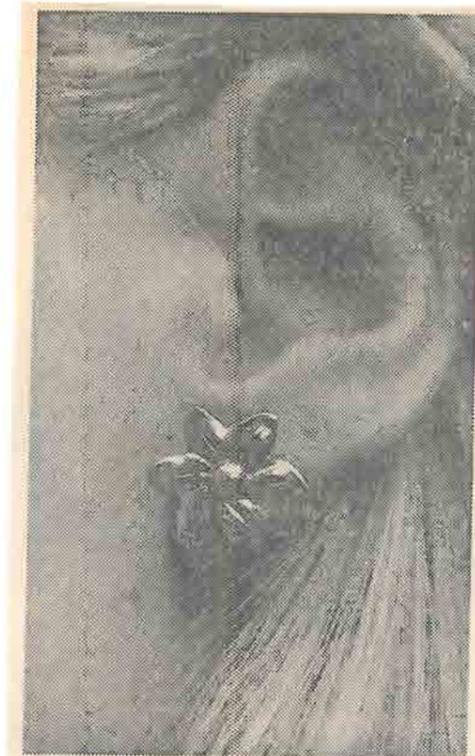
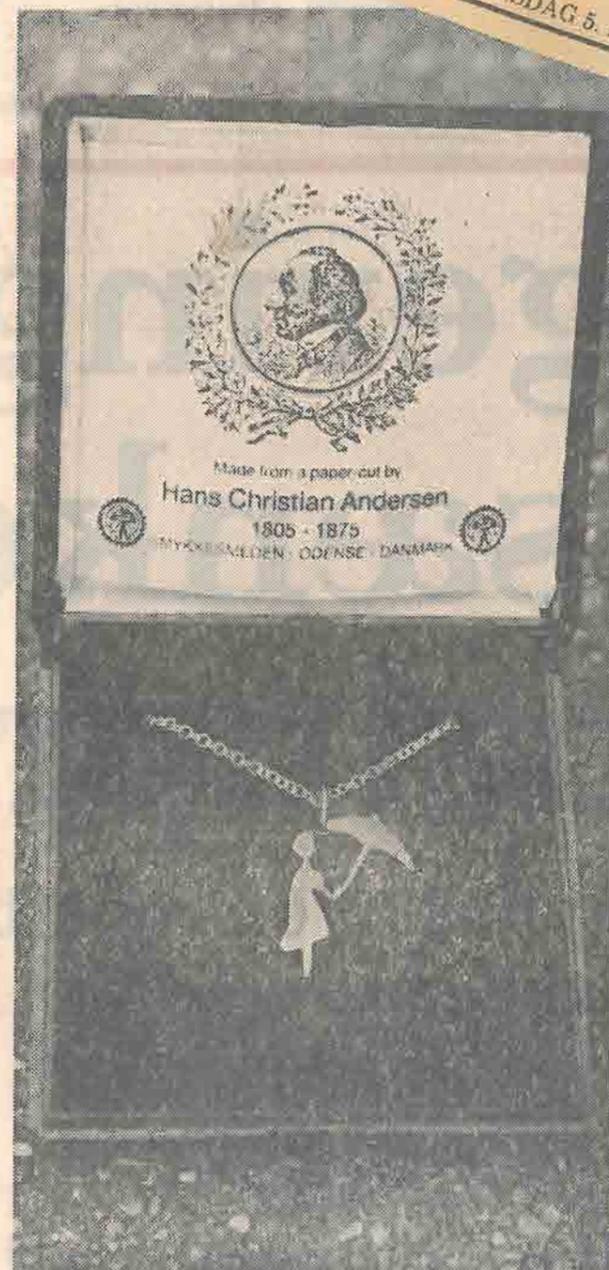
Ole Lukøje med paraply og nathue, et uddrag af et større papirklip, er nu blevet vedhæng og årets H. C. Andersen-smykke.

Den lille Ole årets smykke

■ DEN LILLE OLE med paraplyen er motivet i årets H. C. Andersen-smykke, fremstillet af smykkemedlen JENS GALSCHIØT CHRISTOPHERSEN for H. C. Andersen-museet. Det er uddrag af et større papirklip, og smykkemedlen har fremstillet modellen i hånden, hvorefter den bliver mangfoldiggjort efter en ældgammel støbeprocess.

Digtersmykkerne blev lanceret i fjor og består af 14 vedhæng med kæde i massiv sterling sølv samt to sæt øreringe. Hvert år den 2. april - på H. C. Andersens fødselsdag - udvælges sammen med museet et nyt papirklip som grundlag for årets smykke, og samtidig

bliver et af de »gamle« taget ud af produktion, så serien til stadighed består af 16 smykker. I år er det et mandshoved, der må »lade livet«, men restlageret bliver solgt, så samlere har mulighed for at erhverve også dette smykke, inden støbeformen bliver destrueret. H. C. Andersen-smykkerne fås i digtermuseet og boghandelen i Brandts Klædefabrik og kan også bestilles hos guldsmede og i brugskunstbutikker. De vejledende udsalgspriser er 230 kr. for vedhæng med kæde og æske og 300 kr. for øreringe, ligeledes i æske med H. C. Andersen-motiv. Lho.

Den flotte blomst til øret er af sterling sølv (Smykkesmeden). Foto: Carsten Bjørn.

En bronze- jakke til dronningen

■ PÅ SLAGET 12 rullede JENS GALSCHIØT CHRISTOPHERSEN, smykkesmed og skulptør i Ejlskovsgade, i dag op foran hofmarskallatet i Christian den Syvendes Palæ på Amalienborg - med vare- og sækketvogn. Han kom på vegne af Beklædningsindustriens Sammenslutning for at aflevere dennes fødselsdagsgave til dronning Margrethe, og det er en ikke helt nem lille sag på godt 150 kg, nemlig en bronzeskulptur. Derfor den medbragte sækketvogn og løfte om, at der ville være en hjælpende hånd på stedet.

Jens Galschiøt Christophersen fik opgaven efter en udstilling på modemesen i Bella Center i februar, og han valgte at lade sig inspirere af Tolkiens »Ringenes herre«, som dronningen illustrerede for nogle år siden. Den første udgave af skulpturen af »Ringbærerens jakke« blev udført i voks og sendt til godkendelse hos dronningen. Siden har man i værkstedet arbejdet to måneder med hobbit-

Rundt
i byen

jakken, og den sidste uges tid har seks mand slebet og slebet fra morgen til aften for at nå at blive færdige. Selve skulpturen er af kobber, der er oxyderet, så det har fået en blød grå farve, og den er anbragt på en høj granitsokkel.

Selv om gaven altså ikke helt kommer som nogen overraskelse for modtageren, har den noget, majestæten ikke har kendskab til. Som prikken over i'et har Jens Galschiøt nemlig til sidst forsynet jakken med otte messingknapper, der hver har indgraveret et af de motiver, dronningen selv har udført til bogen - minutøst gengivet i minimal, som kun kan ses under lup.

Lho.

Beklædningsindustriens fødselsdagsgave til dronningen må vel nok siges at høre til de mere usædvanlige. Her præsenterer skaberen Jens Galschiøt Christophersen sit værk, inden han drog til hovedstaden for at aflevere det. Foto: Nils Mogensen.

Nedenstående pressemeddelelse fra Beklædningsindustriens Sammenslutning er til redaktionens frie brug. Yderligere oplysninger hos direktør Per Andersen på telefon 42 80 51 44.

Fra Tolkien's verden:

En dronningejakke til Dronning Margrethe

Beklædningsindustriens Sammenslutning markerede Dr. Margrethes 50 års fødselsdag med en skulptur i kobber, inspireret af Tolkien's bog »Ringenes Herre«, som dronning Margrethe selv har illustreret.

Blandt de tusinder af gaver til Dronning Margrethes 50 års fødselsdag 16. april var en skulptur i kobber, med et motiv fra et værk, som står dronningen særligt nært.

Under pseudonymet Ingahild Grathmer har dronningen som bekendt illustreret J.R.R. Tolkien's bog »Ringenes Herre« med en række stærke og udtrykfulde tegninger, og inspireret herfra valgte Beklædningsindustriens Sammenslutning at markere dronningens 50 års dag med at overdrage en kobberskulptur af »Ringbærerens jakke, syet af Dronning Galadriel, fundet i de arkæologiske udgravninger fra Kløvedal«.

Skulpturen forestiller et klædestykke fra en fortidens eventyrverden - med klare paralleller til nutidens virkelighed - og valget af tøjstykket som motiv viser sammenhængen til den danske beklædningsindustri.

-Overalt i verden skaber dronningen positiv opmærksomhed omkring Danmark, og hun er i den forstand vores lands allervigtigste ambassadør. Med »Ringbærerens jakke« vil den danske beklædningsindustri gerne sige tak for den mangeårige indsats, som også vores branche har nydt godt af, siger formanden for Beklædningsindustriens Sammenslutning, direktør Per Andersen.

Navnet Ringbærerens jakke henfører til en række begivenheder, som hovedpersonen Frodo undervejs i Tolkien's bog er involveret i, i sin ædle og farefulde kamp for for evigt at bortskaffe den magtfulde og efterstræbte Ringen:

Ringene giver al magt til den, som bærer den, og kan blandt andet gøre vedkommende usynlig - men Ringen fordærver samtidig sjælen med begærighed. Det gode og venligtsindede folk Hobitterne har derfor i årevis holdt Ringen skjult, så griske mennesker eller onde trolde ikke har kunne tage den til sig og bruge dens magt.

Hobitten Frodo og hans venner beslutter sig nu for en gang for alle at få fjernet den eftertragtede og sjælefordærvende ring, og begiver sig ud på en lang og farefuld rejse, for at smide Ringen i jordens evige ild.

Undervejs og efter mange strabadser kommer vore venner til elverfyrsten Aragons rige, Kløvedal, hvor de møder den gode Dronning Galadriel. Hun udstyrer Frodo og hans rejseledsagere med forunderlige jakker i skønne farver, der kan skifte udseende efter deres omgivelser, dag eller nat, og således er det netop Frodos jakke, der nu er formgivet i kobber til den aktuelle skulptur.

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, Odense, står bag værket. Med skulpturen har han søgt at fastholde det pust af liv, som ethvert henslængt klædningsstykke indeholder, det første stykke tid efter at mennesket har taget det af. Efter nogen tid ebber livstegnene ud, og jo længere tøjet hænger, jo længere skoene står, desto mindre rester af levende sjæl bliver tilbage.

Ringbærerens jakke passer i størrelse til en fuldvoksen Hobbit, og er ca. 40 cm høj. Det jordsorte kobber på den 60 cm høje røde sokkel af Bohusgranit giver skulpturen et nærmest arkæologisk præg. Går man skulpturen nærmere efter, ser man, at hver af de 8 knapper har indgraveret scenerier fra bogen. Dronningen og andre Tolkien-læsere vil genkende motiverne som værende netop dronningens egne illustrationer.

Ved i det hele taget at lægge vægt på at formgive detaljerne - jakkens bælte, spænde og knaprække m.v. - har Jens Galschiøt Christophersen opnået netop den levendegørelse, så man står tilbage med indtrykket af, at jakken for få minutter siden er blevet henslængt.

Spørgsmålet er så blot, af hvem?

Søskende udstiller under samme tag i barndomsby

Præsenterer smykker og skulpturer, vævede emner og akvareller

Hanne og Jens Galschiøt Christophersen med en af bronce-skulpturerne, der placeres side om side med en ikat-vævning. Foto: Jens Erik Larsen

cheorganisationer. Det er et sølvsmykke til Dronning Margrethe. Hun skal have det i fødselsdagsgave. Jeg går også og venter på tre tons Berlin-mur til en skulptur, der skal symbolisere Berlinmurens fald i november i fjor. Umiddelbart efter murens fald skrev jeg til Østberlins borgmester om min ide. Den faldt tilsyneladende i god jord. Det sidste jeg har hørt fra Østberlins er, at der er tre tons Berlinmur på vej, men vil se murstykket i Odense, før jeg tror på det, siger Jens Galschiøt Christophersen, der mener at han har fået en uventet succes som sølvmed og kunstner.

b.

FREDRIKSSUND: Under Langes Magasinbygning tag præsenterer Frederikssund Kunstforening i de kommende 14 dage skulpturer og smykker, vævede emner og akvareller af søskendeparret Jens og Hanne Galschiøt Christophersen. Foruden den kunstneriske åre, har de det til fælles, at de trådte deres barnesko i Frederikssund.

Allerede fredag eftermiddag, da Hanne og Jens Galschiøt, hjulpet af medlemmer fra kunstforeningens bestyrelse, var ved at få »styr« på udstillingen, kunne det fornemmes, at det er en udstilling, der vil noget!

Frederikssund Kunstforeningen holder fernisering i dag kl. 11.00.

Hanne Galschiøt er 46 år. Hun blev uddannet i sin far forretning i Frederikssund, der dengang hed »Magasin Christophersen«. Så gik turen til København hvor hun på Kunsthåndværkerskolen blev hun uddannet som tekstildesigner. I dag er hun med i D.K.L.'s Københavnergruppe, der har deres værksted i Studiestræde, og

bl.a. har designet teskiler til det japanske marked.

På udstillingen præsenterer hun vævninger, billedsyninger og akvareller.

Lillebror Jens, der er 36 år, udstiller prøver på sine sølvsmykker, men ruller også det tungere skyts frem i form af stærke stoflige bronce-skulpturer.

Jens Galschiøt Christophersens vej til kunsten gik via Lindø Skibsværft, hvor han lærte som kleinsmed. For en halv snes år siden begyndte han at bruge sit håndværk som sølvsmed. Han smedede sine smykker over støbte emner. Emnerne blev større og større, og så blev bronzen metallet.

– Jeg tror på, at alt er muligt. Det er det tilsyneladende også. I min sølvsmedie i Odense har jeg for tiden travlt med at færdiggøre en bestilling til en af bekædningsindustriens bran-

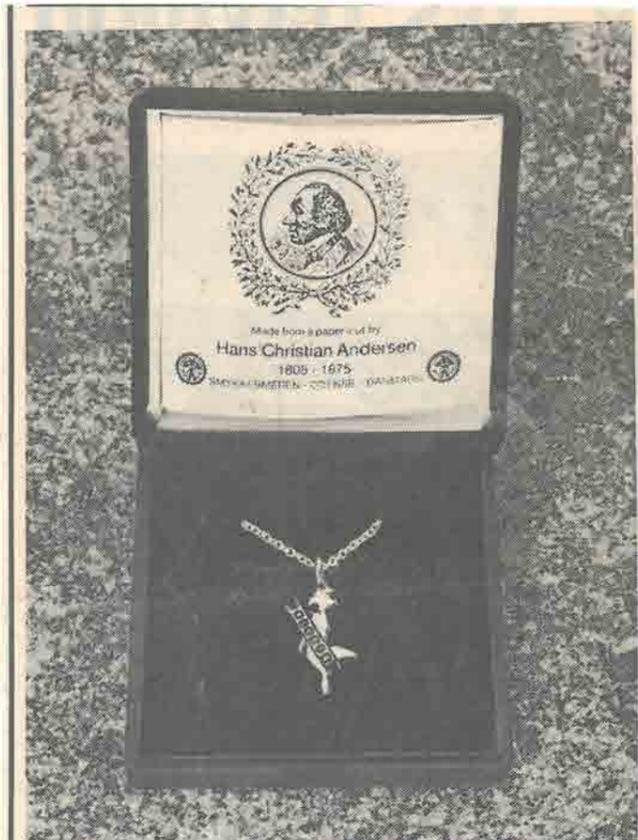
Jens Galschiøt har tunge sager med på udstillingen, og Ulrik Møll fra kunstforeningens bestyrelse gav en hånd med, da den tungeste skulle på plads.

Foto: Jens Erik Larsen

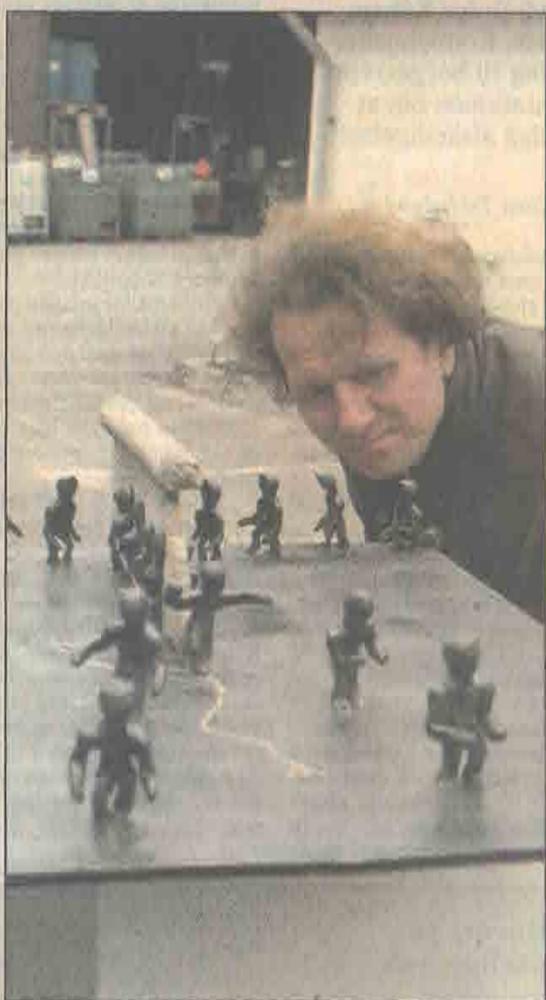
KUNST TIL DRONNING! Sølvsmeden og billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen, der stammer fra Frederikssund og netop har studestillet i Langes Magasinbygning, er kunstneren i Beklædningsindustriens Sammenslutnings fødselsdagsgave til Dronning Margrethe II. Gaven er en kobber-skulptur i bronhe inspireret af Tolkien's »Ringenes Herrens« danske udgave drommen har illustreret. Her med skulpturen, der er 40 høj og står på en 60 cm granitsokkel.

ca. 26 marts 1990

FREDRIKSSUND: I går - på eventyrdigterens H.C. Andersen fødselsdag, blev H.C. Andersen-smykket 1990 præsenteret i H.C. Andersens hus i Odense. Smykket kan også ses på Frederikssund Kunstforenings udstilling i Langes Magasin. H.C. Andersens smykkers ophavsmand er sølvsmeden Jens Galschiøt Christophersen, der p.t. udstiller i »Magasinet« sammen med sin søster, tekstilkunstneren Hanne Galschiøt. Dette års H.C. Andersens-smykke er et vedhæng, der gengiver digteren parpirklip af Pjerrot, som eventyrdigteren forsynede med teksten »Selv Pjerrot må sige, I kunstens Rige gaar det op af en gloende Stige«. Smykket, der, som billedet viser, leveres i æsk med H.C. Andersen-motiv, kan bestilles på udstillingen.

Lyreco PP 318.519

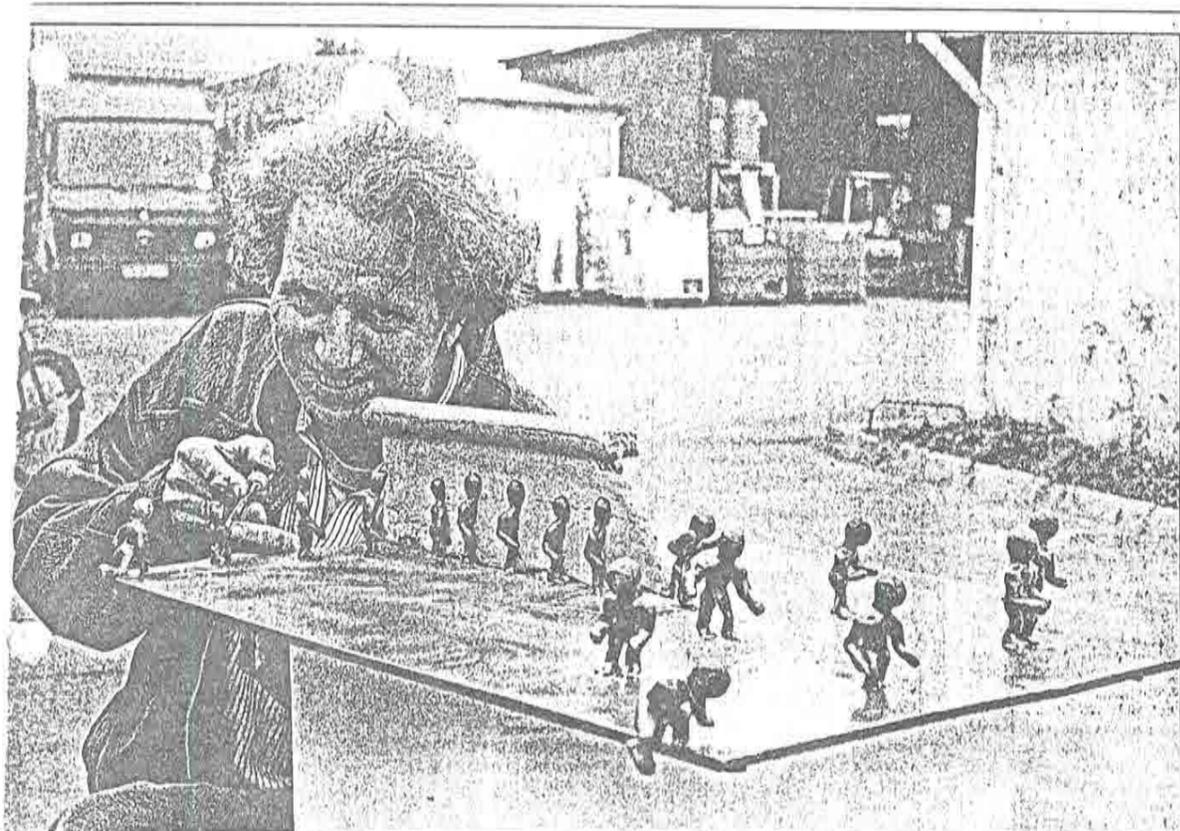
Jens Galschiøt Christophersen med en model af sin skulptur. Foto: Kim Rune

Mur-kunstværk

I sidste øjeblik - inden Berlin-muren forsvinder helt - tager den danske billedkunstner Jens Galschiøt Christophersen med en lastbil til den gamle tyske hovedstad for at hente en stump af Muren. Det cirka 2,5 meter lange, 1 meter

høje og 1,5 ton tunge murfragment skal bruges til en skulptur, der udtrykker glæden over Tysklands genforening. Senere vil han forsøge at afsætte skulpturanlægget - til Berlin.

Kultur 3. sektion side 4

Jens Galschiøt Christophersen med en model af sin Berlin-skulptur. Alle figurerne bliver helt naturalistiske i den endelige udformning. Foto: Kim Rune

Henter halvanden ton Berlin-mur

Stump af Berlin-muren indgår i dansk billedkunstners fremstilling af den gamle tyske hovedstads genforening.

TORBEN WEIRUP

Samtidig med at bygningshåndværkere går i gang med helt at fjerne resterne af den 29 år gamle mur mellem Øst- og Vestberlin, rejser en dansk billedkunstner på søndag til byen for at sikre sig en bid på halvanden ton. Murstykket skal indgå i en

store skulptur, der skal symbolisere Berlins genforening.

»Jeg sad sammen med resten af verdens befolkning og så Murens Fald i fjernsynet,« siger billed- og smykkekunstneren, Jens Galschiøt Christophersen.

»Det var så utrolig smukt - og jeg begyndte at tænke i skulpturer.«

Tankevirksomheden resulterede i, at Jens Galschiøt skrev til Vestberlin for at høre, om han kunne få lov at bruge muren til en skulptur.

»Jeg fik et meget venligt brev fra Vestberlins overborgmester, hvor han skrev, at han ville gerne hjælpe

mig, men at det faktisk ikke var hans mur.«

Senere blev kontakten etableret til bystyret i Østberlin, og Jens Galschiøt fik mulighed for at få sin kæmpe-souvenir gratis. Prisløsten for Berlin-muren viser ellers, at en stump på halvanden ton koster omkring 200.000 kr., og endnu mere, hvis der skal være graffiti på.

Udstilles i Berlin

Jens Galschiøt Christophersen vil tage sit stykke Berlin-mur med tilbage til sit værksted i Odense og arbejde der

hele sommeren. Han regner med at være færdig med sin skulptur til september. Værket, der bærer den foreløbige titel »Berlin« og som i sin endelige udformning får et grundareal på 15 kvadratmeter, består udover muren af 25 menneskefigurer på en halv meters højde.

Jens Galschiøt Christophersen regner ikke med at få lejlighed til at udstille sin skulptur i Danmark. I slutningen af september tager han modellen under armen og rejser til Berlin, hvor han håber at afsætte sit værk - eller eventuelt få lov til at opføre en version af det i fuld størrelse midt i det genfor-

enede Berlin omkring et autentisk stykke af Muren.

Jens Galschiøts præsentation af »Berlin« i Berlin falder sammen med en stor international kunststilling, hvor et halvt hundrede billedkunstnere stiller værker til rådighed for østtysk Unicef.

Listen over kunstnere ligner en hitliste over de rigtig tunge drenge i moderne international kunst. For eksempel Georg Baselitz, Jasper Johns, Donald Judd, Anselm Kiefer, Markus Lüpertz, Claes Oldenburg, Robert Rauschenberg, Richard Serra, Frank Stella og Jean Tinguely.

1,5 ton Berlinmur til kunstner

Fynbo vil bruge gave til skulptur i Berlin

Få murbrokker i historien har kostet så meget, som dem der stammer fra Berlin-muren, der er blevet solgt i småbidder verden over. Ikke desto mindre har den fynske billedhugger Jens Galschiøt Christophersen, også kaldet Smykkesmeden, fået halvanden ton af muren forærende. Udregnet i kilopræs en gave til 400.000 kroner.

På mandag kører Jens Galschiøt Christophersen i lastbil til Østberlin og henter de to stykker mur, der hver måler 1 meter gange 1,20, og som vejer ialt 1,5 ton. Går alt efter planen vender han tilbage til Berlin i slutningen af september med en skulptur, som symboliserer murens fald. Den 28. september holdes nemlig i Berlin en stor udstilling og auktion over skulpturer, som 30 verdenskendte kunstnere har udført på opfordring af Berlins borgmestre i Øst og Vest, og alle lavet med materialer fra muren.

Det er denne begivenhed, Jens Galschiøt Christophersen læner sig op ad, men han var faktisk tidligere ude end de fleste med hensyn til at bruge muren kunstnerisk.

- Allerede da jeg sad og så murens fald på fjernsynet, blev jeg gennemstrø-

met af en stor glæde og tænkte, at det ville jeg gerne give kunstnerisk udtryk, fortæller han. - Så umiddelbart efter åbningen skrev jeg til byens to borgmestre, fortalte om idéen og spurgte om jeg kunne få 2,5 meter mur i én meters højde.

Den tyske reaktion var overraskende positiv, og efter en længere korrespondance frem og tilbage fik Jens Galschiøt i begyndelsen af juni den endelige bekræftelse. Han kunne frit og kvit hente de to stykker.

Med sig til Berlin bringer han den netop færdiggjorte model til skulpturen, som foruden den originale mur kommer til at bestå af 25 figurer. På det færdige værk bliver de en halv meter høje

Selvom omvæltningerne i Østeuropa skal åbne for de frie markeds kræfter, foregår salget af Berlinmuren på gammeldags statsstyret vis. Til formålet er oprettet et firma, Le lé, med undertitlen Berlin Wall Verkaufs- & Wirtschaftswerbungs GmbH, der har monopol på salget.

Firmaet har besluttet, at kun 400 meter af 161 kilometer mur må sælges, den øvrige del destrueres i løbet af året. På den del, der sælges, er der beregnet faste priser. Løse murbrokker koster ved køb op til fem kilo 40 DM pr. kilo, og så falder prisen med stigende kvanta over f.eks. 35 DM ved køb af 25-30 kilo til 15 DM for 500-1000 kg.

Blokke på 20 gange 20 cm koster 1250 DM, men så er de vel at mærke uden graffiti. Med koster de det dobbelte. Muren kan også fås indstøbt i acryl. I denne form koster tre gange tre centimeter 25 DM.

Og så er der de helt store blokke: Et stykke på 1,2 gange 3,6 meter koster 40.000 DM, hvis man vil have det uden graffiti, mens prisen er 90.000 DM med graffiti.

Overskuddet af salget går til UNICEF's børnefond og er øremærket til realiseringen af FN's nye konvention om børns rettigheder.

Det samme gælder overskuddet af den omtalte kunstauktion, som er berammet til 28. september.

Jens Galschiøt Christophersen med modellen til »Berlin«. (Foto: Ole Bagger).

Blandt de 30 af tidens kendteste kunstnere, der har sagt ja til at levere et værk til lejligheden er Pierre Alechinsky, Appel, César, Gilbert & Georg, Claes Oldenburg, Robert Rauschenberg og Jean Tinguely.

Så det må siges, at Smykkesmeden fra Odense kommer flot selskab med sin murskulptur. Men alligevel håber han, at værket bliver købt til at blive opstillet i den snart forenede by.

rolf

12

BERLINSKE "KULTUR"

d. 23 JUNI 1990

1/2

Berlin-muren går til et godt formål

Det er det miserable østtyske sundhedsvæsen og de nedslidte bygninger, der profiterer af styksalget af Berlin-muren. Også kunstnerne - deriblandt en dansker - nyder godt af de graffiti-klædte betonstykker.

Af Vibeke Nørby

BERLIN

Klink, klong-kling, slagene falder urytmisk og ivrigt. Ti sæt hammer og mejsel skifter konstant hænder fra tysker til tysker, japaner, englænder, svensker, franskmænd. Der hakkes på mure og fås i den ujævne, nogle steder gennemhullede betonflade. Mere symbolsk end effektivt.

»Nu er jeg tæt ved Checkpoint Charlie,« siger en uniformeret amerikansk soldat forklarende til mikrofonen i sit videokamera, mens han bevæger sig forbi en japansk forretningsmand der fotograferer kollegaen med sommer-solen i øjnene og ryggen mod muren, en gruppe vesttyske husmødre og to engelske cola-drikkende punkere.

Gadesælgerne sidder tæt langs muren. En har hængt vareudvalget op på muren: En enkelt rød fane, et par østtyske officersuniformer og grænsebetjentes vinterfrakker, kasketter fra den røde hær. Andre sælger medaljer, emblemer og hædersbevisninger fra det smuldrende kommunistiske storrigge. En ideologi sælger ud.

En russer, hvis tyske ordforråd begrænser sig til »Billig, 200 mark,« eller »Billig, 50 mark,« uanset hvad man spørger om, sælger Babusjka-dukke. Både de traditionelle, farvestrålende og smilende bedstemødre og en mere aktuel model: Gorba med Bresnev, Deng Xiao-Ping, Stalin og Lenin i maven.

Den mest almindelige vare er brudstykker af muren. På et stykke papkasse står prisen: Tre DM.

Hele dette leben omkring Berlinmuren er et spørgsmål om tid. Dag for dag, stykke for stykke rives det 161 km lange og forhadte symbol ned. Langsomt bliver Berlin igen én by. Fysisk og psykisk. Grænsevagterne på begge sider kan snart pakke uniforms-kasketterne væk - eller sælge dem. Alle veje og gader, der har været skåret over af Berlinmuren, bliver åbnet for trafik den 1. juli. Samme dag som de to Tysklands monetære,

træder i kraft. Samtidig fjernes alle kontrolposter. Allerede i dag forsvinder Checkpoint Charlie ved en ceremoni, før »To plus fire«-forhandlingerne går i gang.

Men en del af den snart 29 år gamle mur bliver bevaret for eftertiden: Bygherren, DDR-regeringen, har bestemt sig for at sælge 400 meter mur til fordel for det østtyske sundhedsvæsen og fredning af gamle østtyske huse.

Certifikat

Først tilbød amerikanske, australske og japanske handelsfolk med kufferterne fulde af penge at købe de i alt 360 sektioner mur. Men DDR-regeringen valgte at overdrage ansvaret for salget til det vesttyske firma Le Lé Berlin Wall Verkaufs GmbH.

»Kan man overhovedet sælge denne skændsel, spurgte jeg først mig selv. Det gode formål talte for projektet: At støtte det fattige og nedslidte sundhedsvæsen i Østtyskland og bevare gamle huse over hele landet,« siger firmaets direktør, Judith La Croix, og fortsætter:

»DDR-regeringen meddelte mig, at de ville samarbejde

med mig, hvis jeg i løbet af én uge kunne få bragt de første to segmenter til USA og præsentere ideen med succes. Efter et par begynderfiaskoer fik jeg med et par gode sponsorer's hjælp arrangeret et pressemøde i New York. Præsentationen fandt sted på et hangarskib, der i dag fungerer som museumsskib. Murstykkerne stod mellem jagerflyene på dækket. I dag står de på The Metropolitan Museum of Art.»

»Sichern Sie sich ein Stück Geschichte - Original Berliner Mauer,« står der på den firfarvede brochure på glittet papir fra Le Lé. Firmaet tilbyder:

Mindre murstykker limet på en gennemsigtig acrylblok; indstøbt i acryl; i en vitrine med guldfarvet eller sølvfarvet kant eller i en bogformet acrylplade. Priserne ligger fra 25 DM for et stykke på 3x3 cm indstøbt i acrylblok til 595 DM for et stykke på 30x21x10 cm i en vitrine med guldfarvet ramme. Hvert stykke er nummereret og forsynet med et ægthedscertifikat. Der gives mængderabat ved større indkøb.

De store stykker på 1,2 meter gange 3,6 meter er især beregnet på kunstgalle-

rier, kunstnere og organisationer. Her ligger priserne fra 40.000 DM for et almindeligt til 90.000 DM for et stykke med graffiti.

Judith La Croix blinker ikke én eneste gang over de høje priser:

»Vi skal bruge mange penge til vores projekter, der har vundet genklang og respekt i hele verden. Kunderne vil gerne betale. Segmenter fra Muren købes og sælges som et symbol på, at sådan må vold og afmagt aldrig mere vise sig. Indtil nu har vi solgt omkring en tredjedel af de 400 meter. Vi har så mange forespørgsler, også fra et internationalt klientel, at vi ikke kan følge med.«

Omkring årsskiftet er sidste stykke solgt. Det betyder ikke, at indsamlingen til sundhedsvæsenet ophører:

»På mine rejser rundt til østtyske hospitaler og plejehjem er omfanget af den afskrækkende fattigdom gået op for mig. Enten er der intet medicinsk udstyr eller også er det gammelt og nedslidt. For eksempel har et kredssygehus i Bernau med en stor fødeafdeling bedt om at skaffe os en ny sterilisator til erstatning for deres 48 år gamle. Der er masser af grunde til at

fortsætte arbejdet med at skaffe penge til at forbedre forholdene,« siger Judith La Croix.

Den 13. august 1961 markerede den unge østtyske korporal Hagen Koch med en hvid streg Murens placering i Friederichsstrasse ved Checkpoint Charlie. I dag er han overfredningsdirektør.

»Gennem en ministeriel beslutning er jeg udnævnt til at sørge for den historiske dokumentation for perioden 1961-89. Selv om der er sket så megen lidelse ved Muren, skal en del af den bevares på det oprindelige sted som et verdenshistorisk monument,« siger Hagen Koch, der også tager sig af arbejdet med bygningsbevaring:

»Mennesket lever jo også gennem traditionen og historien, men i dag har mange østtyskere ikke forståelse for værdien af de gamle huse.«

Ikke alle 400 meter bliver solgt direkte. Udvalgte kunstnere verden over har fået et eller flere stykker forærende:

»For os er det lige så vigtigt, at kunstnere forarbejder Muren, som det er at sælge den. Det er en udvidelse af vores arbejde og en uddybning af de historiske begivenheder,« siger Judith La Croix og Hagen Koch.

Churchills barnebarn, der er billedhugger i USA, har fået otte stykker til et mindesmærke. Andre stykker er kommet til Sydamerika og Schweiz. Men selv havde La Croix og Koch ikke tænkt på danske kunstnere - før den fynske sølvsmed og billedhugger Jens Galschiøt Christophersen bad om halvanden ton mur til sin naturalistiske Berlin-skulptur:

»25 mennesker går halve ind i muren fra begge sider og kommer hele ud. Figurerne er af bronze, skal have tøj på og bære forskellige symboler som jødestjernen, for eksempel. Skulpturens grundareal er på 15 kvm, figurerne er 50 cm høje. Min drøm er at få lov til at lave den i naturlig størrelse,« siger Jens Galschiøt Christophersen.

Foreløbig præsenterer Jens Galschiøt Christophersen sin skulptur på en stor international udstilling ved Brandenburger Tor i Berlin i slutningen af september. Her stiller 31 kunstnere deres værker til rådighed for østtysk Unicef. Prominente navne som Pierre Alechinsky, Karel Appel, Enzo Cucchi, Robert Rauschenberg og Niki de St. Falle har købt og bearbejdet et stykke mur.

»Vi glæder os over hver eneste kunstner, der deltager i vores projekter. Nu er muren ikke kun noget, vi skal

Danskeren Jens Galschiøt Christophersen med et af de betonstykker, der skal indgå i hans

Robe i fynsk kobberudgave

Foto: Nils Mogensen

Det er denne på samme tid enkle og dramatiske robe, Erik Mortensen har foreslået den fynske skulptør, Jens Galschiøt Christophersen (herover), at genskabe i kobber. Foto: Ulrik Brint.

Af LISBET HOLT

Den danske modedesigner Erik Mortensen har lavet sin sidste kollektion for modehuset Pierre Balmain, men til gengæld ser det ud til, at en af de store rober vil blive foreviget i kobber.

– Jeg har lyst til at lave et monument af en aften- eller brudekjole, men jeg har jo ikke forstand på tøjkunst, fortæller den odenseanske smykkemed og skulptør, Jens Galschiøt Christophersen, der har fået ideen. Da jeg så så reportagerne fra haute couture-ugen, henvendte jeg mig til Erik Mortensen, som jeg synes har et unikt kreativt talent, og han var til min glæde interesseret i sagen.

Den går ud på at kombinere modeskabers og skulptørens evner i en 2-300 kg robe i kulsort kobber, og det bliver ingen billig sag. Smykkesmeden mener, at det i hvert fald mindst vil koste 60.-70.000 kr. at lave den.

Erik Mortensen er i denne tid på visit i Danmark. Stiftstidende har talt med den berømte Paris-dansker om mode og om årsagen til, at han har sagt farvel til dens verden.

Moden er et tidsbillede

Fritid: 3. sektion

Fyens Stiftstidende

Torsdag

15. september 1990 - nr. 255 - Kr. 6,-

UDBS-OBS-OBS-OBS-OBS

DETTE PROJEKT ER UDSKUPT PÅ UBESTEMT TID, DA ERIK MORTENSEN EFTER BRUDET MED BALMAIN IKKE HAR MULIGHED FOR AT BRUGE DEN SYSTUE DER NORMALT ARBEJDER MED HANS ROBER.

DETTE PROJEKT ER UDSKUPT PÅ UBESTEMT TID, DA ERIK MORTENSEN EFTER BRUDET MED BALMAIN IKKE HAR MULIGHED FOR AT BRUGE DEN SYSTUE DER NORMALT ARBEJDER MED HANS ROBER.

BERLINGSKE TIDENDE

Torsdag
30. august 1990
Uge 35 - Kr. 6,50

242. årgang nr. 237 4 sektioner 88 sider Tlf. 33 15 75 75

Draperet stof kommer til at indgå i billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersens skulptur af en af modeskaberens Erik Mortensens rober. Foto: Sv. Aa. Mortensen

Erik Mortensen-robe i sort bronze

Af VIBEKE NØRBY

Om et år vil man kunne opleve en af modeskaberens Erik Mortensens smukke draperede kjoler foreviget i bronze, hvis alt går efter den fynske billedhugger Jens Galschiøt Christophersens planer.

En skitse fra Erik Mortensen, flere breve på billedhuggerens arbejdsbord samt adskillige telefonsamtaler til Paris er de konkrete beviser på, at projektet er mere end en drøm.

Ideen er at kombinere modekunstnerens og billedhuggerens evner og fremstille en fælles udendørsskulptur: En robe i 200-300 kg sort kobber.

»Jeg har gennem længere

tid haft en idé om at lave et monument af en aftenrobe eller en brudekjole. Men jeg har jo ikke forstand på tøjkunst. Så frem for selv at designe en kedelig kjole, henvendte jeg mig til Erik Mortensen, som til min glæde var interesseret i projektet,« fortæller Jens Galschiøt Christophersen.

Han understreger dog, at det endnu ikke er helt afgjort, om projektet bliver til noget:

»Vi skal mødes, når Erik Mortensen har gallaopvisning på Hotel d'Angleterre i København i midten af september måned. Samtidig skal vi se på egnede modeller og diskutere skulpturen.«

Kroppens aftryk i stof er i forvejen temaet i mange af Jens Galschiøt Christophersens skulpturer.

1/2

Halve mennesker forenes til hele

Jens Galschiøt Christophersen blev smidt ud af skolen i Frederikssund. Nu er han kunstneren bag Berlinmur-monumentet, der skal vise helingen af det tyske folk

Af MOGENS LARSEN
Foto: GEERT MØRK

Halve mennesker, der forsvinder ind i en mur, så kun arme og ben stikker ud. Det er, som Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersen forestiller sig foreningen af Tyskland. Symboliseret ved den berlinmur, der ikke findes mere. For enden af muren kommer de halve mennesker ud som hele.

- Med skulpturen tilstræber jeg en fornemmelse af heling, udlægger han sin id. - Dels er det helingen af et folk. Og dels er det en heling af hele Europa.

- Det er stemninger, jeg arbejder med. Mange mennesker har haft følelsen af at være delt. Og dermed følt sig som halve mennesker, når onkel boede på den anden side af muren.

- Men de, der har levet delt, er ikke kun af den ariske race. Derfor vil monumentet komme til blandt andet at vise en gammel kone med sin taske, en jødisk kvinde måske med et par karakteristiske øreringe samt en sigøjner. Og naturligvis også børn.

Original mur

Detaljerne beskæftiger den fynske kunstner sig meget med. Fundamentet for hans kunstværk er imidlertid nok så voldsomt. Han forestiller sig nemlig et segment af den originale berlinmur opstillet, hvor den gennem mere end 25 år har befundet sig i den delte storby midte.

- Jeg vil gerne fremstille mine mennesker i hel størrelse, fortsætter han. - Men om det bliver til noget, er endnu et spørgsmål. De østtyske fredningsmyndigheder er meget interesserede i at bevare historien på den måde. Og jeg mener selv, at det er kunst udmærket til.

lins overborgmester givet udtryk for, at han finder projektet godt. Samtidig påpeger han, at den mur, der hidtil har delt byen i to, ikke er hans.

Reaktionerne, som Jens Galschiøt Christophersen har fået, siger noget om, hvor omstændelige beslutningsprocesserne er, når de skal igennem politiske systemer. Derfor er han glad for, at firmaet LeLe Berlin Wall Verkaufs GmbH blev dannet til at stå for en del af murens afvikling.

Ikke politisk

- Vestberlins overborgmester foreslog ellers, at jeg selv skulle brække et stykke af muren ned til min skulptur, fortæller kunstneren. - Det sagde jeg dog nej til, fordi jeg ikke ønsker at blive brugt politisk.

- Nu ligger LeLe så inde med nogle segmeneter af muren. De kan stilles op, såfremt projektet bliver til noget. I første omgang har selskabet overladt mig som en af fire kunstnere to tons original Berlinmur, så jeg kan udføre skulpturen i halv størrelse.

En model af skulpturen kunne han præsentere hos LeLe, da han midt i juni var i Berlin for første gang i sit liv. Ved den lejlighed var det, han fik et par stykker godt jernarmeret mur med hjem til sit værksted i den fynske hovedstad.

Modellen er nu på vej til Mexico, hvor den skal sælges på auktion til fordel for UNICEF's arbejde. Også en række børnehospitaler i det østtyske område vil blive betænkt.

Blandt de aktiviteter, LeLe tegner sig for, var en kunstauktion i Berlin fredag den 28. september. Det sætter danske Jens Galschiøt Christophersen i selskab med en lang række førende kunstnere fra hele verden.

Uddannet kleinsmed

Sig selv præsenterer han gerne som drengen, der blev smidt ud af skolens ottende klasse. Det var i Frederikssund. Så i

inden han rejste til Indien.

Da han siden bosatte sig i Odense, var det ikke mindst for at gå i lære som kleinsmed på Lindøværftet. Herfra blev han udlært i 1978 i en alder af 24 år, men beholdt værftet som arbejdsplads endnu nogle år.

Som sølvsmed og billedhugger er han autodidakt. Overvejende udtrykker han sig i naturalistiske former. Og kan ikke sige sig fri for indflydelse af den spanske arkitekt Antonio Gaudí samt jugendstilens halvokulte organiske stilarter.

Materialet, han foretrækker at arbejde i, er kobber. Teknikken, han anvender ved pålægningen af dette metal, er elektrolytisk. Til at hjælpe sig med de ofte tunge opgaver har han omkring fem medhjælpere, han har i jobtræning for Odense kommune.

Smykker gav starten

Resultatet er, at han nu har skulpturer stående flere steder i landet. Spændende lige fra kongehuset over en række offentlige institutioner til mange i privat eje. Til april næste år er han med på en udstilling i Lyon og ser frem til senere at komme til Australien.

- Egentlig var det smykker, der gav starten, beretter han. Og kalder sig med baggrund i sin uddannelse for Smykkesmeden. - Imidlertid kan smykker være som små bitte skulpturer. Derfor finder jeg det naturligt også at arbejde i større former.

- Hvor lang tid, det tager at få ideen til en skulptur, er meget forskelligt. Hvad angår berlinmonumentet vidste jeg fra starten, at det skulle gå meget hurtigt.

- Derfor skrev jeg omgående til byens to overborgmestre, da muren sidste år i november begyndte at slå revner. Hvad jeg da så i fjernsynet, fandt jeg utroligt smukt. Jeg fornemmede virkelig den længsel, hvormed mennesker fra t og samme folk på ny kunne møde og omfavne hianden.

Først naturalistisk

Galschiøt Christophersen umiddelbart i gang med at udarbejde en model til en skulptur. Hurtigt mente han dog, at hans første indfald ikke kunne omsættes til et monument i større målestok.

Modellen, der er udført i kobber, har han i dag stående på sit værksted. Den viser et stykke af muren, hvor folk fra begge sider dels hugger hul og dels kravler op, mens vagterne bare vender ryggen til.

- Pludselig fik jeg så ideen med de halve mennesker, der bliver til hele, siger kunstneren videre. - Under alle omstændigheder skal et stykke original mur indgå i monumentet. Det er med til at styrke ideen i det.

- Jeg har da også været ude og se på den eksisterende mur og danne mig et indtryk af, hvor monumentet kunne anbringes. Hvis mit oplæg virkelig bliver til noget, tager jeg også til Berlin igen og laver værket på stedet.

100 meter langt

Monumentet, han gerne vil i gang med, får en samlet længde af godt 100 meter. Opgjort i hele mennesker opererer han 25 legemsstore figurer. Hele værket er udregnet til at koste fem millioner kroner.

Af de to tons berlinmur, han i første omgang har erhvervet, er han nu i gang med at udføre en model, der får en grundflade på tre gange fem meter. Til figurerne skal sys tøj i halv størrelse. Gennem den elektrolytiske proces beklædes tøjet så med kobber. Den færdige model håber Jens Galschiøt Christophersen at kunne udstille i Berlin. Han understreger i den forbindelse, at hans monument er politisk neutralt.

- Jeg er da heller ikke specielt varm over for et forenet Tyskland, betoner han. - Men jeg finder det spændende at følge med i de begivenheder, der finder sted ude i verden. Mine kunstværker er så at onfat-

FREDERIKSBORG ANTIS ALI'S d. 30 SEP 1990,

2/2.

- Kunst er udmærket til at bevare historien, mener Jens Galschiøt Christophersen. I gården til sit værksted opbevarer han to tons originalberlinmur, der skal indgå i en skulptur. Modellen er hans første id, som siden er afløst af en ny.

Kultur

Berlingske 3. sektion

Lørdag 23. juni 1990

2/2.

- Jeg kan stadig ikke tro det

Kunstner på kæmpe-opgave

- Hvis jeg ikke havde haft min gode hjælper H.O. Rosenbohm, der er translatør i tysk, med til Berlin, ville jeg have troet, at jeg nok havde misforstået dem. Men han garanterer for, at der ikke er noget at misforstå. De vil have min skulptur.

Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersen har stadig lidt svært ved at fatte, hvad der er sket på så kort tid: At det bliver ham, der skal lave monumentet over Berlinmurens fald.

Lederen af firmaet Le Lé, der har eneret på at sælge Berlinmuren, har garanteret at kunne skaffe de mindst fem mio. kr., som den gigantiske skulptur vil koste alene i materialer og ren arbejdsløn. Hver af de 25 figurer, der skal udføres i bronze, vil koste omkring 200.000 kr.

Det eneste, der endnu kan vælte projektet, er, hvis de tyske fredningsmyndigheder accept af planen bliver omstødt af en kommende fællestysk regering. Men den risiko anser Jens Galschiøt for minimal. De østtyske fredningsmyndigheder var tilfældigvis til stede, da han fremviste sin model, og de sagde omgående god for, at den kan udføres på stedet med brug af den bestående mur.

Rolf

Jens Galschiøt Christophersen ved et af sine værker. Nu kommer han for alvor på arbejde.
Foto: Nils Mogensen

Monument over Murens fald

Kæmpeopgave til Odense-kunstner

Jens Galschiøt Christophersen med udgangspunktet for det, der bliver en model til det store værk.
Foto: Ole Bagger.

Af ROLF DORSET
Det bliver Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, der skal udføre monumentet over Berlinmurens fald. En stump af selve muren i fuld størrelse kommer til at indgå i værket, der bliver over hundrede meter langt.

Den opsigtvækkende aftale

blev indgået, da Jens Galschiøt - også kendt som Smykkesmeden - forleden var i Berlin for at hente et par stykker af den faldne mur til en skulptur inspireret af den historiske begivenhed i november i fjor. Han medbragte sin model til det store monument, og da tyskerne så den, blev de så begejstrede, at de på stedet besluttede, at

den skulle udføres. Oven i købet forlangte de den gjort større, ikke som Galschiøt havde forestillet sig med 25 figurer i en halv meters højde, men i fuld legemsstørrelse.

Monumentet, der skal placeres, hvor muren står i dag, formentlig i nærheden af Brandenburger Tor, udtrykker en enkel symbolik: Fra begge si-

der af muren kommer halve mennesker. De går ind i muren - og når de kommer ud, er de hele. Monumentet er på den måde en hyldelse til genforeningen af de to tysklænder. Jens Galschiøt vil arbejde på at have modellen til det endelige monument færdig til oktober.

Kultur: 1. sektion side 11

ODENSE POSTEN

Nr. 42 - 17. ÅRGANG - TIL SAMTLIGE HUSSTANDE, KONTORER OG FORRETNINGER

byens aktive ugeavis

ONSDAG 17. OKTOBER 1990

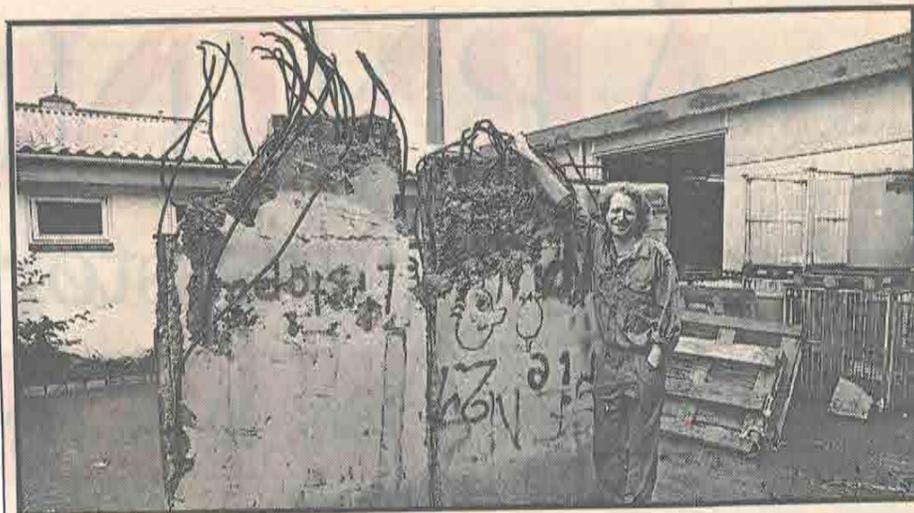

Foto: Heidi Fokdal

Berlinmur i Odense

Posten

Onsdag 11. december 1991

Jens Galschiøt Christophersen, odenseansk kunstner og smykkesmed, har aldrig gjort i almindeligheder. Han driver værkstedet Smykkesmeden og han skaber sine ofte utraditionelle kunstværker. Han har blandt andet betrukket ting som støvler et par torsoer og en jakke (den fik dronning Margrethe i fødselsdagsgave) med bronze og kobber. Mest kendt blev han dog for sit monument

søger at få rejst i Berlin, hvor muren engang gik. Materialerne til monumentet stammer blandt andet fra Berlinmuren. Til april tager Jens Galschiøt Christophersen til Spanien, hvor han skal være med i Danmarks kunstneriske bidrag til Verdensudstillingen i Sevilla. Her viser han en kolossal stålskjolde bestående af 25 stålskjolde på 1,5 X 4 meter i poleret rustfrit stål, der gennemspræges af menneskean-

nen skal omslutte en seks meter lang model af en ubåd fremstillet af Legofabrikken. Desuden tager han et udvalg af sine skulpturer med til Sevilla. Dem kan man dog allerede se i Odense frem til 17. januar, hvor han udstiller dem i Kreditforeningen på Albani Torv. På Heidi Fokdals billede ses Jens Galschiøt Christophersen med betonen fra Berlinmuren, der senere blev til et monument over Tysklands genfore-

Jens Galschiøt Christophersen undrer sig over, at kun fire kunstnere har udtrykt ønske om at lave et monument over Berlinmurens fald. Det er foruden ham selv en kunstner fra Schweiz, en fra Latinamerika og en amerikaner.

Af Hanne Kaarsted
Foto Heidi Foldal

Han rejser sin egen Berlinmur

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen er netop gået i gang med at lave et monument over murens fald - i det ingår to tons af den originale mur

● Netop som de to Tyskland defintivt blev til ét, og de sidste rester af den forhadte mur væltes, rejser kunstneren Jens Galschiøt Christophersen et stykke af Berlinmuren i sit private værksted i Kottesgade i Odense.

Med hjælp af en lille kran har han netop fået rejst de to tons af muren, som han hentede i Berlin i juni. To brudstykker mur med de obligatoriske graffiti-inskriptioner står med armeringsjernet strittende op mod efterårshimlen. Særlig tyk er den ikke, denne verdensberømte mur. Man undres over, at der ikke skulle mere end godt ti cm beton

til at holde et folk skilt.

Jens Galschiøt Christophersen går nu i gang med at lave sit personlige monument over Berlinmurens fald. Det vil tage et års tid, og han håber til den tid at have fundet aftagere til kunstværket. Allerhelst ser han, at det kommer til at stå et sted i Berlin. Men købere eller ej: han laver det under alle omstændigheder, for han kan ikke lade være.

Forud for hans kunstneriske korstog er gået en historie, som på et tidspunkt nåede frem til Radioavisen - og til at blive dementeret igen. Berlinerne har ikke bestilt et hundrede meter langt

kunstværk, der skulle stå som symbol på murens fald. Derimod har Jens Galschiøt Christophersen foræret dem en lille kopi af hans forslag til et monument. Om myndighederne til sin tid køber det to meter lange og godt to tons tunge kunstværk, han nu går i gang med, er ikke til at vide. Der er interesse for sagen - men ingen tilsagn, understreger han.

- Jeg fik ideen, da jeg så TV fra murens fald sidste år. Det var så utrolig flot og smuk en oplevelse at folk brække jerntæppet ned med de bare næver. Det er lige præcis den oplevelse - og ikke selve

genforeningen - jeg vil skildre, siger den odenseanske kunstner.

Han gik direkte hen til skrivebordet og skrev et brev til overborgmestrene i Øst- og Vestberlin. Han fortalte om sin idé til et monument over murens fald, hvori et stykke af muren skulle indgå. Til stor forbavselse for alle svarede Vestberlins overborgmester, at han synes det var en glimrende idé.

- Men det var ikke hans mur, skrev han. Den tilhørte DDR. Siden kom der svar fra Østberlins overborgmester, Krack. Han lovede at hjælpe med at skaffe mig et stykke af muren, men der gik alligevel 20 breve og et halvt år, før jeg fik tilladelsen. Bedre blev det heller ikke af, at Krack blev knaldet for valgsvindel i begyndelsen af året. Så havde jeg ikke ham at referere til.

Summa summarum: Jens Galschiøt Christophersen fik sit stykke af den stærkt efterspurgte mur, og i juni var han i Berlin for at hente det. Ved den lejlighed forærede han sin lille model af kunstværket til det firma, der har eneret på at sælge muren. Det er siden blevet solgt til fordel for Unicef.

Hans skulptur skal bestå af en række halve mennesker, der fra begge sider går ind i muren, smeltes sammen og kommer hele ud. Det udføres i kobber og fuldstændig naturalistisk med for-

retningsmænd, punkere, og gæstearbejdere mellem hinanden. Sidstnævnte et hip til det fremmedhad, der også spirer i Tyskland.

Det var Jens Galschiøt Christophersens første besøg i Berlin, og derfor gjorde den 140 km lange mur - eller rettere resterne af den - stort indtryk på ham.

- Det var jo en fuldstændig pervers deling. De slog en streg lige midt gennem byen og byggede muren efter den, så den skar sig gennem fortove og gader.

- Allerhelst havde jeg lavet mit kunstværk dernede på et stykke af selve Berlinmuren, og det syntes fredningsinspektøren, som jeg talte med dernede, skam også var en glimrende idé. Han ville arbejde videre med ideen, men jeg har aldrig hørt mere, så sagen er nok slynglet. Men det var altså den historie, der røg ud over Ritzau Bureau.

- Fredningsinspektøren, Hagenkorg hedder han, fortalte mig i øvrigt, at det var ham, der slog stregen, da de byggede muren i 1961.

- Det ville selvfølgelig være en drøm at lave det store monument, men da jeg nu ikke har hørt mere til det, laver jeg min egen mur. Det bliver mit største projekt til dato, og jeg regner ikke med at være færdig før om et års tid. Jeg arbejder meget spredt, ellers bliver jeg tosset, siger Jens Galschiøt Christophersen.

Han har da også altid flere projekter i gang. For tiden er han ved at lægge sidste hånd på en mægtig fontæne i krystal og kobber, men han var også for nylig inde i billedet, som manden der skulle skabe et kunstværk en af designeren Erik Mortensens rober.

- Men jeg tror desværre ikke det bliver til noget, siger han. - Erik Mortensen har problemer med sin gamle systue, og han vil ikke arbejde med andre. I stedet sætter jeg på et samarbejde med et andet af de parisiske modehuse, for jeg drømmer om at lave en model af en haute couture kjole. Der er sådan en særlig aura over de modeller.

Men lige nu er Jens Galschiøt Christophersen ved at lave en Lego-by. Han tog selv kontakt til Lego, og de forsynede ham uden palaver med godt 100.000 klodser, som han nu er ved at bygge op til en by. Til stor fortrydelse for hans tre børn, som sender lange blikke efter de forjættede legeklodser.

Først bygger han en grundmodel i lego, og bagefter laver han en kobberafstøbning. Men det er svært at få sjæl ind i en legoklods, som han siger, så kunstværket skal også udsmykkes med en række små mennesker.

Heller ikke denne opgave har han på forhånd aftagere til, men det gør ikke så meget. - Jeg tror altid på at ting lykkes, siger han.

Sådan så den oprindelige model af monumentet ud. Den er nu solgt til fordel for Unicef.

Månefigur - årets H.C. Andersen smykke

Den 2. april på H.C. Andersens fødselsdag bliver årets smykke i Smykkesmedens populære serie efter H.C. Andersens papirklip frigivet til salg.

Serien blev lanceret i 1988 og består af 14 vedhæng med kæde i massiv sterling sølv samt to sæt øreringe.

Hvert år på digterens fødselsdag bliver der i samarbejde med H.C. Andersen-museet udvalgt et papirklip, som danner grundlag for årets H.C. Andersen smykke. Samtidig bliver et af de »gamle« taget ud af produktionen, således at hele serien til stædighed består af 16 smykker.

I år er det H.C. Andersens »manden med de 3 hoveder«, der må lade livet. Restlageret vil blive solgt, så samlere får mulighed for at erhverve sig klenodiet, inden støbeprosessen strueres.

Årets H.C. Andersen smykke er en månefigur, og papirklippet har digteren selv kaldt »Kjærlighed paa Nicolai Taarn«. Titlen på denne raffinerede månefigur stammer fra en af H.C. Andersens ungdomsvaudeviller. Udklippet er taget fra en side i »Læse og Billedbog for Agnete«, samlet og klistret af H.C. Andersen i 1857. Modellen er fremstillet i hånden af sølvsmeden og billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen og bliver herefter mangfoldiggjort via en sindrig støbeproses. Det nye smykke kan fås i

H.C. Andersen huset, gennem den lokale guld- og sølvsmed eller brugskunstbutik. Smykkerne er lavet i sterling sølv og er på bagsiden graveret med indskriften:

»Paper cut by Hans Christi-

an Andersen 1805-75 Denmark.

Smykkerne sælges i en gaveæske - forsynet med H.C. Andersens kontrafej og for halshængenes vedkommende tilligemed en halskæde.

Præmien er denne bronzefigur, udført af den fynske billedkunstner Jens Galschiøt Christophersen.

Tagpap kan andet

Hvad kan tagpap bruges til?

Det spørgsmål stilles af det store tag-firma Phønix Tag, som jo ellers nok burde kende svaret efter at have arbejdet med materialet i masser af år.

Men Phønix Tag er ikke interesseret i traditionelle svar. Firmaet har udskrevet en arkitekt-konkurrence blandt landets arkitektstuderende i et forsøg på at finde helt nye muligheder for det kendte byggemateriale.

- Der er helt sikkert andre anvendelsesmuligheder for armeret bitumen, tagpap, end dem vi kender i dag. Vi vil gerne se, hvad kommende arkitekter mener om den sag, siger arkitekt Peter van Hauen, Phønix Tag. Samtidig vil vi gerne udbrede kendskabet til tagpap hos nuværende og kommende arkitekter.

Præmiesummen i konkurrencen, der kaldes Funktion & Form Prisen, er på 50.000 kroner. Førsteprisen er på 25.000 kroner plus et flot trofæ - en spurvehøgvinge udført i bronze af den fynske billedkunstner Jens Galschiøt Christophersen.

Dommerkomiteen består af repræsentanter for arkitekt-skolerne i Århus og København, Danske Arkitekters Landsforbund og Phønix, og resultaterne af konkurrencen præsenteres i løbet af foråret.

moras

Han tryller med bagdele

Fra erotik til eventyr. Han spænder vidt, kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, der både former smykker som fabeldyr og frække damenumser i fuld størrelse.

Af Lise T. Christiansen

Foto: Alex Tran

En struttende, frodig kvindedag er det første, der fanger blikket, når man træder ind i Jens Galschiøt Christophersens værksted i Odense. Bagen er af kobber og et af de værker, som endnu ikke har mødt sin ejer.

Hvis man ellers kan løsrive sig fra de runde former, byder værkstedet i øvrigt på et væld af vidt forskellige synsindtryk. Der er bitesmå sølvsmykker, en risende vandkunst, en model-by af Legoklodser og flere halvferdige skulpturer.

- Jeg er altid i gang med mange ting på én gang. Om det bliver solgt, aner jeg ikke, men det gør heller ikke så meget, siger smykkemageren og skulptøren.

- Hvis jeg først har sat mig i hovedet, at jeg vil lave en skulptur, så bliver den også lavet. Man kommer jo ingen vegne i livet, hvis man lader sig begrænse af penge.

Lego-klodser

Tilsyneladende lader han sig heller ikke begrænse af en bestemt stilart eller eler i valget af materialer. Da han fik lyst til at lave en storby af klodser, kontaktede han Lego, der straks var med på ideen og sendte en kasse byggematerialer. Nu ligger arbejdet imidlertid stille, indtil der kommer en ny forsyning klodser. Dog er de fore-

trukne materialer sølv og kobber. Samtidig magter Jens Schiøt Christophersen både de kæmpe tons tunge skulpturer og de nipsfine smykker.

- For mig er det ikke afgørende, hvorvidt en figur er stor eller lille. Jeg betragter også et smykke som en skulptur, der skal indeholde stemninger og udtryk - ganske på linie med de store af slagsen.

Tryllet bort

Den 37-årige kunstner har hidtil vakt mest opmærksomhed med sine skulpturer af kobber, som ligner tøj, der er draperet omkring en menneske-torso. Kroppens linier er så livagtige, at betragteren dårligt kan lade være med at stryge hånden henover de bløde indbydende former. Men fascinationen består også i, at nogle af klæde-dragterne blot smyger sig om et imaginært menneske. Tøjet er tomt, som var dets ejer tryllet bort.

Og hvad enten der findes en krop bag det folderige stof eller ej, får tilskuernes fantasi lov til at løbe frit. For kun de færreste af skulpturerne er udstyret med et hoved.

Stærk erotik

- Der skal være noget tilbage til folks egen forestillings-evne. For eksempel mener jeg, at der er meget mere kraft i mine erotiske kvinde-figurer, når de ikke

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen har en forkærlighed for de erotiske, frodige og frugtbare kvinde ofte er de ansigtsløse. - Man tænder langt mere på et sexet kvindelår, hvis der ikke er et ansigt til at lede afveje, mener han.

har et ansigt. Man tænder langt mere på det sexede i et kvindelår, hvis der ikke er et ansigt til at lede tanker på afveje, mener Jens Schiøt Christophersen.

- Den store fordel er jo, at man kan tænke sin drømme-pige, eller sig selv ind i skulpturen. Jeg lægger stor vægt på, at man ikke bliver »færdig« med figuren blot på et øjeblik - også i forhold til mine andre arbejder.

Og naturligvis handler de ikke allesammen om erotik. Når det vitterlig tager lang tid at blive færdig med hans værker, skyldes det tillige, at de er meget forskellig-artede. Den seneste i rækken, et springvand, giver en helt anden oplevelse, end eksempelvis dragterne.

Jungle-kult

Springvandets høje sokkel er bygget op af krystalstykker indfattet i kobber. Samme materiale er også brugt til det store brede fad, hvorpå soklen hviler

og det pibende vand opsamles.

- Kombinationen af vand, krystal og kobber giver en helt speciel effekt. Forhåbentlig vil solen reflektere krystalens farvespektrum og glimte i vandet, så hele skulpturen bliver lysende.

Der er lidt ældgammel jungle-kult og trylleri i det. Faktisk emmer hele lokalitet af eventyr. Det ligner troldmandens, eller alkymistens værksted, med alle dets mystiske baljer og tekniske opstillinger. Men ifølge Jens Schiøt Christo-

phersen gemt på nogle magi. - Jeg kan ikke utroligt dybsindninger onkrinde. For det er ikke væsentligt. Det jeg vil, er tælle gode hist

Han tryller med bagdele

Fra erotik til eventyr. Han spænder vidt, kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, der både former smykker som fabeldyr og frække damenumser i fuld størrelse.

Af Lise T. Christiansen

Foto: Alex Tran

En struttende, frodig kvindebag er det første, der fanger blikket, når man træder ind i Jens Galschiøt Christophersens værksted i Odense. Bagen er af kobber og et af de værker, som endnu ikke har mødt sin ejer.

Hvis man ellers kan løsrive sig fra de runde former, byder værkstedet i øvrigt på et væld af vidt forskellige synsindtryk. Der er bittesmå sølvsmykker, en rislende vandkunst, en model-by af Legoklodser og flere halvferdige skulpturer.

- Jeg er altid i gang med mange ting på én gang. Om det bliver solgt, aner jeg ikke, men det gør heller ikke så meget, siger smykkemageren og skulptøren.

- Hvis jeg først har sat mig i hovedet, at jeg vil lave en skulptur, så bliver den også lavet. Man kommer jo ingen vegne i livet, hvis man lader sig begrænse af penge.

Lego-klodser

Tilsyneladende lader han sig heller ikke begrænse af en bestemt stilart eller eler i valget af materialer. Da han fik lyst til at lave en storby af klodser, kontaktede han Lego, der straks var med på ideen og sendte en kasse byggematerialer. Nu ligger arbejdet imidlertid stille, indtil der kommer en ny forsyning klodser. Dog er de fore-

trukne materialer sølv og kobber. Samtidig magter Jens Schiøt Christophersen både de kæmpe tons tunge skulpturer og de nipsfine smykker.

- For mig er det ikke afgørende, hvorvidt en figur er stor eller lille. Jeg betragter også et smykke som en skulptur, der skal indeholde stemninger og udtryk - ganske på linie med de store af slagsen.

Tryllet bort

Den 37-årige kunstner har hidtil vakt mest opmærksomhed med sine skulpturer af kobber, som ligner tøj, der er draperet omkring en menneske-torso. Kroppens linier er så livagtige, at betragteren dårligt kan lade være med at stryge hånden henover de bløde indbydende former. Men fascinationen består også i, at nogle af klæde- og dragterne blot smyger sig om et imaginært menneske. Tøjet er tomt, som var dets ejer tryllet bort.

Og hvad enten der findes en krop bag det folderige stof eller ej, får tilskuerens fantasi lov til at løbe frit. For kun de færreste af skulpturerne er udstyret med et hoved.

Stærk erotik

- Der skal være noget tilbage til folks egen forestillings-evne. For eksempel mener jeg, at der er meget mere kraft i mine erotiske kvinde-figurer, når de ikke

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen har en forkærlighed for de erotiske, frodige og frugtbare kvindefigurer. Men ofte er de ansigtsløse. - Man tænder langt mere på et sexet kvindelår, hvis der ikke er et ansigt til at lede tankerne på afveje, mener han.

har et ansigt. Man tænder langt mere på det sexede i et kvindelår, hvis der ikke er et ansigt til at lede tankerne på afveje, mener Jens Schiøt Christophersen.

- Den store fordel er jo, at man kan tænke sin drømme-pige, eller sig selv ind i skulpturen. Jeg lægger stor vægt på, at man ikke bliver »færdig« med figuren blot på et øjeblik - også i forhold til mine andre arbejder.

Og naturligvis handler de ikke allesammen om erotik. Når det vitterlig tager lang tid at blive færdig med hans værker, skyldes det tillige, at de er meget forskellig-artede. Den seneste i rækken, et springvand, giver en helt anden oplevelse, end eksempelvis dragterne.

Jungle-kult

Springvandets høje sokkel er bygget op af rå krystalstykker indfattet i kobber. Samme materiale er også brugt til det store brede fad, hvorpå soklen hviler

og det pibende vand opsamles.

- Kombinationen af vand, krystal og kobber giver en helt speciel effekt. Forhåbentlig vil solen reflektere krystallens farvespektrum og glimte i vandet, så hele skulpturen bliver lysende.

Der er lidt ældgammel jungle-kult og trylleri i det. Faktisk emmer hele lokalet af eventyr. Det ligner troldmandens, eller alkymistens værksted, med alle dets mystiske baljer og tekniske opstillinger. Men ifølge Jens Schiøt Christo-

phersen gemmer han ikke på nogle magiske formler. - Jeg kan ikke komme med utroligt dybsindige udredninger omkring mit arbejde. For det er simpelthen ikke væsentligt for mig. Det jeg vil, er blot at fortælle gode historier.

Funktion & Form Prisen 1991

Anne-Mette Sonnichsen:

"Den første skoleopgave bane-
de vejen for min karriere"

Tage Lyneborg:

"Prisbelønning betød omtale og
et hav af opgaver"

Erik Herløws Tegnesteue:

"Verdensopgaven i design star-
tede i retssalen"

Konkurrenceregler

På bagsiden kan du læse kon-
kurrencereglerne for Funktion &
Form Prisen 1991

Jo større vinger du har, jo højere kan du nå

Funktion & Form Prisen gives til vin-
deren af en idekonkurrence, der
udelukkende henvender sig til arki-
tektstuderende.

Alle forslag deltager automatisk på
Funktion & Form vandre-udstillin-
gen, som kommer til arkitektskolerne
i efteråret 1991. Den samlede
præmiesum i Funktion & Form
1991 er på 50.000 kr., der ud-
betales som rejselegater.

De præmierede projekter udstilles i
Dansk Arkitektur og Byggeeksport
Center i Gl. Dok, København og
de præsenteres i en publikation,
der distribueres til den etablerede
byggebranche.

Funktion & Form Prisen er stiftet af
Phønix Tag. Konkurrencen udskrives
i samarbejde med arkitektskolerne i
Århus og København samt Danske
Arkitekters Landsforbund.

Det er tanken, at Funktion & Form
Prisen skal uddeles hvert andet år.
Idekonkurrencen i 1991 er den
første i rækken og kan blive det
projekt, der giver dine ideer omtale
og anerkendelse.

PHØNIX TAG
Materialer

Funktion & Form Prisen

Vinder 1991

PHØNIX TAG

Sammen med Funktion & Form
Prisens trofæ modtager vinderen
et rejselegat på 25.000 kroner.

Konkurrenceregler

1. Indbydelse og formål

A/S Phønix Contractors, Phønix Tag indbyder hermed i samarbejde med Kunstakademiets Arkitektskole, Arkitektskolen i Århus og Danske Arkitekters Landsforbund til en idekonkurrence om anvendelse af armeret bitumen.

Gennem konkurrencen ønskes forslag til nye emner og forslag til anvendelse af materialet armeret bitumen (tagpap) til brug i forbindelse med design-, bygnings- og anlægsopgaver.

Forslag behøver ikke nødvendigvis at tage udgangspunkt i Phønix's standardprodukter. I så fald ønskes der redegjort for, hvori det nye produkt består.

Det er konkurrencens formål at fremkalde visionære løsningsforslag, der på utraditionel facon udnytter materialets formbarhed, styrke og egenskaber. Der skal især tages hensyn til arkitektoniske, miljømæssige og funktionelle forhold.

2. Konkurrencebetingelser

2.1 Ret til deltagelse

Konkurrencen henvender sig til studerende ved arkitektskolerne i Århus og København. Enhver deltager må kunne dokumentere at være indskrevet som studerende i undervisningsåret 1990/91. De arkitektstuderende kan om ønsket have studerende fra andre læreanstalter som medarbejdere, konsulenter eller rådgivere, men uden andel i ophavsretten.

2.2 Konkurrencemateriale

Konkurrencematerialet udgøres af dette program med følgende bilag:

1. Eksempel på materialeprøve med tilhørende produktudvalgte for overpap.
2. Eksempel på materialeprøve med tilhørende produktudvalgte for underpap.
3. Produktoversigt over standardprodukter i rullevarer og flydende produkter.

Derudover vil der på inspektorkontoret på henholdsvis Kunstakademiets Arkitektskole og på Arkitektskolen i Århus ligge til genbelysning:

4. Arsregnskab 1989 med firmaprofil for A/S Phønix Contractors.
5. Video med præsentation af produktion og anvendelse af armeret bitumen.

Interesserede, der ønsker at få tilsendt såvel bilagsmateriale som de spørgsmål og svar, der måtte fremkomme til konkurrencen, bedes indsende vedlagte rekvisition til konkurrencens sekretær:

Arkitekt MAA Niels Wamberg
Danske Arkitekters Landsforbund
Bredgade 66, Box 1163
1010 København K.

2.3 Konkurrenceforslagets omfang

Forslaget bør omfatte:

1. Tegninger i et relevant målestoksforhold, der redegør for såvel forslagets overordnede funktion og form som dets formgivning, konstruktion og anvendelse samt sandsynliggørelse af, at armeret bitumen er anvendelig til forslagets udformning og/eller konstruktion.
2. Perspektivtegning eller anden form for rumlig afbildning af forslaget.
3. Beskrivelse. Kortfattet beskrivelse (max. 4 A4-sider) om forslagets hovedide, herunder evt. krav til ny produktudvikling. Desuden ønskes en redegørelse for de synspunkter, der er lagt til grund for at vælge armeret bitumen som materiale i forslaget. Beskrivelsen skal afleveres i 4 eksemplarer, hvoraf det ene oplæbes på tegningsmaterialet.
4. Modeller modtages ikke; derimod kan modell fotografier indsendes sammen med det øvrige materiale.

Forslagets totale omfang må ikke overstige 1,2 m i højden og 1,5 m i længden.

Tegningerne må ikke indleveres sammenrullet eller oplæbet på hårdt materiale, men gerne på pap eller lignende. Tegningerne skal forsynes med ophængningsplan og udføres i en teknik, der er egnet til reproduktion.

Forslaget skal være anonymt. Samtlige tegninger skal i nederste højre hjørne mærkes med et 5-cifret kendingstal. Med forslaget skal afleveres en uigenkennelig lukket kuvert, uvendig forsynet med kendingstallet og indeholdende navneseddel i A4-format med forfatterens navn, adresse og telefonnummer (dag/aften). Ved forslag med flere medvirkende skal det anføres, hvem der har ophavsret til forslaget, og hvem der eventuelt har medvirket som medarbejder, konsulent eller rådgiver uden andel i ophavsretten, jvf. pkt. 2.1.

Funktion & Form Prisen vindertrofæ er en spurvehøgvinge i poleret bronze. Vingen er udformet af den fynske billedkunstner Jens Galschiøt Christophersen.

Ønsker en konkurrencedeltager, hvis forslag ikke præmieres, at opretholde sin anonymitet, forsynes navnekuverten med et rødt kryds og ledsages af en kuvert indeholdende den adresse, hvortil forslaget ønskes returneret. Efter bedømmelsen åbnes alle navnekuverter, der ikke viser forbehold herimod.

2.4 Forespørgsler

Spørgsmål i forbindelse med konkurrencen skal senest den 1. marts 1991 fremsendes skriftligt til konkurrencens sekretær. Spørgsmålene forelægges i anonym afskrift for konkurrenceudskriveren, eventuelt for dommerkomiteen. Ca. 2 uger efter spørgefristens udløb vil alle registrerede modtage skriftligt svar på de stillede spørgsmål.

2.5 Indlevering

Forslagene skal senest den 24. april 1991 være indleveret til et dansk postkontor og adresseret til:

A/S Phønix Contractors
Phønix Tag Materialer
Søndergade 115
6600 Vejen
Mærket "Idekonkurrence"

Samtidig skal der som anbefalet forsendelse fremsendes postkvittering eller kopi heraf til konkurrencens sekretær. På postkvitteringen anføres som afsender det valgte kendingstal samt et telefonnummer, hvortil eventuel henvendelse kan ske, hvis forsendelsen ikke er kommet frem. Telefonnummeret vælges, så anonymiteten ikke brydes. Det skal i forbindelse med de ovennævnte regler for indlevering understreges, at konkurrencesekretariatet intet ansvar har for, at et forslag optages til bedømmelse, medmindre postkvitteringen er fremsendt samtidig med forslagets indlevering på postkontoret og med angivelse af både kendingstal og telefonnummer.

2.6 Dommerkomite

De indsendte forslag vil blive bedømt af en dommerkomite bestående af:

For Kunstakademiets Arkitektskole:
Lektor, arkitekt MAA Torben Dahl

For Arkitektskolen i Århus:
Lektor, arkitekt MAA Mogens Brandt Poulsen

For Danske Arkitekters Landsforbund:
Arkitekt MAA Gregers Sten Gregersen
Arkitekt MAA Charlotte Weile

For Phønix:
Arkitekt MAA Peter van Hauen

Tilknyttet dommerkomiteen som rådgivere:
Udviklingschef Erling Jessen, Phønix Tag
Ingeniør Jens-Jørn Hunderup, Phønix Tag

Konkurrencens sekretær:
Arkitekt MAA Niels Wamberg, DAL

Dommerkomiteen har ret til yderligere at tilkalde særligt sagkyndige.

2.7 Præmiering

Til præmiering er afsat en præmiesum på i alt kr. 50.000. 1. præmien vil være på mindst kr. 25.000. Det resterende beløb fordeles efter dommerkomiteens skøn, men således at ingen præmie bliver under kr. 2.500 pr. forslag. Præmier udbetales som rejselegater.

2.8 Bedømmelse og offentliggørelse

Bedømmelsen af de indsendte forslag ventes afsluttet i slutningen af maj måned 1991. Det kan ikke påregnes, at der udarbejdes individuel kritik af alle indsendte forslag. Konkurrencens resultat vil blive meddelt Ritzaus Bureau. Forslagsstillere, der har fået præmie, vil blive underrettet personligt.

2.9 Udstilling og publicering

Præmieoverrækkelse vil foregå ultimo juni 1991 i Gammel Dok, Dansk Arkitektur og Byggeeksport Center, København. Samme sted og umiddelbart efter præmieoverrækkelsen udstilles de præmierede forslag. Udstillingen vil så vidt muligt blive af mindst en uges varighed.

Herudover vil alle indsendte forslag blive udstillet på arkitektskolerne i København og Århus i efteråret 1991. Nærmere meddelelse herom vil blive oplyst i de 2 skolers informationsblade.

Udskriverne og Danske Arkitekters Landsforbund har ret til at publicere alle de indsendte forslag. Ved publiceringen vil forslagsstillerens navn blive angivet, medmindre anonymiteten ønskes opretholdt.

Udskriveren forbeholder sig ret til at udgive en publikation om konkurrencens resultater til præsentation for den samlede byggebranche.

2.10 Ejendomsretten

Ejendomsretten til de præmierede forslag tilhører konkurrenceudskriveren. Ophavsretten til et forslag forbliver dog altid hos forslagsstilleren.

2.11 Forsikring

De modtagne forslag vil fra modtagelsen til bedømmelsens afslutning blive brandforsikret for et beløb af 12.500 kr. pr. forslag. Al anden forsikring er udskriveren uvedkommende. Der vil ikke kunne ydes erstatning for mulig beskadigelse af det indkomne materiale.

2.12 Returnering

Efter at konkurrencens resultat er offentliggjort, og de nævnte udstillinger afholdt, vil samtlige ikke-præmierede forslag blive returneret til den af forslagsstilleren opgivne adresse sammen med dommerkomiteens betænkning. Opmærksomheden skal henledes på, at det ikke kan forventes, at de løse eksemplarer af beskrivelserne returneres.

3. Programmets godkendelse

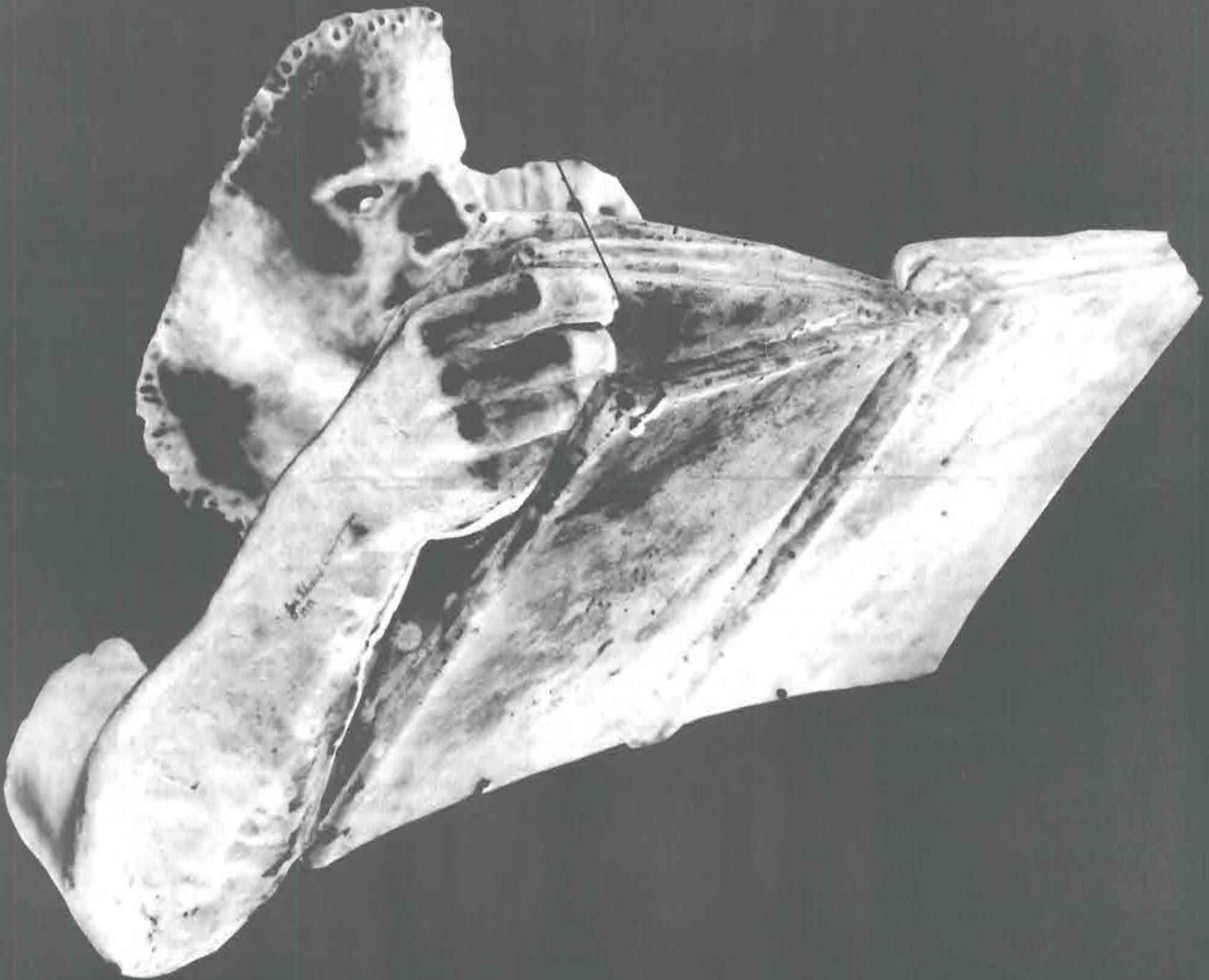
Konkurrencens grundlag er dette program med tilhørende bilag samt DAL's konkurrenceregler. Konkurrencematerialet er godkendt af alle dommerkomiteens medlemmer og er endvidere i konkurrencebetinget henseende endeligt godkendt af DAL's konkurrencevalg.

Vejen i januar 1991

kommer på juleaften
med 8-11/00B 30/5/91

GYDEN

NR. 4 MAJ 1991 - 13. ÅRGANG

HVOR BLEV STYRELSESLOVEN AF?

MEDICINFORSØG

A/S STOREBÆLT = HJERNEDØD?

Et verdensslag for Kolding

Skulptøren Jens Galshøit har også sin andel i Koldings fremtræden på verdensudstillingen

Af Orla Nielsen
Foto: Birgitte Heiberg

- Det bliver et slag af dimensioner for Kolding på verdensudstillingen fra 20. april til 10. maj i Spanien, hvor besøgstallet forventes at overstige fem millioner. Af de rundt regnet 230.000 daglige gæster regner man med 15.000 hver dag til den udstilling, LEGO-gruppen og »Det Rullende Galleri« stiller op, fortæller skulptøren Jens Galshøit Christophersen, Odense.

Hans rolle ved den store internationale begivenhed er hovedsagelig at opbygge en halv ovalformet metal-skål omkring LEGO-gruppens model af den u-båd, som »Det Rullende Galleri« får foræret fra Sovjet til opstilling på Kolding Havn.

»Det Rullende Galleri« har indbudt skulptøren til at udstille på Koldinghus, og der kan man i denne tid blandt hans mange skulpturer se et stålskjold anbragt ved Slotskirkens alterparti.

Planen er, at 25 skjolde i endnu større format, 3-4 meter høje og halvanden meter brede og forsynet med lys, kommer til at danne kredse om u-bådsmodellen, en slags kokon.

Modellen er jo af plastic, der ikke har metallets karakter, men går man ind langs med rækken af skjolde, skulle man kunne få en fornemmelse af at være inde i u-båden eller i det mindste meget tæt ved den. Bådens

rette element, havet, anskueliggøres ved et påtænkt vand-arrangement.

Ledelsen af EXPO 92 i Sevilla har tildelt u-bådsprojektet et 500 m² stort lokale, der indrettes efter tegninger af indendørsarkitekterne Karen Dilling og Margrethe Lange.

I et hjørne anbringes en teaterscene, hvor endnu ikke fastlagte spil skal opføres.

Som bekendt skal u-bå-

den, når den har fået sin placering i Kolding, udvendigt dekoreret efter tegninger af den franske kunstner Jean Dewasne, der for år tilbage var engageret til at udsmykke gastanke på Kolding Havn. Projektet blev på grund af manglende lokal opbakning ikke realiseret.

Nu arbejdes der på at få Dewasne til at præsentere tegningerne til udsmykning af u-båden. Plads er afsat.

Jens Galshøit Christophersen udstiller på Koldinghus - og i Sevilla.

Piger i kobber

Skulptøren Jens Galshøit Christophersen er meget optaget af piger, men viser bare lidt af dem eller kun det tøj, de lige er krøbet ud af, og til materiale anvender han kobber. Hans arbejder kan ses på Koldinghus på initiativ af Det Rullende Galleri, der også præsenterer ubådsprojektet.

Kolding side 6

Foto: Birgitte Heiberg

Piger og genfødsel i Slotskirken

Sære skulpturer udstilles

Af Orla Nielsen
Foto: Birgitte Heiberg

Pigerne er der ikke, men de føles nærværende. De har forladt deres korte undertrøjer eller andre intime beklædningsstykker, og i sekunderne før afklædningsituationen blev de betragtet af den fynske skulptør Jens Galshøit Christophersen.

Tilbage er de tomme hylstre, synlige som skulpturer i kobber.

Eksempler på denne særegne og helt personlige smedekunst står opmærksomt i Slotskirken på

Koldinghus, og i godt dobbelt øjenhøjde hænger relieffer af anderledes karakter. Der har en del med genfødsel at gøre. Ansigtet maser sig ud gennem ujævne plader og tilhører personer, som kommer ud fra en anden dimension, et sted der ikke er vor planet.

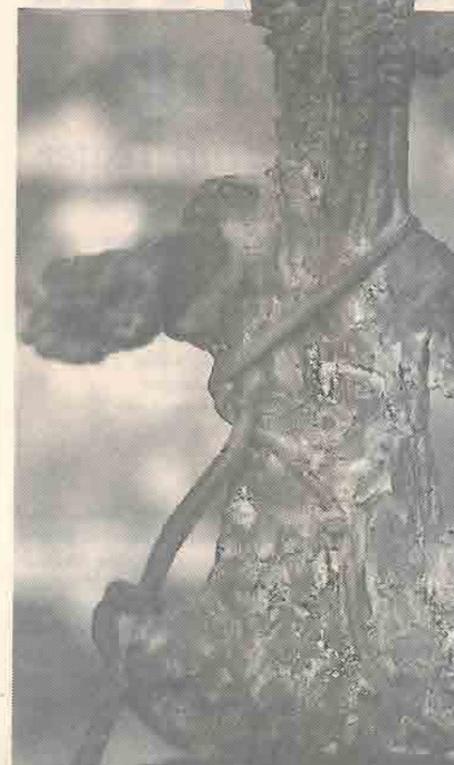
Galshøit er optaget af mange ting, bl.a. glasædende gopler og mærkelige mandspersoner, men især meget af forholdet til piger og pigernes yndigheder. Stærkest kommer det til udtryk i den æggende pigebagdel og de velformede ben, der kan iagttages i den ellers ubenyttede ruinniche nærmest indgangsdøren. Skønt han, der med tiden er blevet kendt som »Smykkesme-

den«, er usædvanligt kreativ, fandt han ikke selv på den placering. Det gjorde en af hans unge medarbejdere. På podier foran står som vogtere to skulpturer, der har skiftet roller i den opstilling, for i virkeligheden er de anklagende dyr imod menneskene. De stammer fra en fremmed kultur.

Noget mørkt sind har skulptøren ikke, men den okkulte verden tiltrækker ham, så det er naturligt for ham at vride den virkelige verden en tand et andet sted hen. Han vælger selv, og han er tilbøjelig til at blande rædsler og skønhed.

I kirkerummets alterparti ses en formindsket udgave af et af de skjolde, som på verdensudstillingen i april-maj skal stå ved modellen af »Det Rullende Galleri«s u-båd. Den blanke stålskive brydes af et ansigt - på vej fra et for os ukendt sted.

Smykkesmeden bliver meterhøje stål-skulpturer

Så store bliver de 22 polerede stål-kokoner.

SØNDAGSTUREN

Af Hanne Kaarsted

Oplysninger om søndagsarrangementer, der ønskes omtalt, sendes i så god tid som muligt til Søndagsturen, Ugeavisen, Vestergade 70-74, 5000 Odense C.

I Kreditforeningen Danmarks atriumgård på Albani Torv kan man for tiden få en lille forsmag på, hvad verdensudstillingen i Sevilla kommer til at rumme. Her udstiller den odenseanske sølvmed og billedhugger Jens Galschiøt Christophersen en række af sine flotte og utraditionelle kunstværker. Publikum kan blandt andet tage en to meter høj dame-numse udført i kobber i øjesyn, en knælende muslin i naturlig størrelse - som i øvrigt har givet Jens Galschiøt Christophersen en masse bøv, da han prøvede at afsætte den til en arabisk konge - en miniature af det Berlinsmurs-kunstværk, han længe har prøvet at få myndighederne i den genforenede by til at rejse, adskillige veldrejede dame-torsoer i kobber, og en miniature af af det, der optager han aller mest for øjeblikket; det store kunstværk i stål han skal deltage med på verdensudstillingen i Sevilla. Til april lukker Jens Galschiøt Christophersen sit værksted "Smykkesmeden" og flytter alle otte ansatte

UGE AVISEN d. 11/1-92

Jens Galschiøt Christophersen tager 20 af sine skulpturer med på verdensudstillingen i Sevilla i april. (Foto: Erik Larsen).

til Sevilla. Her skal de fra 22. april og en måned frem betjene en arbejdende stand, der indgår i kunstpavillonen på verdensudstillingen. Den odenseanske kunstner bliver den eneste danske kunstner på denne del af den spanske verdensudstilling. At det bliver hans livs udstilling er hævet over enhver tvivl. Arrangørerne fortæller om en enorm forhåndsinteresse, og de kalkulerer med 15.000 gæster i kunstpavillonen - hver dag! Hvor mange kunstnere kan prale af at have udstillet for så mange. - Det er et enestående forum at udstille i, siger Jens Galschiøt Christophersen. - Det er mit livs største chance. Tænk at vise sine skulpturer for flere hundrede tusinde mennesker. - Mange af gæsterne vil være kunstelskere med pengepungen i orden, og hvad mere kan en kunstner i øvrigt ønske sig end at vise sine arbejder for hele verden. For den odenseanske kunstner bliver det ekstra interessant, eftersom det er de færreste herhjemme, der har råd til at købe hans værker. Jens Galschiøt Christophersen laver dem nemlig ikke på bestilling - han laver dem, fordi han

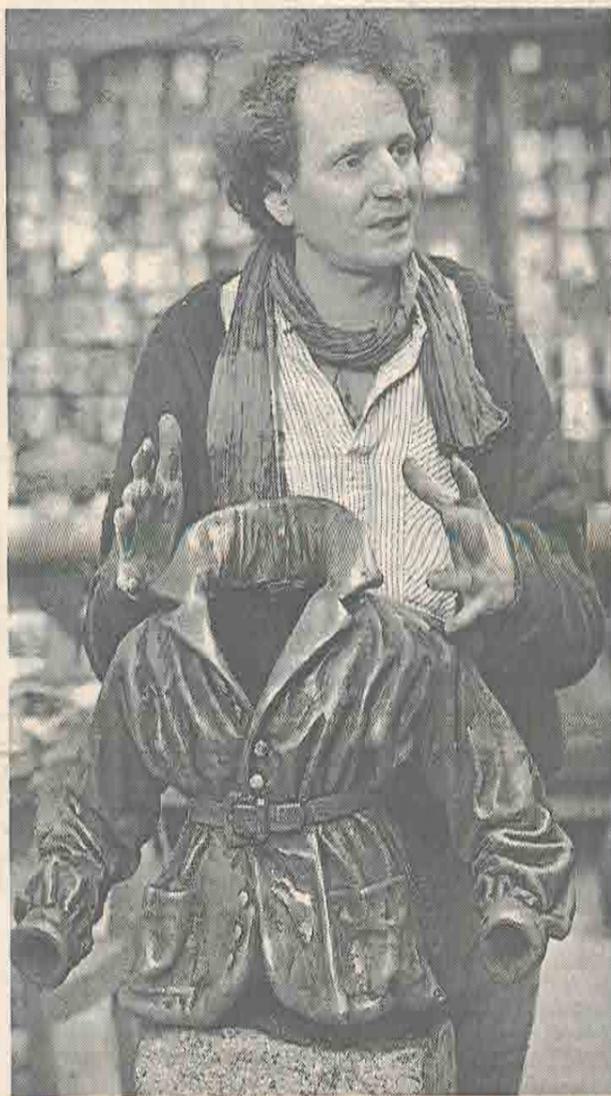
ikke kan lade være, og hvem får lige 100.000 kroner op ad lommen for noget, man ikke har bestilt. Ikke mange erkender han. Jens Galschiøt Christophersens vej til Sevilla er gå-

et over et gigantisk arbejds-løshedsprojekt i Kolding kaldet "Det Rullende Galleri". Projektet har fået en 80 meter lang og 1000 tons tung sovjetisk U-båd forærende af eks-præsident Gorbatsjov. Den skal blandt andet rumme café, vandrehjem og lokalradio, og den odenseanske kunstner skal stå for den indvendige dekoration - den franske kunstner Jean Devasne for den udvendige. Projektet har påkaldt sig så stor international opmærksomhed, at det er blevet tildelt 500 kvadratmeter i kunstpavillonen i Sevilla. Da U-båden i sagens natur ikke kan komme til Sevilla, har Lego lavet en seks meter lang kopi af den i Lego-klodser. På udstillingen omkranses den af en

snes fire meter høje stål-kokoner - og dem er Jens Galschiøt Christophersen mester for. På udstillingen i Kreditforeningen Danmark viser han en kopi af disse sølvkinnende stål-skjolde, hvis polerede overflade gennemsprænges af et ansigt. - Det koster godt 100.000 alene for materialerne, og det er jo en betragtelig pris. Det har også kunnet lade sig gøre, fordi blandt andre Krupp-koncernen sagde ja til at sponsorere stålet. - Udformningen af stål-kokonerne skal symbolisere, at ting kan lade sig gøre, hvis man virkelig vil. Det har Kolding-projektet været et eksempel på. Da de havde vanskeligheder med at skaffe penge til en

U-båd, begik de den genistreg at skrive direkte til Gorbatsjov. - "Kære Gorbatsjov - vil du forære os en skrottet U-båd?" Jo, det ville han godt, og sådan gik det til, at projektet overhovedet kom ud af støbeskeen. 15. januar drager en dansk delegation til Rusland for at få de sidste detaljer omkring udleveringen af U-båden på plads, fortæller Jens Galschiøt Christophersen. Udstillingen i Kreditforeningen Danmark er åben fra kl. 10-17 i morgen søndag. På hverdage kl. 9-16. Sidste dag er 17. januar. I "Søndagsturen" i sidste uge skrev vi, at Trampedach-udstillingen var i Brandts Klædefabrik. Det er forkert - udstillingen blev vist på Fyns Kunstmuseum.

Han udsmykker en sovjetisk ubåd

Jens Galschiøt Christophersen med en af sine karakteristiske figurer, hvor det er dragternes foldinger, der alene fortæller historien. Foto: Nils Mogensen.

Jens Galschiøt Christophersen viser på Odense-udstilling forarbejder til verdensudstillingen i Sevilla og sit gigantiske Kolding-projekt.

Af PETER ERIKSEN

På en udstilling, som den fynske billedhugger og sølvsmed Jens Galschiøt Christophersen åbner tirsdag d. 10. december med fernisering kl. 17-20 i Kreditforeningen Danmarks lokaler på Albanitorv i Odense, den har åbent kl. 9.00-16.00 frem til 17. januar, bliver der lejlighed til at se hans modelarbejde til en stor stålkonstruktion, han er igang med til verdensudstillingen i Sevilla næste år.

Jens Galschiøt Christophersen er impliceret i et gigantisk og utraditionelt arbejdsloshedsprojekt under navnet *Det Rullende Galleri* i Kolding, hvor han skal stå for den indvendige udsmykning af en 80 meter lang og 800 tons tung ubåd fra den kolde krigs dage i Riga, skænket til formålet af ingen ringere end den sovjetiske præsident Gorbatsjov.

Kunstnerens opgave bliver at indrette et sølvsmede-

skjold på 1,5 gange 4 meter, der gennemsprænges af menneskeansigter i sort bronze.

Kokonen skal omslutte en seks meter lang model af ubåden, der er fremstillet af LEGO-fabrikken. Jean Dewasne vil i øvrigt i Sevilla for første gang vise sine monumentale skitser til den danske arkitekt von Spreckelsens triumfbue i Paris.

15.000 gæster ventes om dagen

Kunstneren lukker sit værksted i april og tager til Sevilla sammen med sine syv medarbejdere, hvor de, udover at hjælpe til med udstillingens opstilling, skal lave et arbejdende sølvsmedeværksted de 22 dage, den fra 20. april til 10. maj præsenteres i Spanien. Det bliver et slag af dimensioner, da der rundt regnet ventes 230.000 daglige gæster, hvoraf man regner med, at ca. 15.000 vil se den udstilling, som LEGO-gruppen og *Det rullende Galleri* opbygger.

Under Sevilla-udstillingen, der skal beskrive et dansk kulturelt vækstmiljø med ubåden som det materielle midtpunkt, vil Jens Galschiøt ved siden af *Kokonen* være repræsenteret med en vandkunst, en kobberskulptur i normal siddende menneskestørrelse, to-tre glasskulpturer, der bundet sammen af organiske kobberbaner samtidig skal fungere som montre for de

grethes 50 års-dag, som Beklædningsindustriens Sammenslutning overrakte, en kobber-skulptur, *Ringbærens Jakke*, som henviste til en af hovedpersonerne, der under navnet Frodo optræder i majestæten oversættelse af Tolkiens eventyr *Ringenes Herre*.

Han har endvidere vundet førstepræmien i Phønix Tags arkitekt-konkurrence *Funktion og Form* i år med skulpturen *Vinge*, lavet en skulptur til Odense Universitets 10 års jubilæum og blev sidste år landskendt for sit monument over Berlin-murens fald baseret på to tons af det faldne bygningsværk, som han hentede hjem til Odense.

Dragter uden ansigt og krop

Endvidere har Jens Galschiøt i fjor lavet *Årets smykke* i Odense til H. C. Andersens papirklip *Kjærlighed på Nicolai Taarn*, og omgås i øjeblikket med planer om at tilbyde en skulpturgruppe af bronze til Saudi Arabien. Den skal bygges op uden indlagte kroppe og ansigter som en slags dragtkaulkade, hvor befolkningen skal kunne genkende de forskellige egne dragtvariationer, og beklædningens folder alene ved deres udstråling appellere til fantasien.

Jens Galschiøt har senest i Slotskirken i Kolding udstillet et udvalg af sine glasædende gøpler, mærkelige mandspersoner, sexede drømmepiger og menneskeagtige torsoer, som fortæller en historie i kraft af bare den måde, hvorå tøjet smyer sig om dem.

— Tøjet er tomt, som var det heksket bort, siger han. Når det f. eks. drejer sig om en pige, er der mere erotik i kroppens livagtige linier

12. JANUAR 1992

Søndagsavisen

Jens Galschiøt Christophersen ved første del af sin store skulptur.

Sevilla skjold på torvet

Søndag fra kl. 10.00 til 17.00 vil det være muligt at se første del af Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersens bidrag til verdensudstillingen i Sevilla. Han vil selv vise det første af 22 kolossale stålskjolde frem. Skjoldet er 1,5 meter bredt og fire meter højt. Det gennembyrdes af et bronzeansigt, og selve skjoldet er fremstillet i poleret rustfrit stålplade.

Den store stålkonstruktion på 12 gange 11 meter skal sammen med en del af kunstnerens øvrige værker indgå i Danmarks udstilling på Kunstpavillonen i Sevilla.

Fremvisningen vil foregå foran Kreditforeningen Danmarks bygning på Albani Torv i Odense. Her har kunstneren i forvejen en udstilling i den overdækkede gårdhave. Den vil i dagens anledning være åben for publikum.

SØNDAGSHUSEN/FNU

8. DECEMBER 1991

Jens Galschiøt med på Verdensudstillingen. (Foto: Alex Tran)

Fynsk kunstner på Verdensudstillingen

Den odenseanske billedhugger og sølvsmed Jens Galschiøt Christophersen deltager på Verdensudstillingen i Sevilla næste år sammen med sine syv medarbejdere fra foreningen »Smykkesmeden«.

Galschiøt deltager i øjeblikket i et arbejdslosheds-

Stolt. Figur i kobber, der skildrer den fraværende, men kække og livshungrende pige. Foto: Robert Wengler.

Galschiøt Christophersen har også kreeret et udvalg af træagtige vækster, som han udstyrer med titler, der dækker sindslige tilstande. Foto: Robert Wengler.

Vort tøj røber os

Billedhuggeren og sølvsmæden Jens Galshjøl Christophersen afslører på Odense-udstilling vor klædedragts hemmeligheder.

KUNST

Af PETER ERIKSEN

Kreditforeningen Danmark, Albani torv, Odense, Jens Galshjøl Christophersen. Indtil 17. januar kl. 9-16.

Mennesker sætter deres aftryk på tøjet. Det kommer til, også uden at de har det på, at fortælle en masse om både deres sindstemninger, interesser og identitet.

Billedhuggeren og sølvsmæden Jens Galshjøl Christophersen sætter vore veltalende aflagte klæder under lup på sin store udstilling af kobber og bronzefigurer. De er nemlig berøvet deres indhold, både ansigt, krop, hænder og ben. Men alligevel er mange af dem, alene i kraft af deres udstråling, særdeles udtrykfulde. Til eksempel *Nina*, som er en jakke, hvor man fornemmer underliggende blide erotiske, der smyger sig i dens feminine foldinger, conta *Stolt*, som

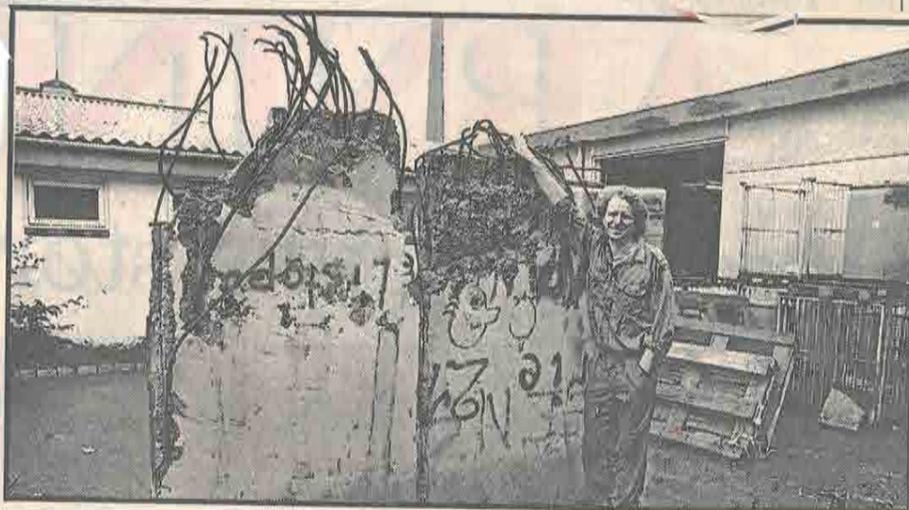
tegner et indirekte portræt af en kæk selvbevidst pige med flugt og fart.

Virker enkelte skulpturer som *Idrættskvinden* lidt fåmælt, *Rugemor i opløsning* fragmentarisk med sine løse, gennembrudte former og *Torso* nr. 16 for dramatisk overspillet i dragtens foldinger, er der til gengæld ingen tvivl om frugtbarhedens tyngde og pres i den gravide kvindes krøllede bluse.

Jens Galshjøl Christophersen tumler sig endvidere med fantasi og lune i den fabulerende genre, hvor han bl.a. i *Teshahud* i stort format på gulvet illustrerer den indadvendte verdensfjerne islamiske bedestilling, den tilhyllede arabiske kvinde udstyret med

narresnabel, anklageren som en grotesk favnende rovfugl med øgleansigt og et par udtrådte sko, den ene holdt sammen med et spænde, der vidner om sin brugers ydmyge slid og underkastelse i livets trædemølle.

Endvidere kan man på udstillingen se et udsnit af kunstnerens modelarbejde til verdensudstillingen i Sevilla, hvor et Kolding-firma, Jahala Rustfrit Stål, iøvrigt har tilbudt at levere materialet til de rustfrie skjolde vederlagsfrit. De er tale om ujævne spejlende stålplader, der flækker under presset fra et gennem-brydende nysgerrigt spejdende mandshoved!

Jens Galschiøt Christophersen, odenseansk kunstner og smykkemesmed, har aldrig gjort i almindeligheder. Han driver værkstedet Smykkesmeden og han skaber sine ofte utraditionelle kunstværker. Han har blandt andet betrukket ting som støvler et par torsoer og en jakke (den fik dronning Margrethe i fødsels-

søger at få rejst i Berlin, hvor muren engang gik. Materialerne til monumentet stammer blandt andet fra Berlinmuren. Til april tager Jens Galschiøt Christophersen til Spanien, hvor han skal være med i Danmarks kunstneriske bidrag til Verdensudstillingen i Sevilla. Her viser han en kolossal stålkokon be-

nen skal omslutte en seks meter lang model af en ubåd fremstillet af Legofabrikken. Desuden tager han et udvalg af sine skulpturer med til Sevilla. Dem kan man dog allerede se i Odense frem til 17. januar, hvor han udstiller dem i Kreditforeningen på Albani Torv. På Heidi Fokdals billede ses Jens Galschiøt Chri-

Odense Posten

Onsdag 11. december 1991

DRAGENDE TEXTILER

I Odense bor en kleinsmed, som drages af runde, bløde former og folderige gevandter. Dem laver han så i kobber

FOTO POUL ANKER

– Der er noget meget fascinerende ved folder og draperinger i store gevandter. De kan falde så smukt og danner helt specielle mønstre og udtryk, som kun lever i brøkdele af sekunder. Kun i korte glimt mellem kroppens bevægelser. Det er nok de bløde, runde former, jeg drages af. Som den kvindes øv der, siger han, griner lidt og peger op på en smuk fast bag i sort bronze. Den er placeret midt på væggen i det rum, der både er indgang, frokoststue og mødelokale ved værkstedet i Ejlskovsgade i Odense.

Jens Galschiøt Christophersen er 37 år og uddannet konstruktionssmed på Lindøværftet ved Odense. Og så er han nok den eneste smed i dette land, der har scoret 25.000 kr. for sin gamle arbejdsjakke, der både var grim og slidt. Forinden lod han jakken ligge i et kobberbad i månedsvis, så den til sidst blev den smukkeste skulptur. Og så kom der en køber forbi....

ET STYRKENDE KOBBERBAD

Det var dog ikke den jakke, som den daværende Beklædningsindustriens Sammenslutning købte hos ham som gave til Dronning Margrethe, da hun fyldte 50. Den havde

navnet »Ringbærerens Jakke«. Arbejdsjakken er et af de talrige eksperimenter, Jens Galschiøt Christophersen har foldet sig ud i gennem årene.

Et andet er en muslim i en speciel bestilling, i naturlig

størrelse og på 150 kilo. Når den ikke udstilles herhjemme, står den i et hjørne af det trange kontor.

Faktisk er der ingen muslim inden i. Han gik, da han havde ligget model for smeden i Odense. Kun er der de folderige gevandter tilbage, og de står i sort kobber efter et langt og styrkende kobberbad i det store bassin i værkstedet.

Dragten er blot en af flere.

Oprindeligt var det meningen, at Jens Galschiøt Christophersen ville lave tolv klæde- og dragt-kavalkader til Saudi Arabien. På trods af, at salgsmaterialet var lavet og oversat til arabisk, har han stillet projektet i bero. Han blev nemlig advaret om, at en højre-ekstremistisk islamisk gruppe ville være meget imod, at kavalkaden kom til Saudi Arabien. Ganske vist forbyder Islam at afbilde menneske- og dyreansigter. Og det er klarlagt ved, at kun dragten er tilbage i kobber.

– Løvrigt var det arbejdsjakken, der fik Jens Galschiøt Christophersen rigtigt i gang med at kombinere stof og kobber. Naturligvis kunne han hurtigere støbe sine skulpturer i bronze istedet for den meget langsomme proces, der sker i det store boblende kar, hvor forkobberingen tager tre måneder.

For det første passer det bedst til hans temperament og den måde han arbejder på. For det andet har han så mange projekter i gang på samme tid, at der ikke ville være plads til dem i værkstedet på een gang alligevel.

HVAD VAR INDENI?

– Nogle mænd synes det er pikant, når kvinder ikke har ret meget tøj på. Jeg kan godt lide at forestille mig, hvordan den kvinde ser ud, som har været i tøjet. Når jeg laver torso'er, lader jeg tøjet have den meget personlige udstråling, som det får af den person, som bruger det. Og det kan jeg gøre ved at give det den facon, det havde, da personen

bar det. Det er dér, historien ligger, siger Jens Galschiøt Christophersen.

Når torso'en modelleres, bruger han stof så tynd som gaze. Det gnides til med voks, så det kan draperes efter ønske, og sænkes derefter ned i kobberbadet. Vædsken er 90 procent vand, 5 procent svovlsyre og 5 procent kobbersulfat, som giver tilsammen et elektrolysebad. Og så vandrer kobberet stille og roligt over i tøjet. I forbindelse med verdensudstillingen i Sevilla i Spanien i foråret koblede Jens og hans håndgangne mænd og kvinder fra værkstedet sig på et specielt u-bådsprojekt i Kolding. Og det projekt aflagde visit i Kulturpavillonen i Sevilla med en miniatureubåd, lavet på LEGO, og omgivet af 24 meter høje blanke stålskjolde, der gennembrydes af ansigtsmasker i sort kobber.

Selvfølgelig var det smykkesmeden fra Odense, der havde fået et tysk stålværk til at sponseret stålet, og han lavede skjolde og masker.

– Det er min kone, der har stået model, siger Jens Galschiøt Christophersen, der har haft konens kjole på udstilling i gallerier og museer over hele landet.

Store projekter kaster han sig gerne ud i. Her er det modellen til det monument, han håber, den tyske stat vil købe. Pris: ca. 6 mill. kr.

Stor ståhej for et vink

I går var det jydernes tur til at hylde årets sølvbrudepar med fest og farver

Tre unge arbejdsløse (billedet til venstre) fra Det Rullende Galleri i Kolding dansede som skulpturer rundt om regentparret.

Kolding var mere på den anden ende i forhold til småbyerne. Der var en kødrand af royale tilhængere på Koldinghus, og de unge arbejdsløse på bistandsprojektet Det Rullende Galleri havde travlt med at stormsikre 22 stålkokoner, som var brast sammen dagen forinden. Kokonerne dannede en krans omkring en legoudgave af en russisk ubåd, som projektmagerne snart får til landet.

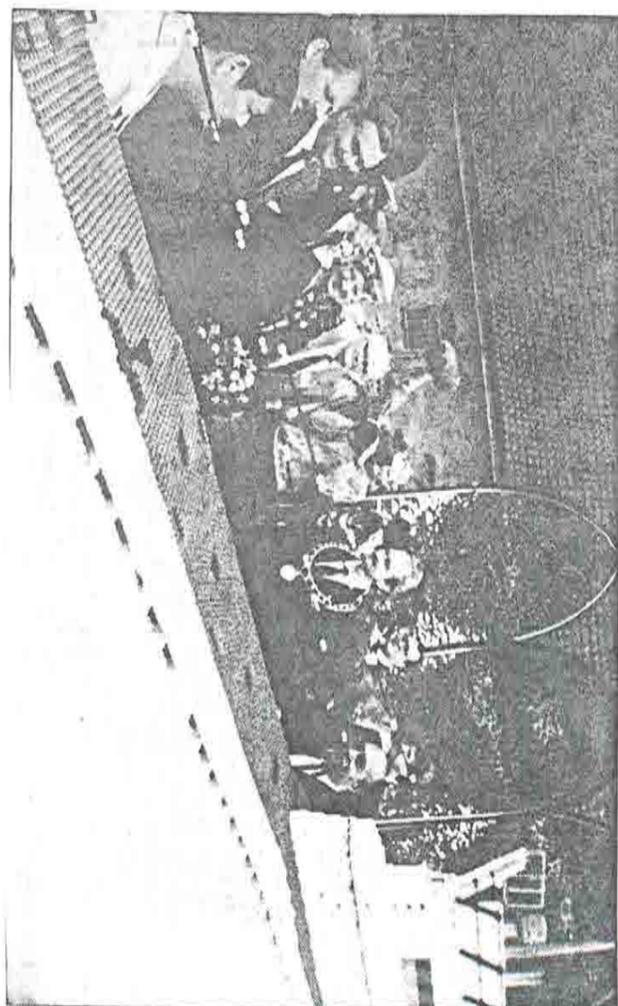
'Jeg tænkte det nok. Hun går i høje hæle op ad Markdanersgade med brosten,' udbød en kvindelig tilskuer lettere forarget, da regentparret besigtigede ubådsudstillingen.

Politiken 22/6-92

Folkebladet
Syddjylland
22/6-92

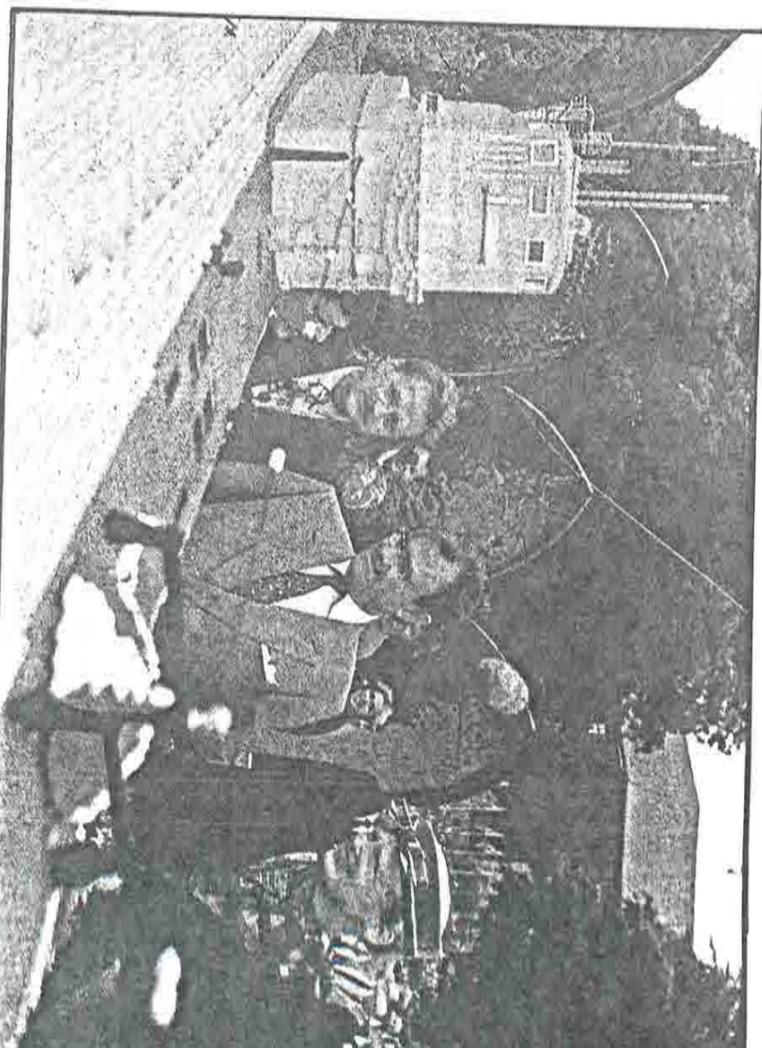
Uheld dagen før

Galleristerne fra Det Rullende Galleri i Kolding fik lørdag sidst på eftermiddagen særdeles travlt, da samtlige kokoner, der omkransede u-bådsprojektet, væltede i stormen. De var netop blevet opstillet i anledning af regentparrets besøg. Udstillingen kan i øjeblikket ses i Den geografiske Have, men i anledning af Dronning Margrethe og Prins Henriks besøg i Kolding, var den gule Lego-model og kokonerne midlertidigt flyttet til Staldgården. I alt 21 kokoner omkranser u-båden. Ved en hurtig og effektiv indsats fik galleristerne rejst udstillingen igen. Parret fik overrakt en gave, som bestod af et af de fabulerende buede skjolde i mini-format udført af Jens Galshjot Christophersen. Desuden mødte regentparret på stedet den franske multikunstner Jean Dewasne. Han skal udsmykke den rigtige u-båd, når den kommer til Kolding.

Folkebladet Syddjylland 22/6-92

BT 22/6-92

I Kolding fik regentparret også kigget på den ubåd - lavet af Lego-klodser - der er en del af den danske stand på verdensudstillingen Expo 92 i Sevilla.

tået på den anden ende og alle sejl år dronning Margrethe og prins gen gæster byen i to timer. Der er et , men til gengæld spændende pro for regentparret og alt ser ud til at en er parat til at modtage de royale ankommer kl. 12.45.

rgrethe og besøg er et bryllup og al som be Kolding til og Frederi ret snævre hvad Kol gøre for at i halv time l - ud over kost på Kol øjle Amt er

gementsko ar gjort sit nmensætte både giver e mulighed lvbryllups n giver red og forhå de oplevel

ommer re Axeltorv, ciel modta errækkelse ed borgme Andersen. ører i åben t er godt, ad edericiaaga de. iregiments ler på plad

sen foran rådhuset, når regentparret ankommer.

Det bliver den 12-årige Anne Sophie Thulstrup, der overrækker dronningen blomster ved ankomsten og selvfølgelig er bymidten pyntet med flag.

Allerede fra kl. 12 er der musikalsk underholdning i midtbyen. Dels som nævnt på Axeltorv og dels på Den spanske Trappe i Jernbanegade, hvor Shape, et internationalt band med 20 jazzmusikere fra Danmark, Belgien, Frankrig og USA underholder.

kl. 12.55 spadserer regentparret ad Markdanersgade til Staldgården. Langs ruten får Koldings borgere rig lejlighed til at se parret på nærmeste hold.

kl. 13.05 ankommer regentparret til Staldgården og får her forevist de centrale dele af den ubådsudstilling, Det rullende Galleri, havde med på Verdensudstillingen i Sevilla, og som for tiden kan ses i Den geografiske Have. Hele udstillingen er i dagens anledning flyttet til Staldgården.

Udstillingen blev på ver-

densudstillingen Expo 92 besøgt af 65.000 personer. Der er tale om den seks meter lange, gule Lego version af en rigtig sovjetisk ubåd, der ventes til Kolding i løbet af sommeren.

kl. 13.15 går regentparret de sidste 100 meter til Koldinghus, flankeret af militære faner og til tonerne af Danmarks bedste jagthornsblæsere fra Dansk Jægerforbund, som prins Henrik er protektor for.

Ved Koldinghus er der i dagens anledning opstillet en af de æresporte, der var opstillet i Kolding, da Kong Christian den niende og dronning Louise besøgte byen i 1892, da de fejrede guldbryllup.

Allerede fredag morgen påbegyndte en kreds af borgere opbygningen af æresporten. Stillads blev opstillet og herom blev der omviklet kyllingetråd. Senere i fredags »skoves« der egeløv.

Lørdag morgen blev arbejdet genoptaget ved æresporten med beklædning af egeløv. 20 spejdere stod for dette arbejde i to-holds skift.

I eftermiddag laves der monogram i blomster, hvortil der er anvendt mellem 1500 hvide og 1000 røde nelliker.

I morgen - få timer før regentparret ankommer - sættes der flag, guirlander, blomster og skilte med dronningens valgspog på

æresporten, så alt er færdig og flot, når regentparret kommer.

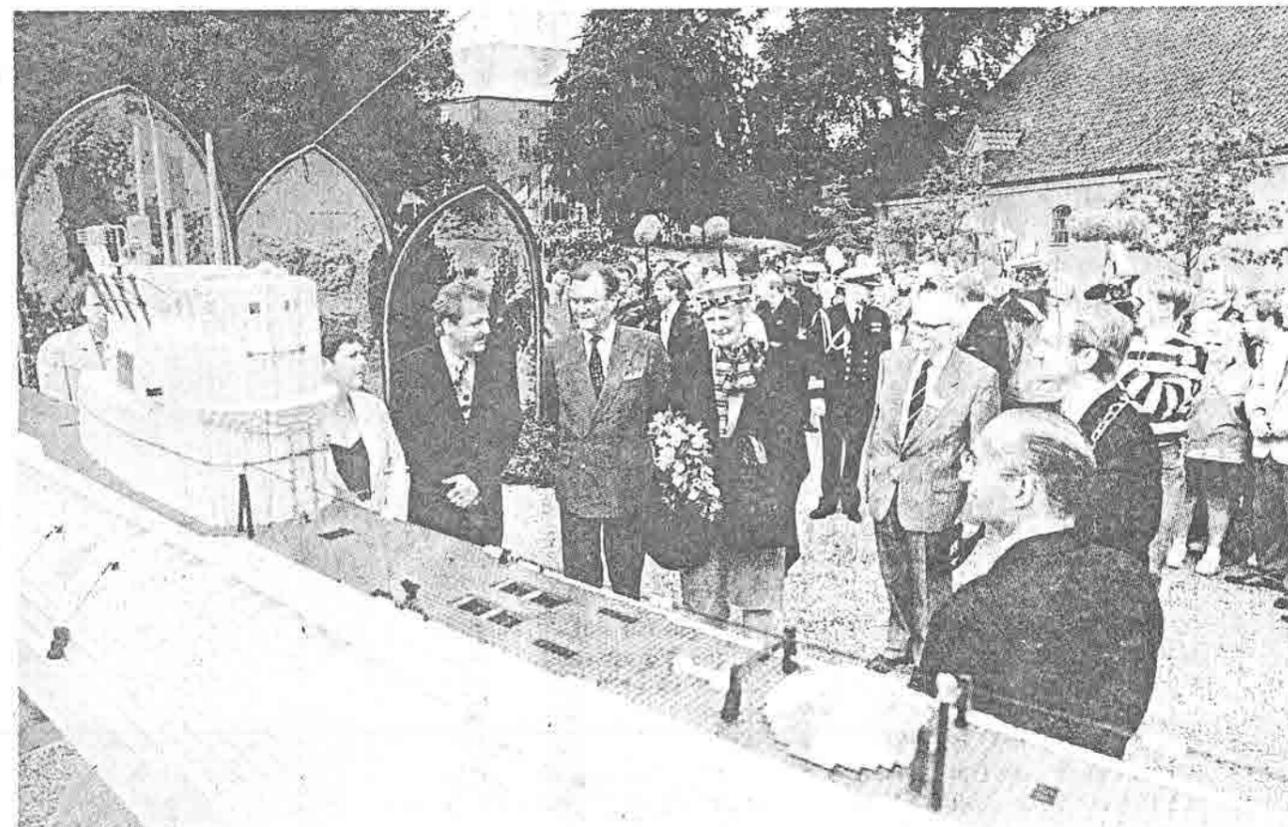
kl. 13.45 er Vejle Amt været for godt 140 særligt indbudte gæster i Riddersalen på Koldinghus. Selskabet tæller udover regentparret, deres følge, grev Ingolf og grevinde Inge, Egeland, amtets borgmestre, de aktuelle byers borgmestre, politimestre og amtsdirektører. Alle med ledsagere.

Amtsborgmester Erling Tiedemann byder »velkommen til bords«. Maden leveres af Scanticon i Kolding.

Formanden for arrangementkomiteen, administrerende direktør Kjeld Kirk Kristiansen, Lego Gruppen, holder - efter afrydning af hovedretten - sin tale til Dronningen og Prinsen.

kl. 14.45 besigtiger regentparret et total-mediashow med laser, lyd og lys samt levende billeder med titlen »25 år med Henrik«. Denne udstilling er fra i morgen søndag - efter regentparrets besøg - og frem til den 9. august åben for publikum i den nyrestaurede sydfloj og slotskirken på Koldinghus.

kl. 15.05 Regentparret forlader Koldinghus i bil og kører ad Markdanersgade, Låsbygade, Hospitalsgade videre til Fredericia, hvor også et komprimeret program venter sølvbryllupsparret.

Regentparret fik ubåden forevist af projektlederne Birgitte Rørdam og Poul Clausen (tv for prinsen), mens amtsborgmester Erling Tiedemann, borgmester Per Bødker og den franske multikunstner Jean Dewasne (th) lyttede. (Foto: Ludvig Dittmann)

Seks dages hårdt arbejde

Det tog seks dage, en stor kran, planlægning, weekendarbejde, sved og masser af unge at flytte den 800 kilo tunge Lego-ubåd fra Den geografiske Have til Staldgården ved Koldinghus. Altsammen for at dronning Margrethe og prins Henrik kunne kigge på ubådsmodellen i syv minutter.

Men Det rullende Galleri havde ingen

betænkeligheder ved opgaven, da galleristerne blev spurgt, om de ville flytte ubåden og den omkransende kokon i forbindelse med regentparrets besøg. Så midt i Staldgården genskabte galleristerne den udstilling, de i juni viste på verdensudstillingen i Sevilla.

Under regentparrets visit var både kunstneren Jens Galschiøt Christo-

phersen, der har skabt kokonen, og den franske multikunstner Jean Dewasne, der skal udsmykke den rigtige ubåd, når den kommer til Kolding til efteråret, til stede.

Det rullende Galleri er et beskæftigelsesprojekt som vil indrette en russisk ubåd til en form for vandrerhjem og opholdssted for unge mennesker.

Kom og mød regentparret

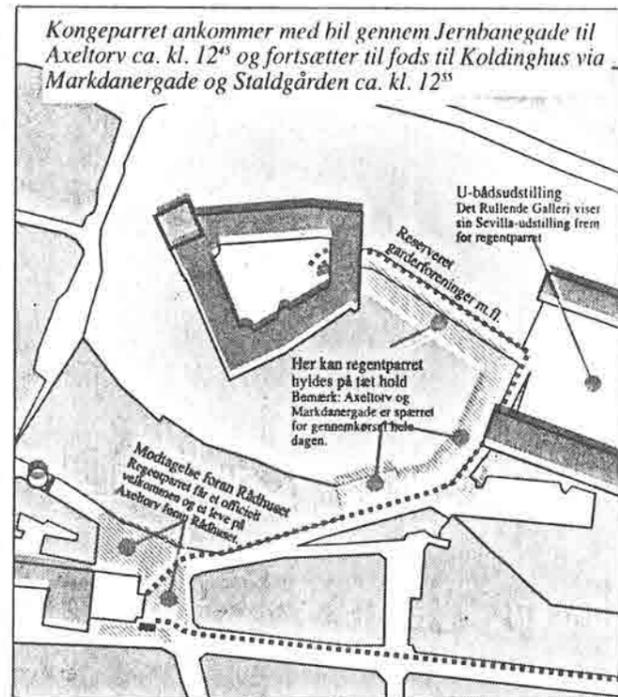
Søndag den 21. juni kommer dronning Margrethe og prins Henrik på besøg i Kolding anledning af deres sølvbryllup. Regentparret skal rundt i hele Vejle Amt på kun én dag, og deres program er meget stramt, men der er afsat tid til, at det kongelige sølvbryllupspaar kan hilse på Koldings borgere. Kl. 12.45 modtages regentparret officielt på Axeltorv foran Rådhuset med hurra-råb og musik. Herfra spadserer parret med følge ad Markdanersgade til Staldgården, hvor de får vist Det Rullende Galleris U-bådsudstilling. Kl. 13.15 fortsætter regentparret til Koldinghus, hvor Vejle Amt er vært for en frokost i Riddersalen. På Axeltorv og langs ruten til slottet er der lads til mange tusinde gratulanter. Alle skal være velkomne til at møde frem og give det anske regentparret et varmt tillykke med sølvbrylluppet.

PROGRAM:

- 12.40: Ankomst til Kolding ad Vejlevej, Nordre Ringvej, Slotssøvejen, Fredericiagade og Jernbanegade
- 12.45: Modtagelse foran Rådhuset
- 12.55: Spadseretur til Staldgården
- 13.15: Frokost på Koldinghus
- 14.00: Afgang mod Fredericia ad Markdanersgade, Låsbygade, Hospitalsgade, Nordre Ringvej, Fynsvej, Nr. Bjertvej over Gudsø

Gaderne spærres!

For at give plads for kongeparret og Koldingsborgere, har det desværre været nødvendigt at spærre Axeltorv, Markdanersgade og Torvegade af søndag den 21. juni fra kl. 8⁰⁰ om morgenen til kl. ca. 15¹⁵. Samtidig vil Jernbanegade være spærret for varekørsel fra kl. 10⁰⁰. Forhåbenlig vil alle, der har ærinde i området bære over med de gener, som følger af afspærringen.

**Kolding
Kommune**

Kolding er klar til regentbesøget

Travle dage er gået forud for dronningen og prinsens besøg

Af Niels Gandrup

Kolding har stået på den anden ende og alle sejl er sat til, når dronning Margrethe og prins Henrik i morgen gæster byen i to timer. Der er et komprimeret, men til gengæld spændende program i vente for regentparret og alt ser ud til at klappe og byen er parat til at modtage de royale gæster, som ankommer kl. 12.45.

Dronning Margrethe og prins Henriks besøg er et led i deres sølvbryllup og regentparret skal som bekendt foruden Kolding til Horsens, Jelling og Fredericia, så der har været snævre tidsrammer for, hvad Kolding har kunnet gøre for at hylde parret. En halv time er det blevet til - ud over den lukkede frokost på Koldinghus, som Vejle Amt er vært for.

Men en arrangementskomite i Kolding har gjort sit bedste for at sammensætte et program, som både giver Koldings borgere mulighed for at hylde sølvbryllupsparret - og som giver regentparret en god og forhåbentlig spændende oplevelse.

Kl. 12.45 ankommer regentparret til Axeltorv, hvor der er officiel modtagelse og gaveoverrækkelse foran rådhuset ved borgmester Per Bødker Andersen. Regentparret kører i åben kare, hvis vejret er godt, ad Slotssøvejen, Fredericiagade og Jernbanegade.

Sydjydske Fodregiments Musikkorps spiller på plad-

sen foran rådhuset, når regentparret ankommer.

Det bliver den 12-årige Anne Sophie Thulstrup, der overrækker dronningen blomster ved ankomsten og selvfølgelig er bymidten pyntet med flag.

Allerede fra kl. 12 er der musikalsk underholdning i midtbyen. Dels som nævnt på Axeltorv og dels på Den spanske Trappe i Jernbanegade, hvor Shape, et internationalt band med 20 jazzmusikere fra Danmark, Belgien, Frankrig og USA underholder.

Kl. 12.55 spadserer regentparret ad Markdanersgade til Staldgården. Langs ruten får Koldings borgere rig lejlighed til at se parret på nærmeste hold.

Kl. 13.05 ankommer regentparret til Staldgården og får her forevist de centrale dele af den ubådsudstilling, Det Rullende Galleri, havde med på Verdensudstillingen i Sevilla, og som for tiden kan ses i Den geografiske Have. Hele udstillingen er i dagens anledning flyttet til Staldgården.

Udstillingen blev på ver-

densudstillingen Expo 92 besøgt af 65.000 personer. Der er tale om den seks meter lange, gule Lego version af en rigtig sovjetisk ubåd, der ventes til Kolding i løbet af sommeren.

Kl. 13.15 går regentparret de sidste 100 meter til Koldinghus, flankeret af militære faner og til tonerne af Danmarks bedste jagthornsblæsere fra Dansk Jægerforbund, som prins Henrik er protektor for.

Ved Koldinghus er der i dagens anledning opstillet en af de æresporte, der var opstillet i Kolding, da Kong Christian den niende og dronning Louise besøgte byen i 1892, da de fejrede guldbryllup.

Allerede fredag morgen påbegyndte en kreds af borgere opbygningen af æresporten. Stillaads blev opstillet og herom blev der omviklet kyllingetråd. Senere i fredags »skoves« der egelev.

Lørdag morgen blev arbejdet genoptaget ved æresporten med beklædning af egelev. 20 spejdere stod for dette arbejde i to-holds skift.

I eftermiddag laves der monogram i blomster, hvortil der er anvendt mellem 1500 hvide og 1000 røde nelliker.

I morgen - få timer før regentparret ankommer - sættes der flag, guirlander, blomster og skilte med dronningens valgspog på

æresporten, så alt er færdig og flot, når regentparret kommer.

Kl. 13.45 er Vejle Amt vært for godt 140 særligt indbudte gæster i Riddersalen på Koldinghus. Selskabet tæller udover regentparret, deres følge, grev Ingolf og grevinde Inge, Egeland, amtets borgmestre, de aktuelle byers borgmestre, politimestre og amtsdirektører. Alle med ledsagere.

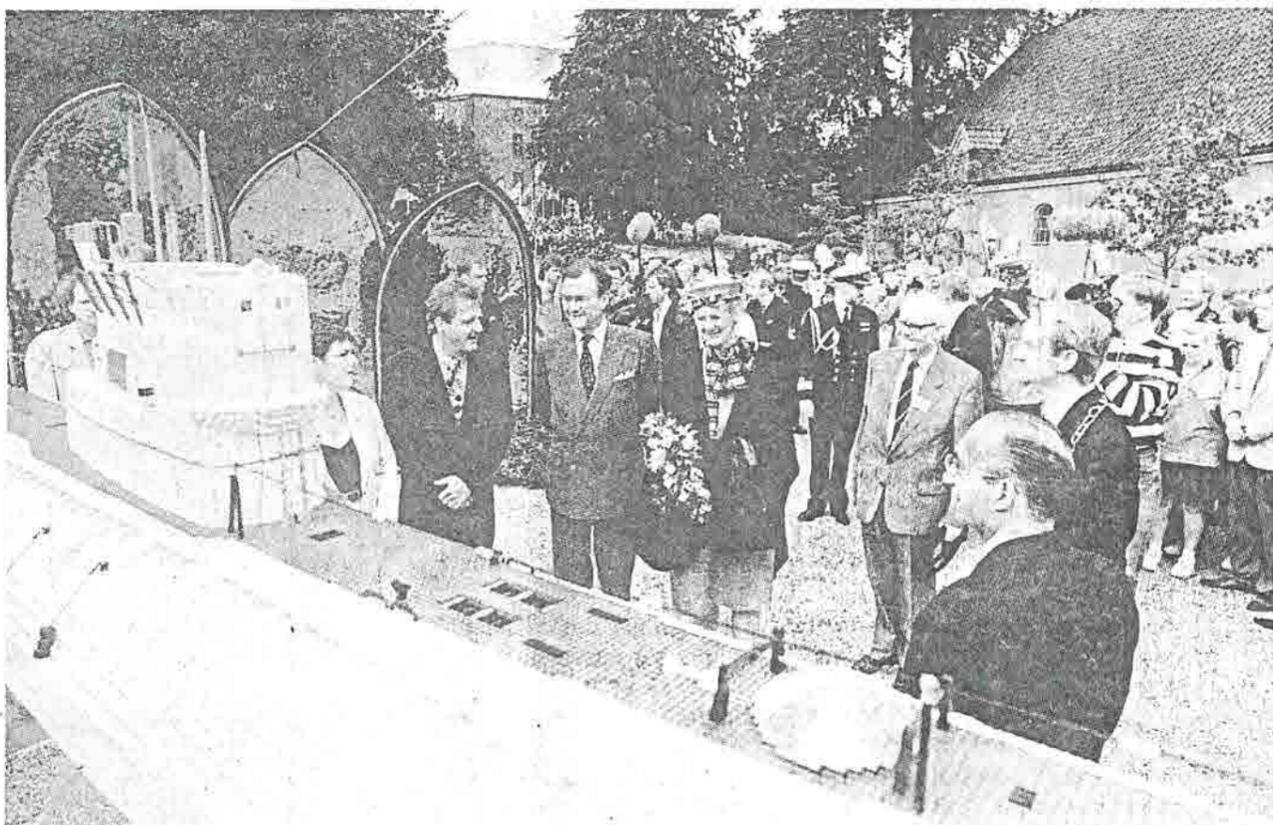
Amtsborgmester Erling Tiedemann byder »velkommen til bords«. Maden leveres af Scanticon i Kolding.

Formanden for arrangementskomiteen, administrerende direktør Kjeld Kirk Kristiansen, Lego Gruppen, holder - efter afrydning af hovedretten - sin tale til Dronningen og Prinsen.

Kl. 14.45 besigtiger regentparret et total-medieshow med laser, lyd og lys samt levende billeder med titlen »25 år med Henrik«. Denne udstilling er fra i morgen søndag - efter regentparrets besøg - og frem til den 9. august åben for publikum i den nyrestaurede sydfløj og slotskirken på Koldinghus.

Kl. 15.05 Regentparret forlader Koldinghus i bil og kører ad Markdanersgade, Låsbygade, Hospitalsgade videre til Fredericia, hvor også et komprimeret program venter sølvbryllupsparret.

Jydske Vestkysten 22/6-92

Regentparret fik ubåden forevist af projektlederne Birgitte Rørdam og Poul Clausen (tv for prinsen), mens amtsborgmester Erling Tiedemann, borgmester Per Bødker og den franske multikunstner Jean Dewasne (th) lyttede. (Foto: Ludvig Dittmann)

Seks dages hårdt arbejde

Det tog seks dage, en stor kran, planlægning, weekendarbejde, sved og masser af unge at flytte den 800 kilo tunge Lego-ubåd fra Den geografiske Have til Staldgården ved Koldinghus. Altsammen for at dronning Margrethe og prins Henrik kunne kigge på ubådsmodellen i syv minutter.

Men Det rullende Galleri havde ingen

betænkeligheder ved opgaven, da galleristerne blev spurgt, om de ville flytte ubåden og den omkransende kokon i forbindelse med regentparrets besøg. Så midt i Staldgården genskabte galleristerne den udstilling, de i juni viste på verdensudstillingen i Sevilla.

Under regentparrets visit var både kunstneren Jens Galschiøt Christo-

phersen, der har skabt kokonen, og den franske multikunstner Jean Dewasne, der skal udsmykke den rigtige ubåd, når den kommer til Kolding til efteråret, til stede.

Det rullende Galleri er et beskæftigelsesprojekt som vil indrette en russisk ubåd til en form for vandrerhjem og opholdssted for unge mennesker.

Folkebladet Sydjylland 23/5-92

Det mindede næsten helt om Sevilla

U-bådsmodellen hjemme i Kolding igen

Af Ole Maass
Foto: Orla Lund

Det mindede om Sevilla. Temperaturen var omtrent lige så høj, omgivelserne en hel del grønnere, omend knap så pompøse som på Verdensudstillingen. Men Det Rullende Galleri's gule u-bådsmodel og den smukke natur i Den Geografiske Have »klæder« hinanden godt.

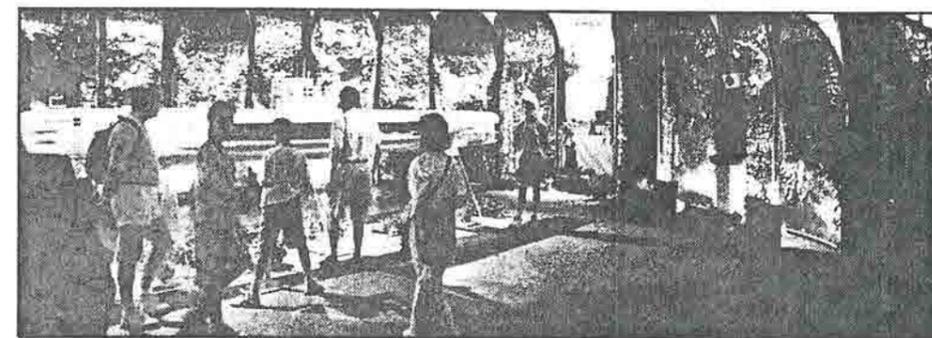
Den gule Lego-u-båd, symbolet på Koldings u-bådsprojekt, er hjemme

igen. Klar til at blive udstillet de kommende fem uger i Den Geografiske Have, og i går blev den budt velkommen med borgmesterord og halvlunken hvidvin, og borgmesteren konstaterede i sin korte tale ved åbningen af udstillingen, at de rullende gallerister har været med til at skaffe Kolding uvurderlig reklame på grund af den store arbejdsindsats de har leveret i forbindelse med galleriets deltagelse i verdensudstillingen. Galleristerne var i går lige som i Sevilla - sommerklædte i sømandsdress, og i den kommende tid vil de også døgnnet rundt være at finde ved u-bådsstanden i haven, hvor både koldingenserne og havens mange besøgende udenbys gæster

vil kunne få en ekstra dimension ved et havebesøg ved at kigge inden for på u-bådsstanden.

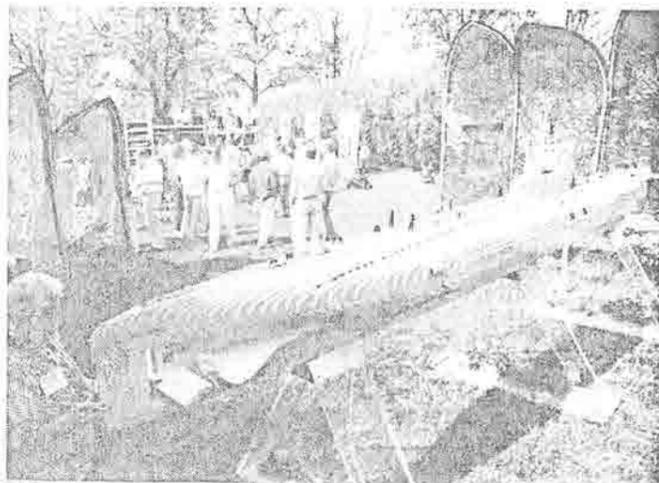
Udover at bese u-båden og den store kokon i rustfrit stål, kan man se skulpturer lavet af smykkesmeden Jens Galschiøt Christophersen, og galleriets teaterhold vil desuden i ny og næ optræde på standen.

Det Rullende Galleri har desuden planer om at invitere skoler og daginstitutioner i og uden for Kolding på specialbesøg i Den Geografiske Have, og der er næppe tvivl om, at en u-bådsmodel bygget af 270.000 Legoklodser vil kunne fange interessen hos en og anden barnlig sjæl.

Succes for ubådsprojektet

Det koldingenske bistandsprojekt, Det rullende Galleri, er blevet det helt store hit på verdensudstillingen EXPO 92 i Sevilla. Ubåds-udstillingen præsenteret i plancher og Legoklodser, har vakt stor interesse, og adskillige af de unge gallerister har fået »fast« arbejde i andre af udstillingens pavilloner. Ubåden vil i øvrigt umiddelbart efter hjemkomsten fra Sevilla blive vist i Den geografiske Have i perioden fra fredag den 22. maj til søndag den 28. juni.

U-båden af legoklodser holder endnu en gang flyttedag, denne gang skal den til Scanticon.

U-båd til Scanticon - delegation til Moskva

Koldings lille u-båd, modellen af Legoklodser, holder flyttedag i den kommende uge, hvor den skal til Scanticon for at følge med i Bizz-revyen. Samtidig tager en lille delegation til Moskva for at finde frem til den rigtige.

På mandag rejser de to projektledere for galleriet, Birgitte Rørdam og Poul Clausen, til Moskva for at få det endelige håndtryk på u-båden, som derefter skal vælges ud i Sct. Petersborg, det tidligere Leningrad, hvor de udrangerede russiske u-både er lagt til ro.

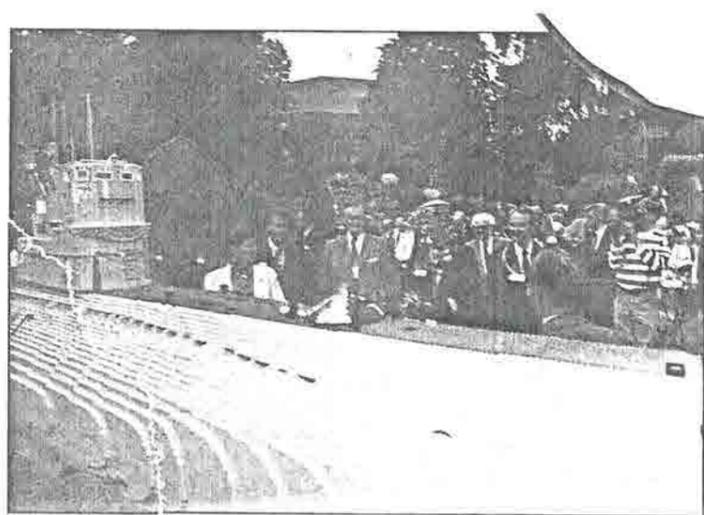
Med på turen er kommunaldirektør Ingemann Olsen og havnedirektør Per Bendix Jensen, de to rejser på kommunens regning, si-

get Ingemann Olsen, mens de øvrige får deres udgifter dækket af u-bådsfonden, som har en lille halv million på bankbogen.

De øvrige er MF'eren Jytte Andersen, socialforvaltningens økonomichef Lars Rasmussen samt en revisor og en advokat.

Mens de gør det arbejde, holder modellen flyttedag. Fra på torsdag skulle den lille farvestrålende u-båd samt en del af kokonerne være at se på Scanticon, hvor den skal følge revyen til og fra døre. *php*

Billedbladet ultimo juni

◀ Foran Danmarks dåbsattest - de berømte runesten - bydes dronningen velkommen til festgudstjenesten i Jelling Kirke

Denne version af en sovjetisk ubåd - bygget af Lego-klodser - har været vist på EXPO '92 i Sevilla. Men var i dagens anledning opstillet i Kolding

Regentparret fik ubåden forevist af projektlederne Birgitte Rørdam og Poul Clausen (tv for prinsen), borgmester Erling Tiedemann, borgmester Per Bødker og den franske multikunstner Jean Dewasne (til højre). (Foto: Ludvig)

Seks dages hårdt arbejde

Det tog seks dage, en stor kran, planlægning, weekendarbejde, sved og masser af unge at flytte den 800 kilo tunge Lego-ubåd fra Den geografiske Have til Staldgården ved Koldinghus. Altsammen for at dronning Margrethe og prins Henrik kunne kigge på ubådsmodellen i syv minutter.

Men Det rullende Galleri havde ingen

betæneligheder ved opgaven, da galleristerne blev spurgt, om de ville flytte ubåden og den omkransende kokon i forbindelse med regentparrets besøg. Så midt i Staldgården genskabte galleristerne den udstilling, de i juni viste på verdensudstillingen i Sevilla.

Under regentparrets visit var både kunstneren Jens Galschiøt Christo-

phersen, der har skabt kokon, og den franske multikunstner Jean Dewasne, der skal udsmykke den rigtige ubåd, den kommer til Kolding til stede.

Det rullende Galleri er et sesprojekt som vil indrette en ubåd til en form for vandreholdningssted for unge mennesker.

erhilsen

Gaveregn over sølvbrudeparret

Regentparret fik mange gaver under besøget i Trekantsområdet. Ved den officielle modtagelse i Horsens overrakte borgmester Henning Jensen to sølv-vinbægre til regentparret, samt et sølvsmykke med en grøn sten fra Børglum. Gaverne blev overrakt af

Regentparret nød Kolding-besøg

grethe og prins Henrik spiste frokost på Koldinghus, inviteret af Vejle Amt, og på Jørgen Hjorts foto er parret ledsaget af borgmester Per Bødker Andersen på vej til denne begivenhed.

Videre gik færden ad Markdanersgade til Koldinghus og Staldgården. På slottet overværede regentparret premieren på udstillingen »25 år med Henrik«, og i Staldgården så sølvbrudeparret Det Rullende Galleris Sevilla-præsentation af u-bådsprojektet.

Margrethe får ti minutter med u-båd

Det tager fem dage at flytte den fra Den Geografiske Have

Af Ole Maass

Ti minutter. Så lang tid er der afsat til, at Dronning Margrethe og Prins Henrik på nærmeste hold kan opleve den gule u-bådsmodel bygget af 270.000 Lego-klodser, når dronningen og prinsen kommer til Kolding, søndag den 21. juni. Til gengæld tager det fem dage (!) for bl.a. en snes unge gallerister at flytte u-båden fra dens nu-

værende opholdssted i Den Geografiske Have til Staldgården, hvor dronningen og prinsen vil bese den under det to timer lange ophold i Kolding.

- Men det er første gang i Danmarkshistorien en dronning skal se nærmere på et projekt lavet af unge bistandsklienter, og det er i sig selv så spændende så vi gerne bruger mange kræfter på at flytte u-båden fra Den Geografiske Have til Staldgården, siger Birgitte Rørdam og Poul Clausen, projektledere på Det Rullende Galleri.

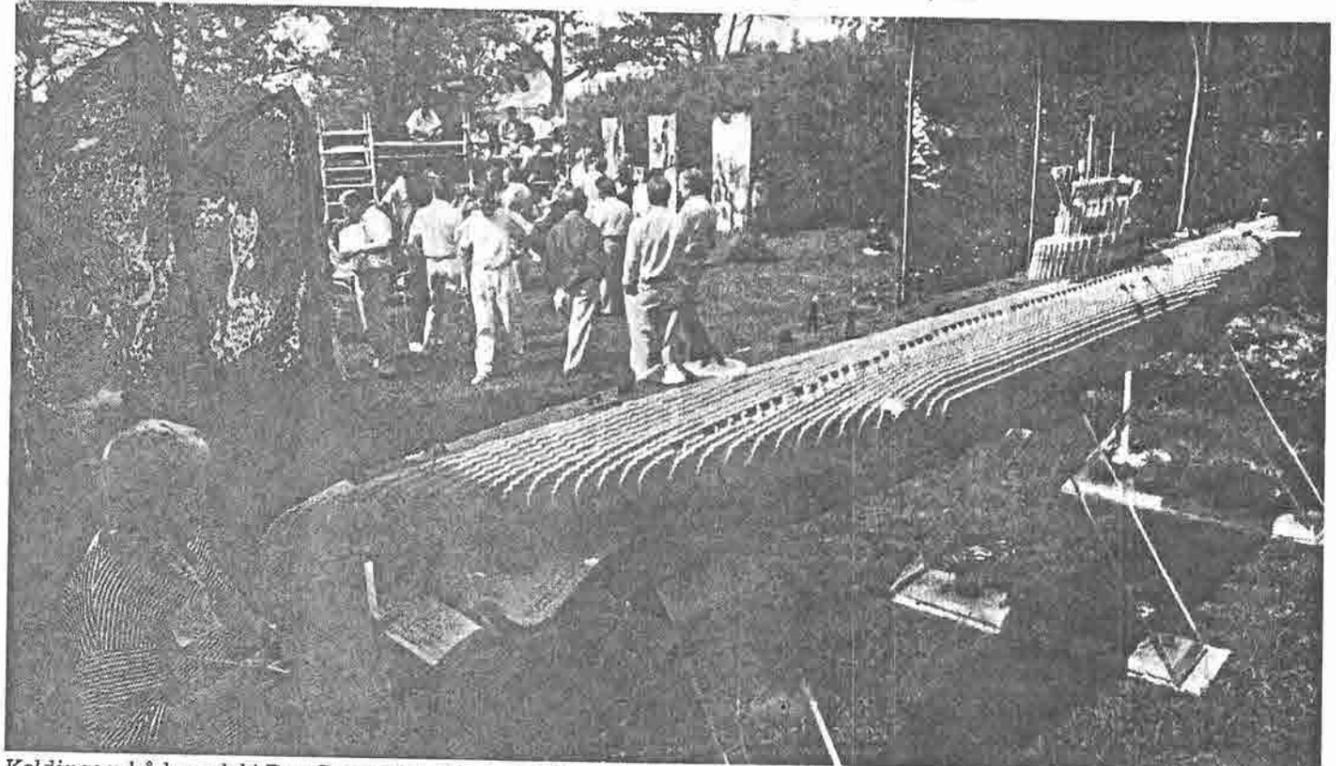
Den seks meter lange

u-bådsmodel skal flyttes med lastbil fra Den Geografiske Have til Koldinghus, og det betyder, at u-båden ikke vil kunne ses i haven i tidsrummet 18-22. juni.

Under dronningens besøg ved slottet vil u-bådsmodellen - som i Den Geografiske Have - være omkranset af smykkesmeden Jens Galschjot Christophersens rustfri stål-kokon samt en række fotostater, som fortæller om ideen bag u-bådsprojektet. Og de unge gallerister vil blive linet op i deres blå matrostøj og danne et »værn« om de kongelige gæster, mens de beskuer u-bådsmodellen. Ved samme lejlighed vil en enkelt af galleristerne, Ma-

lene Christiansen, overrække Det Rullende Galleri's gave til majestæten. En mini-kokon i rustfrit stål, med en broncefigur, som gennembyrder stålet og som symboliserer u-bådsprojektet, der handler om at gennembryde grænser og gøre det umulige muligt.

Forud for dronningens og prinsens besøg ved u-bådsmodellen i Staldgården vil regentparret være en halv snes minutter på rådhuspladsen som Kolding Kommunes officielle gæster, men efterfølgende - ved spisningen på Koldinghus - er det Vejle Amt, der overtager værtskabet for de kongelige gæster.

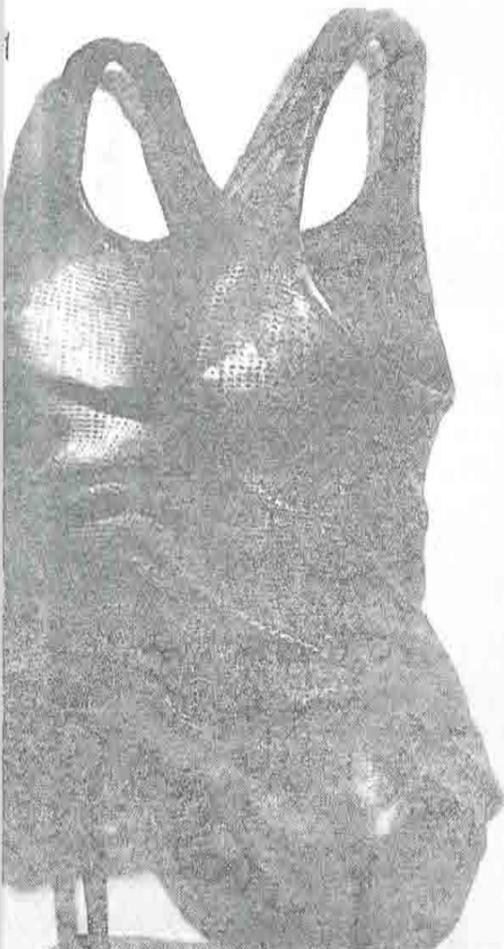
Koldings u-bådsmodel i Den Geografiske Have. Det tager i alt fem dage at flytte modellen frem og tilbage mellem haven og slottet. For at dronningen og prinsen kan se på den i ti minutter. Arkivfoto: Orla Lund.

HERNING FOLKEBLAD

D. 10. NOV. 1992

Udklip af:
 Herning Folkeblad
 NOV. 1992

... og musikken leveres af Jesper Carlsen. Claus Rostbøl og Hans Esbjerg, mens instruktøren er lagt i hænderne på Thorkild Lindbjerg.

Særpræget kunst på Team Teatret

Udstilling

Det er lykkedes Team Teatret at få fornemt besøg. I teaterfoyeren udstiller nemlig billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen, som til daglig holder til i Odense - hvis han da ikke udstiller sine ting herhjemme og i udlandet. Oprindeligt var Jens Galschiøt Christophersen smed på Lindøværftet. Men det er nu en ganske anden måde at arbejde med metallerne, der præger hans skulpturer i dag. Forfinet - hvadenten det drejer sig om de helt store figurer eller den minutuøse sølvsmedekunst.

forsøger at lade dem have sin egen udstråling men med kroppens aftryk som en væsentlig del af skulpturen, fortæller Jens Galschiøt Christophersen.

- Især har drapsmager fascineret mig. Disse uendelige folder, der når de forlader kroppen, lever deres eget korte liv mellem kroppens bevægelser. Det er blandt andet sådanne småglimt af skønhed og intimitet, jeg forsøger at fastholde i disse skulpturer. Det er lykkedes. Hans kvinde-torsoer har en stofflighed og netop en intimitet, der er helt usædvanlig. Det hårde metal er blevet helt organisk i Galschiøts hænder. Og det er da også disse beklædnings-skulpturer, der først og fremmest bærer udstillingen. Det er her styrken

ligger. Her og så i de mindre figurer, der er som taget ud af middelalderens italienske teater.

Derimod savner Jens Galschiøt Christophersens mange relieffer den spænding, der kunne gøre dem levende. Flot håndværk bevares - men de forbliver dekoration.

Men immervæk. En udstilling, der byder på en helt igennem original dansk billedhugger, der både mestrer sin metier og som fortæller historier med sin kunst. Udstillingen løber helt til 22. januar, og man kan få adgang til den i dagtimerne mellem 10.00 og 17.00. Dermed ingen undskyldning for ikke at kigge forbi.

craig

Det er som om kroppen har været der sekundet for. (Foto: Eigil Thomsen)

Galschiøt Christophersens kobber-skulpturer har en intimitet helt usædvanlig. (Foto: Eigil Thomsen)

Følsom som en Barbie-dukke

Odense-kunstner laver provokerende kunstværk for at skaffe penge til Somalia.

Jens Galschiøt Christophersen - den, der byder over 25.000, får kunstværket. Foto: Nils Mogensen.

solgt til den første, der byder mere end 25.000 kroner for det. Hele beløbet går ubeskåret til de sultende i Somalia.

- Jeg har ordnet det sådan, at pengene ikke

skal gå gennem mig, så jeg bliver nødt til at betale skat af det, siger Jens Galschiøt Christophersen.

- Beløbet bliver sendt direkte til Røde Kors. På

den måde undgår vi skatten.

Kunstværket er netop blevet udbudt til salg - og der har allerede været flere interesserede købere. Blandt andet Danmarks Radio og Danmarks Journalistforbund.

Men endnu er der ikke givet et fast bud på den 15 kilo tunge skulptur med det triste budskab.

Af PETER RASMUSSEN

Det er groft. Provokerende. Og alt for tæt på virkeligheden.

Et forgyldt tv-hold med udstyr til flere hundrede tusinde kroner hanker op i en udsultet kvindeskikkelse. Hun har sit dødede barn i armene. TV-holdet skal have billeder i kassen til aftenens nyheder. Kvinden står med livet i hænderne.

Kunstværket hedder ikke noget, men er lavet af Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersen. Det skal sælges til fordel for Røde Kors Afrika-indsamling.

De hvide pressefolk i kunstværket er glatte som Barbie-dukke, mens de udhungrede fra Somalia står med livet i hænderne.

Odense

Fyens Stiftstidende

Torsdag 10. december 1992

2

d. 11-1-92.

ugeavisen

Odenseansk kunstner med på verdensudstillingen i Sevilla

Smykkesmeden laver meterhøje stålskulpturer

Så store bliver de 22 polerede stålkokoner.

SØNDAGSTUREN

Af Hanne Kaarsted

Oplysninger om søndagsarrangementer, der ønskes omtalt, sendes i så god tid som muligt til Søndagsturen, Ugeavisen, Vestergade 70-74, 5000 Odense C.

I Kreditforeningen Danmarks atriungård på Albani Torv kan man for tiden få en lille forsmag på, hvad verdensudstillingen i Sevilla kommer til at rumme. Her udstiller den odenseanske sølvsmed og billedhugger Jens Galschiøt Christophersen en række af sine flotte og utraditionelle kunstværker. Publikum kan blandt andet tage en to meter høj dame-numse udført i kobber i øjesyn, en knælende muslin i naturlig størrelse - som i øvrigt har givet Jens Galschiøt Christophersen en masse bøvl, da han prøvede at afsætte den til en arabisk konge - en miniature af det Berlinmurs-kunstværk, han længe har prøvet at få myndighederne i den genforenede by til at rejse, adskillige veldrejede dame-torsoer i kobber, og en miniature af af det, der optager han alermest for øjeblikket: det store kunstværk i stål han skal deltage med på verdensudstillingen i Sevilla. Til april lukker Jens Galschiøt Christophersen sit værksted "Smykkesmeden" og flytter alle otte ansatte

Jens Galschiøt Christophersen tager 20 af sine skulpturer med på verdensudstillingen i Sevilla i april. (Foto: Erik Larsen).

til Sevilla. Her skal de fra 22. april og en måned frem betjene en arbejdende stand, der indgår i kunstpavillonen på verdensudstillingen. Den odenseanske kunstner bliver den eneste danske kunstner på denne del af den spanske verdensudstilling.

At det bliver hans livs udstilling er hævet over enhver tvivl. Arrangørerne fortæller om en enorm forhåndsinteresse, og de kalkulerer med 15.000 gæster i kunstpavillonen - hver dag! Hvor mange kunstnere kan prale af at have udstillet for så mange.

- Det er et enestående forum at udstille i, siger Jens Galschiøt Christophersen. - Det er mit livs største chance. Tænk at vise sine skulpturer for flere hundrede tusinde mennesker.

- Mange af gæsterne vil være kunstelskere med pengepungen i orden, og hvad mere kan en kunstner i øvrigt ønske sig end at vise sine arbejder for hele verden. For den odenseanske kunstner bliver det ekstra interessant, eftersom det er de færreste herhjemme, der har råd til at købe hans værker. Jens Galschiøt Christophersen laver dem nemlig ikke på bestilling - han laver dem, fordi han

ikke kan lade være, og hvem får lige 100.000 kroner op ad lommen for noget, man ikke har bestilt. Ikke mange erkender han. Jens Galschiøt Christophersens vej til Sevilla er gå-

et over et gigantisk arbejds-løshedsprojekt i Kolding kaldet "Det Rullende Galleri". Projektet har fået en 80 meter lang og 1000 tons tung sovjetisk U-båd forærende af eks-præsident Gorbatjov. Den skal blandt andet rumme café, vandre-hjem og lokalradio, og den odenseanske kunstner skal stå for den indvendige dekoration - den franske kunstner Jean Devasne for den udvendige.

Projektet har påkaldt sig så stor international opmærksomhed, at det er blevet tildelt 500 kvadratmeter i kunstpavillonen i Sevilla. Da U-båden i sagens natur ikke kan komme til Sevilla, har Lego lavet en seks meter lang kopi af den i Lego-klodser. På udstillingen omkranses den af en

snes fire meter høje stålkokoner - og dem er Jens Galschiøt Christophersen mester for.

På udstillingen i Kreditforeningen Danmark viser han en kopi af disse sølvskinnende stål-skjolde, hvis polerede overflade gennemsprænges af et ansigt.

- Det koster godt 100.000 alene for materialerne, og det er jo en betragtelig pris. Det har også kun kunnet lade sig gøre, fordi blandt andre Krupp-koncernen sagde ja til at sponsorere stålet.

- Udformningen af stålkokonerne skal symbolisere, at ting kan lade sig gøre, hvis man virkelig vil. Det har Kolding-projektet været et eksempel på. Da de havde vanskeligheder med at skaffe penge til en

U-båd, begik de den genistreg at skrive direkte til Gorbatjov.

- "Kære Gorbatjov - vil du forære os en skrottet U-båd?" Jo, det ville han godt, og sådan gik det til, at projektet overhovedet kom ud af støbeskeen. 15. januar drager en dansk delegation til Rusland for at få de sidste detaljer omkring udleveringen af U-båden på plads, fortæller Jens Galschiøt Christophersen. Udstillingen i Kreditforeningen Danmark er åben fra kl. 10-17 i morgen søndag. På hverdage kl. 9-16. Sidste dag er 17. januar. I "Søndagsturen" i sidste uge skrev vi, at Trampedach-udstillingen var i Brandts Klædefabrik. Det er forkert - udstillingen blev vist på Fyns Kunstmuseum.

Side 2 - Fynsk kunstner med på verdensudstilling

Mød ham på

Søndagsturen...

Mød den gang en utraditionel kunstner, der bliver en af attraktioner-

BEAST

YOUR COPENHAGEN ART GUID
JULY AUGUST SEPTEMBER

The Beast of Europe

On November 9, 1993, the "Inner Beast" passed through Europe again. This happened exactly 55 years after Hitler began his systematic persecution of the Jewish people. Only this time, it was called "the greatest art happening in the history of Europe".

"My Inner Beast" is the title of the 2.3 meter tall concrete sculpture that met the eyes of the people of 16 European cities on this particular morning.

The Danish artist, Jens Galschiøt Christophersen (40), spent not only a year of his time, but also all his money on the project. His objective was to turn the thoughts of Europeans towards the increasing intolerance and brutalization taking place in Europe at present.

The one ton heavy sculpture was placed at major sites such as the Bastille Square in Paris, France; the Brandenburger Tor in Berlin, Germany and in front of the UN-building in Geneva, Switzerland. Crucial places and national symbols of peace, equality or democracy.

The sculpture resembles a cloaked man with a loathsome and greedy pig face. Two bronze canine teeth protrude from the snout.

The symbolism is clear: a reflection of the money-grubbing and racist pig living inside each one of us.

Behind bars

Early in the morning the sculptures were placed at their designated destinations. They were carried by truck by friends of the artist, and, following the spirit of a true happening, only the narrow circle of the people involved knew of the project. Not until later, Jens Galschiøt Christophersen sent a telefax to the respective authorities, explaining the happening and requesting that the sculptures be left in place for two weeks.

In many countries, though, people refused to face "My Inner Beast." In cities such as Brussels, Belgium; Innsbruck, Austria and Milan, Italy, the sculpture was even put behind bars. In other cities it was sold or simply vanished without a trace. Only in a few places it was left untouched.

In Copenhagen, Denmark, "My Inner Beast" was moved approximately 30 meters away from the central and open square right in front of the City Hall. The admonitory beast was instead hidden away among hot-dog and newspaper stands. Later on, it was moved to "Den Røde Plads" (The Red Square) in Nørrebro, the working-class district of Copenhagen, where it remains to this day. At this site the sculpture lost its head during the month of May this year. A symbolic happening, attributed to a few drunks, though, and not a neo-nazi organization.

Monument of Infamy

Jens Galschiøt Christophersen did not lose his courage for that reason. He has now launched a still bigger and more provocative project.

A five meter tall and extremely beautiful bronze statue depicting compressed human bodies is to become the next monument of infamy in Europe. At the turn of the year the first replicas of the monument will be ready to serve their purpose. They are to be placed at sites where human rights are violated. Had they already been completed, a replica would have been placed in front of the house in Mölln, Germany, where five Turkish women died in an arson fire. Or in St. Christof, Mexico, with reference to the rebellion and fight against the government by the Mexican Indians.

The methods of Jens Galschiøt Christophersen are controversial. As happenings, both "My Inner Beast" and the "Monument of Infamy" will live on forever.

Throughout the world, a leading policy is to remind us of historically despicable events. Therefore, such a policy is compromised the instant symbolic sculptures like these are locked away. And act as an equally important milestone in the career of Jens Galschiøt Christophersen's art-happenings.

Jens Galschiøt Christophersen utilizes his art to attract the sparse attention of everyday people. Particularly in the field blocked by the eternal bombardment with horrid newscasts submitted by the media.

"The Red Square" is situated at the intersection of Blågårdsgade and Korsgade.

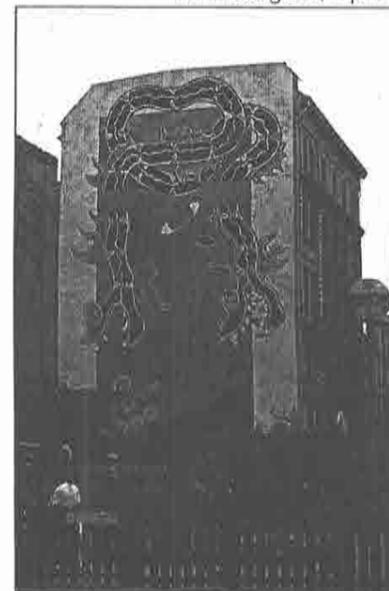
Text: **Lili Badawi**

West End, Cph V

Photo:
Christina Madsen

Ahlefeldtsgade, Cph K

Dannebrogsg

Gammel Kon

Beromt u-båd i byggesæt

KOLDING: Når den allerede landskendte, udrangerede russiske u-båd i løbet af året kommer til Kolding, hvor den skal opstilles og indrettes som café, vandrerhjem m.m., bliver det også muligt at købe en kopi af u-båden i byggesæt. Det sørger firmaet Billing Boats ved Vejen for. Byggesættet kommer til at koste ca. 100 kr., og en del af overskuddet skal gå til den originale u-båd i Kolding. *hel*

De kæmpemæssige stålskjolde, der er lavet af de unge gallerister på stålvirksomheden Jahala i Kolding gennembrydes af bronzehoveder, som skal symbolisere ideen bag u-bådsprojektet: at gøre det umulige muligt.

300.000 kr. mangler til Sevilla-tur

Men der er ingen panik før lukketid hos Det Rullende Galleri

Folkebladet Sydjylland 2/4-92

Af Ole Maass
Foto: Jonas Ahlstrøm

Der står Sevilla »malet« i øjnene hos de omkring 30 unge gallerister, som i de seneste uger har arbejdet målbevidst henimod Det Rullende Galleri's deltagelse i næste måneds verdensudstilling, Expo' 92 i Sevilla

i Spanien.

Og i øjenene hos ledelsen af Det Rullende Galleri står ordet »penge« malet, og årsagen til det er, at rejseprojekt Sevilla fortsat mangler den nette sum af ca. 300.000 kroner for, at der er balance i regnskabet.

- Men det betyder nu langt fra, at der er gået panik i os, selv om pengene skal være i hus i løbet af en halv snes dage, siger galleriets projektledere, Poul Clausen og Birgitte Rørdam.

- For øjeblikket søger vi en række fonde, som vi endnu ikke har fået svar

fra, og desuden skal en del af regningerne til Sevilla-projektet først betales efter, at vi kommer hjem fra verdensudstillingen. Men vi vil selvfølgelig meget gerne have sikkerhed for, at pengene er i hus, inden vi tager afsted til Spanien. I modsat fald kan vi komme i den situation, at vi skal trække på de ca. 350.000 kroner, som er i vores u-bådsfond, og det er ellers penge, som er øremærket direkte til selve u-bådsprojektet - og ikke til verdensudstillingen og Sevilla-rejsen, siger projektlederne.

2,5 millioner kr.

Den aktuelle manko på de 300.000 kroner skal ses i forhold til, at projektet opererer med et samlet budget til Sevilla-rejsen på knap 2,5 millioner kroner. Penge og naturalier - i form af mange forskellige slags gaver - som for en stor dels vedkommende er kommet i hus via sponsorater fra en lang række virksomheder og fonde.

- Men det vi mangler nu er regulære »menneskepenge«. Vi har fået så mange forskellige slags materialer til bl.a. vores store stand i Sevilla, så de ting er helt på plads, men vi mangler fortsat penge til bl.a. rejsen og opholdet, og de penge har vi nu en halv snes dage til at skaffe, siger projektlederne.

Godt 30 gallerister skal med til Spanien, og de unge gallerister har i de seneste uger arbejdet hårdt på

meter høje stålplader, som skal omkranse Lego-ubåden i Sevilla - færdig.

- Et spændende stykke arbejde. Den er da blevet flot - hvis vi selv skal sige det, mener Allan Meiling og Henrik Lumby, som begge har været gallerister i godt en måned. Og som begge i det store hele er selvlærte udi svejsningens svære kunst.

Lært en masse

- Det har været en udfordring at lave kokonen - du kan se et resultat af det arbejde du har lavet, og vi har lært en masse nyt på den måned, vi har været med, siger Henrik Lumby.

- Galleriets stand vil vække opsigt i Sevilla. Jeg glæder mig utrolig meget til at være dernede i fem uger. Men det bliver da også hårdt arbejde - og så måske et par feriedage indimellem. Men spændende bliver

bronzehoved, som er skabt af smykkemedlen og billedkunstneren Jens Galschjot Christophersen, og gennembrydningen skal symbolisere ideen med Det Rullende Galleri - og u-bådsprojektets deltagelse i Sevilla: at gøre det umulige muligt...

2,5 km træ

De filosofiske tanker og ideer er næppe dem, der er blevet tænkt flest af i den seneste uges tid på kommunens materielgård i Smedegade i den sydlige bydel. Her har en halv snes unge gallerister arbejdet med at male og brandimprægner 2,5 km træstolper, som ska bruges til sceneopbygningen og den 500 kvadratmeter store stand, som projektet skal fylde ud ved verdensudstillingen. De mange træstolper skal, som al andet materiel til galleriet, stå klare til at blive

Foto: CARSTEN ANDREASEN

tophersen viser en model af et af bronzeansigterne, som let samlede kunstværk

kunst til Sevilla

om kort tid forventes at komme til havnen i Kolding.

Det udrangerede russiske militærfartøj er en gave fra den tidligere sovjetiske præsident Mikhail Gorbatsjov til et Kolding-bistandsprojekt: Det Rullende Galleri. Ubåden skal indrettes som vækst- og væremiljø med kunstneriske og kulturelle aktiviteter til brug for koldingerne.

Den skal bl.a. udsmykkes indvendigt af den franske maler Jean de Wasne, der også er kendt for den indvendige dekoration af den danske arkitekt Johan

Otto von Spreckelsens triumfbue i Paris.

Nu opføres ubådsprojektet i kopi på en specialstand på verdensudstillingen. Det er virksomheden Lego der står for materialer og byggeri af ubåden. Internationale stålvirksomheder som Krupp i Tyskland og Sandviken i Sverige donerer stålleverancerne, og fabrikken Jahala Rustfrit Stål A/S i Kolding lægger maskiner og produktionshal til i forbindelse med fremstillingen af skjoldene.

Foto: CARSTEN ANDREASEN

Det var hårdt arbejde at få de 24 ansigter støbt i bronze, men Ejler Madsen (forest) og Jens Galschiøt Christophersen (th) fik efterhånden taget. Til højre Jens Galschiøt Christopheren med et af de 24 ansigter

Fynsk smykkemes med på verdensudstillingen

AF NIELS HØJLAND

Der var tryk på hos smykkemesmeden og kunstneren Jens Galschiøt Christophersen i Odense i søndags. 24 ansigter skulle støbes i bronze og hele formiddagen var værkstedet præget af hektisk og spændt aktivitet. Bronzeansigterne skal med på verdensudstillingen i Sevilla i Spanien til sommer. De skal gennembyrde 22 gigantiske skjolde, som kunstneren allerede har fået lavet i rustfrit stål på fabrikken Jahala Rustfrit Stål A/S i Kolding.

Skjoldene, der hver er fire meter høje og 1,5 meter brede, skal som en kokon om-

give en kopi i Lego klodser af den russiske ubåd, der om kort tid forventes at komme til havnen i Kolding. Ansigterne skal symbolsk spejle ud gennem de gennembrudte skjolde.

Jens Galschiøt Christophersens værk har været længe undervejs. Men på grund af stædig udholdenhed og efter et langt sejt træk, falder alle brikker efterhånden på plads og i søndags skulle så det store øjeblik indtræffe - ansigterne skulle støbes i bronze.

Det er kunstnerkolleger og medarbejdere på værkstedet, der har stået model til flere af ansigterne. Et en-

kelt har også kunstneres egne umiskendelige træk. Smukt og sirligt er de mange kontrafejer blevet skabt i ler hjemme på køkkenbordet i privaten. Her har han haft ro og fred efter en hektisk og kaotisk hverdag på værkstedet i Ejlskovsgade i en gammel nedlagt fabriks-hal på Odense havn.

Men søndag skulle det altså være.

Allerede tidligt om morgenen begyndte opvarmningen af smeltediglen. Vennen, billedhuggeren og bronze-støbereksperten Ejler Madsen var kommet for at hjælpe med støbningen.

Men først skulle tempera-

turen være så høj, at de tunge bronze-klodser kunne forvandles til flydende materiale tyndere end vand, som den rutinerede og drevene bronze-støber udtrykte det.

I forvejen var de mange ansigter anbragt i otte forme. Gennem en kompliceret proces var de blevet forvandlet fra ler til gips og igen til silikone i et virvar af forme og processer. Til sidst var de blevet til tro vokskopier af de originale ansigter, som Jens Galschiøt så omhyggeligt havde modeleret.

Voksansigterne blev hældt over og armeret i en blanding af knust teglsten

og gips. Tre ansigter oven på hinanden i hver form. Derpå kom de ind i gløde-ovnen ved 400 grader i fire døgn for at få brændt voks og vand ud af formene så kun mellemrummene stod tilbage klar til at modtage den glødende flydende bronze.

Og så i søndags skulle resultatet af de mange dage og ugers anstrengelser så vise sig. Ved middagstid var smeltediglen så ophe- det, at bronzen kunne få den rette flydende konsistens. Med jævne mellemrum fik kunstneren svedet hår og øjenbryn, når han med sin tang skulle lirke

endnu en bronzeklods til smeltning i diglen nede i de buldrende flammer.

Endelig var alt som det skulle være. Samtidig brød solen gennem skyerne. Ilden blev slukket, og med et specielt griberedskab blev den hvid-glødende smeltediglen hevet op af ovnen. Alt gik glat. Formene holdt tæt og der skulle kun gå yderligere et par timer, inden det omliggende lag af gips og tegl kunne fjernes.

Og så endelig var tiden inde. Ansigterne blev befriet et efter et. Kunstværket var lykkedes.

Folkebladet Sydjylland 2/4-92

Henrik Lumby og Allan Meiling ved de gigantiske buede rustfrie stålskjolde, som skal omkranse u-bådsmodellet i Lego, som skal præge Det Rullende Galleris stand på verdensudstillingen i Sevilla. Skjoldene skal omkranse u-bådsmodellet som en kokon - en blomster-lignende skulptur.

Jyllandsposten

22/4-92

Lediges ubåd vækker opsigt

Af Susanne Utzon

SEVILLA (Politiken) - Et ultraditionelt dansk bidrag vækker stor interesse på verdensudstillingen EXPO 92. Det er Det Rullende Galleris ubåds-projekt.

En del af de besøgende er dog ikke helt klar over, hvad det går ud på: "Er det noget med fred? Jeg forstår det ikke", lød det for eksempel fra en ung spansk kvinde. Andre sætter sig derimod grundigt ind i projektet og synes, at det er en glimrende ide.

Ubåds-projektet præsenteres i kunstpavillonen på EXPO. Det Rullende Galleri i Kolding har fået en ubåd i whiskyklassen foræret af Mikhail Gorbatsjov. Den kommer til Danmark, hvor den skal udsmykkes og bruges til kulturelle formål.

Galleristerne, som de kalder sig, er en gruppe unge arbejdsløse. De har fået lov at præsentere deres ide på EXPO, og det gør de blandt andet ved at vise en seks meter lang LEGO-model af ubåden.

I udstillingsrummet er der ophängt værker af den franske kunstner Jean Dewasne, der skal udsmykke ubåden i Kolding.

Der er omkring tredive unge med i Sevilla, og de bor i en lejr lidt uden for byen i de tre uger, projektet vises på EXPO. Dagen igennem knokler de på udstillingen - enten som informationsguider, med teater, i et

værksted eller med et stort vægnerati.

Der har været utrolig mange, og interessen er meget stor, siger socialrådgiver og projektleder Birgitte Rørdam.

Det spændende er, at det er så anderledes. Der er finkulturen på EXPO - og så kommer der et arbejds-løshedsprojekt ned og viser, at det kan måle sig med det andet. Og de unge klarer det enormt godt. De står tolv timer om dagen som guider - og har derhjemme fra taget et Emma Gad-kursus, så de ved, hvordan de skal stå.

Det er en oplevelse for de unge at få den utroligt positive respons. Alle roser udstillingen, og det viser de unge, at når de kan klare det her - så kan de også klare et af få et job derhjemme.

Et overflødhedshorn af kulturelle tilbud

Af JENS ULRICH PEDERSEN, Jyllands-Postens udsendte medarbejder

Sevilla, tirsdag
Med åbningen af verdens største udstilling, Expo 92 i Sevilla i mandags, startede også verdens største kulturfesta. Expo 92 tilbyder omkring 55.000 forskellige arrangementer - opera, ballet, teater, musik, show, dans, film og meget mere - i løbet af det næste halve år.

Dermed er den europæiske kulturhovedstad Madrid med sine "kun 1800 arrangementer" i løbet af hele 1992 distanceret med 30 længder.

Officielt tog Sevilla hul på

løjerne mandag aften med et gigantisk lysshow og festfyrværkeri, som foruden det spanske kongepar blev overværet af omkring en kvart million mennesker.

Bragende flot skue

Et bragende flot skue med Columbus karaveller og Expo-maskotten Curro projiceret op på en tæppebaggrund af forstøvet vand. Senere blev den sevillanske aftenhimmel oplyst af kaskader af raketter, som må have gjort fyrværkerimesteren i Tivoli i København bade rød, gul, blå og grøn af misundelse.

Expo 92 og Sevilla er i de kommende 175 dage et

overflødhedshorn af kulturelle tilbud. Alle scener, teatre, pladser og selv gader er taget i brug.

Store navne

Operaprogrammet er lagt i hænderne på Plácido Domingo, og han vil opføre en lang række af de kendteste klassikere som f. eks. "Carmen" i det kun et år gamle operahus, Maestranza.

Teaterprogrammet er også meget omfattende. Bl. a. kommer Ingmar Bergman til Sevilla med Henrik Ibsens "Peer Gynt".

Berliner Filharmonikerne samt mange andre af verdens bedste symfoniorkestre står for den klassiske

afdeling. På barok- og pop-siden, som endnu ikke er endeligt fastlagt, venter Expo 92 og Sevilla besøg af nogle af verdens største idoler som f. eks. Tina Turner og Michael Jackson.

Expo Kino, verdensudstillingens biograf, havde premiere på en ny udgave af Orson Welles' "Don Quijote", og i Spaniens pavillon stod tusindvis af mennesker i kø (i øvrigt ligesom de fleste andre steder på Expo) for at se et imponerende udvalg af Spaniens berømteste kunstnere, lige fra Goya, Velasquez og El Greco til Dali og Picasso. Maleriudstillingen i den spanske pavillon er forsikret for to mia. kr.

Dansk kultur er repræsenteret med Nyt Dansk Danseteater, som giver to forestillinger i juli på Teatro dela Alameda i Sevilla, og i forbindelse med dronning Margrethes besøg på Expo 92 den 25. september kommer også Den Kongelige Ballet.

En fem meter høj glaseret lerkrukke af kunstneren Peter Brandes er frækt placeret foran den danske pavillon. Frækt, fordi Sevilla netop betragtes som "krukernes og keramikens by". Desuden har Lego lavet en ubåd i byggeklodser. Undervandsbadet er kopieret efter det russiske udrangerede militærfartøj, som den tidligere sovjetiske præsident,

Mikhail Gorbatsjov, har foræret Kolding Kommune. Lego-ubåden på Expo 92 er omkranset af 22 gigantiske skjolde i rustfrit stål og gennembrudt af bronzensigt. Det flotte og usædvanlige kunstværk er udført af Jens Galschiot Christophersen.

Verdens største fiesta, Expo 92, er i gang, og som om udbuddet ikke var tilstrækkeligt, kaster sevillanerne sig om 10 dage ud i deres berømte aprilsfest, en uges byfest med rigelige mængder af sherry, tyrefægtning, hesteridning, flamenco og liv i de historiske gader døgnet rundt.

Regentparrets program klar

Et komprimeret, men forhåbentlig spændende program er i vente, når Dronning Margrethe og prins Henrik besøger Kolding som led i deres store sølvbryllupsbesøg i Vejle Amt søndag den 21. juni.

Regentparret skal som bekendt også til både Horsens, Jelling og Fredericia, så der har været snævre tidsrammer for, hvad Kolding har kunnet gøre for at hylde parret. En halv time præcis er det blevet til - ud over den lukkede frokost på Koldinghus, som Vejle Amt er vært for.

Men en arrangementskomité i Kolding har gjort sit bedste for at sammensætte et program, som både giver Koldings borgere mulighed for at hylde sølvbryllupsparret - og som giver regentparret en god og spændende

oplevelse. Programmet ser således ud:

12.45: Regentparret ankommer til Akseltorv og modtages af Byrådet foran Rådhuset. Parret kører i åben vogn (hvis vejret er godt) ad Slotssøvejen, Fredericiagade og Jernbanegade. Sydjyske Fodregiments Musikkorps spiller på pladsen.

12.55: Regentparret spadserer ad Markdanersgade til Staldgården. Langs ruten får Koldings borgere rig lejlighed til at se parret på nærmeste hold.

13.05: Regentparret ankommer til Staldgården og får forevist de centrale dele af den ubåds-udstilling, Det Rullende Galleri havde med på Verdensudstillingen i Sevilla, og som for tiden kan ses i Den Geografiske Have. Hele udstillingen bliver i

dagens anledning flyttet til Staldgården.

13.15: Regentparret går de sidste 100 meter til Koldinghus - flankeret af militære faner og til tonerne af Danmarks bedste jagthornblæsere fra Dansk Jægerforbund - som prins Henrik er protektor for.

13.15-14.45: Frokost på Koldinghus for særligt indbudte. Vært: Vejle Amt.

14.45: Regentparret forlader Koldinghus i bil og kører af Markdanersgade, Låsbygade og Hospitalsgade videre til Fredericia. Forinden har regentparret haft lejlighed til et kort kig på den store sølvbryllupsudstilling på Koldinghus »25 år med Henrik«, som samme dag åbner for publikum.

I forbindelse med besøget er midtbyen pyntet med flag, og der bliver musi-

kalsk underholdning fra ca. kl. 12.00 og igen når regentparret er gået ind til frokosten kl. 13.15.

Musikken leveres dels af Sydjyske Fodregiments Musikkorps på Akseltorv, dels af SHAPE International Band - et særdeles utraditionelt jazz-band, som består af 20 professionelle musikere fra bl.a. USA, Frankrig, Belgien og Danmark. Orkestret har hjemsted i NATOs hovedkvarter i Mons i Belgien og turnerer ofte rundt i Europa og Canada med et repertoire af traditionel, medrivende jazz på et meget højt niveau. Orkestret spiller på den spanske trappe.

I forbindelse med besøget arbejder Cityforeningen og Handelsrådet desuden på at etablere en yderligere udsmykning,

Kolding Posten 10/6-92

Jyllands Posten 22/6-92

Koldings stand i Sevilla nærkede suset af verden

Visiter og ambassadør deltog i indvielsen

Maass
irgitte Heiberg

a: Koldings på Verdensud- gen i Sevilla medede suset af den verdens op- somhed, da en i går ved mid- id blev officielt et.

ficielle åbning blev lt til den danske am- ør på verdensudstil- Ole Philipson, men e ved åbningen var n danske miljømini- er Stig Møller, som i n var i Sevilla for at i et miljøseminar, en svenske Volvo- n holdt i forbindelse verdensudstillingen 92.

ar hundrede gæster i åbnings-receptio- om fik ganske stor- bevågenhed fra i, italiensk og fransk

tv, russisk radio, tysk pres- se og den skrevne presse i Spanien, Storbritannien og USA. Legokoncernen - som med den gule u-båd spiller en nok så central rolle på Kolding-standen - havde sendt sin egen delegation med 12 medarbejdere af- sted i koncernens eget fly for at deltage i den officielle åbning af Kolding-standen. I spidsen var koncern-di- rektør Kjeld Kirk Kristian- sen, der i sin tale slog fast, at koncernen var stolt over at sponsorere Det Rullende Galleri med den gule u-båd.

Paralleller mellem Lego og galleriet

- Der er paralleller mellem Lego og Det Rullende Gal- leri. Det Rullende Galleri bygger også sin virksom- hed på at realisere sine vi- sioner og »skøre ideer«. Det samme gør Lego, sagde koncern-direktøren, der sluttede sin tale med at ud- trykke forhåbning om, at andre unge arbejdsløse - som de unge gallerister - vil

kunne finde beskæftigelse i meningsfyldte og kreative projekter i stil med galleri- et.

Borgmester Per Bødker Andersen sagde i sin tale ved indvielsen, »at det er en heldig by, en rig by, der har en sådan ungdom, der som galleristerne har taget skæbnen - og initiativet - i egne hænder«.

Koldings borgmester be- tegnede det som et eventyr fra Danmark, og han ud- trykte samtidig en stor tak til Verdensudstillingen for at have givet galleriet den enestående chance for at vise, hvad ungdom i Europa formår, når bare den får en chance.

Den danske ambassadør på Expo '92, Ole Philipson, sagde i sin tale ved åbnin- gen af Koldings stand, at det havde været vanskeligt at forklare de spanske ar- rangører om intentionerne bag galleriets stand.

Nervøse spaniere

- Spanierne var nervøse for

den kunstneriske kvalitet, og først nu, hvor standen er en realitet, har spanierne givet udtryk for deres entu- siasme og begejstring for det færdige resultat, sagde Ole Philipson.

Åbningsreceptionen blev - på engelsk og spansk - ledet af Karsten Kromann fra Kolding Teater, som er med i fondsstyrelsen for U-bådsfonden. Og fra sce- nen præsenterede han den franske kunstner Jean De- wasne, som skal stå for ud- smykningen af u-båden. Herudover var der hyldest til smykkemeden Jens Galschiøt Christophersen, som har det flotte arbejden- de værksted på Koldings stand, og endelig til de to indretningsarkitekter Kin André og Margrethe Lange, som har designet standen.

Og så var der ellers kølig hvidvin og spanske jord- bær og appelsinstykker ad libitum, da Kolding place- rede sig i den store verdens bevidsthed...

Kolding og Kansas kan

Per Bødker Andersen: Det har betydning, at vi er med

Af Ole Maass

Sevilla: - to byer er med på Verdensud- stillingen. I den ame- rikanske pavillon er det Kansas City, og så er Kolding med. El- lers er det lande og firmaer. Så vi kan ik- ke undgå, at Kolding vil blive en del op- mærksomhed til del...

Siger Koldings borgmester Per Bødker Andersen, der som den eneste byrådspoli- tiker er med på Verdensud- stillingen i Sevilla. Borgme- steren har været i Sevilla i tre dage. Sammen med hu- struen, Helen og den 14-åri- ge søn, Martin. Familien har forinden været en halv snes dage på ferie i et lejet hus ved Malaga ved den spanske solkyst, og borg- mesteren har hermed kun- net kombinere ferien med den officielle pligt, han hav- de i forbindelse med åbnin- gen af Koldings stand i Se- villa i går.

- U-bådsprojektets delta- gelse i Verdensudstillingen er kulminationen på den bragende flotte indsats, som de unge har leveret. Det har været kommunens hold-

ning, at vi skulle blande os mindst muligt - projektet er selvstyrende, og sådan skal det fortsat være.

- For Kolding som by og kommune er det vanskeligt at måle effekten af vores deltagelse her, men det er jo en blåstempling af rang, at være i Sevilla, og det kan da bestemt ikke udelukkes, at der kommer mennesker her, som vil interessere sig for, hvad Kolding Kommu- ne i øvrigt måtte have at byde på, mener en optimi- stisk borgmester.

Han er - som de fleste andre - særdeles begejstret for Verdensudstillingen som helhed.

- I virkeligheden er det jo en kæmpemæssig mar- kedsplads - på et meget højt niveau. Det er utrolig flot, og der er gjort fantastisk meget ud af at skabe auten- sitet over pavillonerne fra lande, som vi normalt kun oplever fra fjernsynet. Selv har jeg oplevet en række af de arabiske pavilloner, og de har været utroligt spæn- dende og fascinerende, si- ger Per Bødker Andersen. Han fremhæver enanden af de ydre rammer, som er med til at gøre Expo '92 til noget særligt. Det er det yderst avancerede vandfor- støvningssystem, som med sprinklere skal nedsætte

temperaturen med adskilli- ge grader inde på den store Expo-plads. En temperatur, som i de seneste dage har sneget sig pænt op over de

30 grader, og som i sommer- månederne ofte kommer over 40 grader. Pust og støn...

Det er vigtigt, at Kolding er med i Sevilla, mener Per Bødker Andersen. Arkivfoto

Aftenfest i campen

Af Ole Maass

De godt 30 unge rul- lende gallerister fra Kolding - plus en snes andre fra Kolding, som bor på camping-

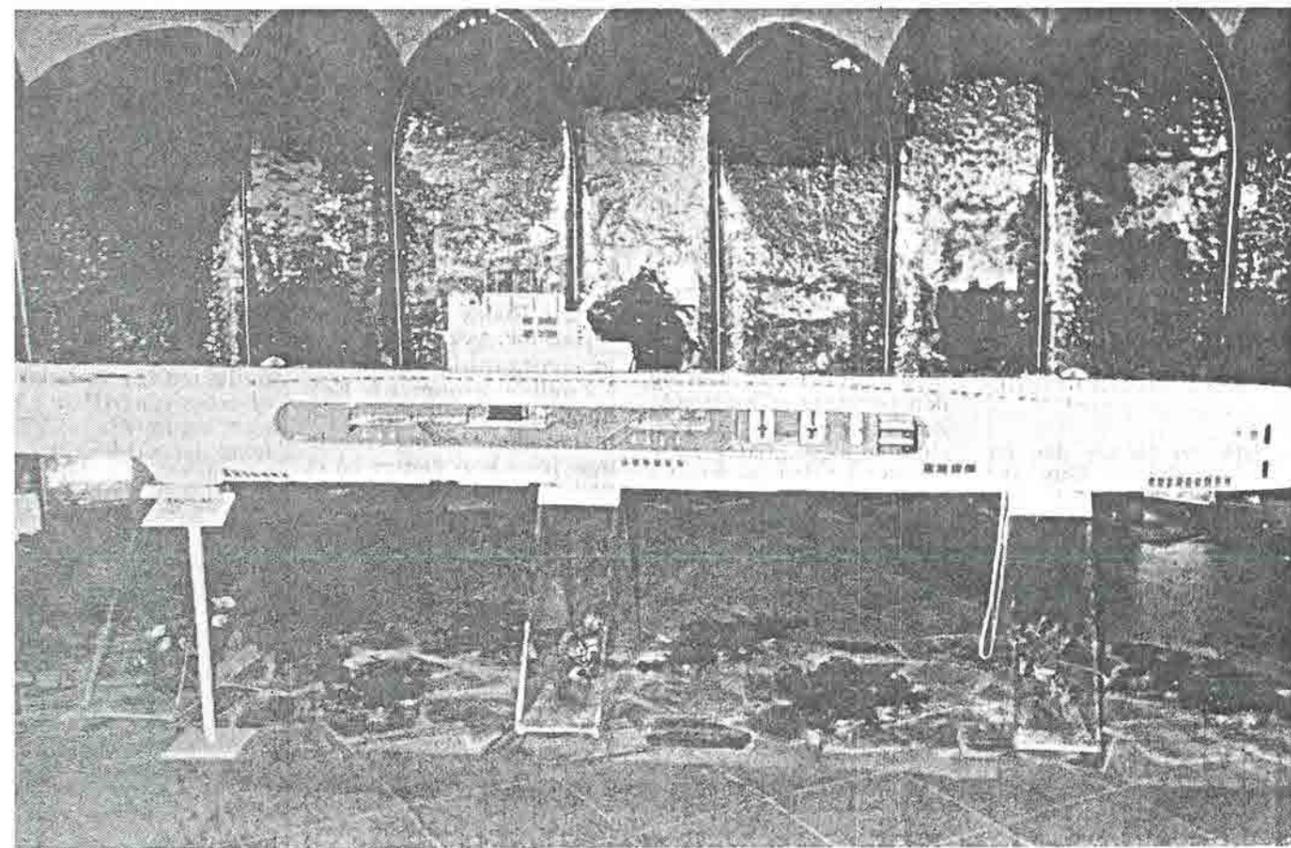
pladsen i byen, En Dos Hermanas, 15 km fra Sevilla, fik i aftes besøg på camping- pladsen.

De to store gule CF-telte og de primitive træborde,

som udgør galleristernes »base« under det måned- lange ophold i Sevilla, blev omdannet til festplads, og udover de 50 unge deltog i festen blandt andet borg- mester Per Bødker Ander- sen og dennes familie.

Hovedparten af embeds-

mændene, der også var med, vender hjem til Kol- ding i dag. Det samme gør Folkebladets udsendte medarbejdere, som dermed siger farvel til campens røde lerjord, kolde brusere og øvrige primitive forhold.

gs stand på verdensudstillingen i Sevilla fik suset fra den store verden at føle, da standen officielt blev åbnet.

Folkebladet Sydjylland 22/4-92

Galleriets stand er det store hit

Tusinder af besøgende på Kolding-standen

Af Ole Maass
Foto: Birgitte Heiberg

Sevilla: Det Rullende Galleri's 500 kvadratmeter store stand i den internationale kunstpavillon på verdensudstillingen er blevet bygnings store »hit«. I hvert fald at dømme efter antallet af besøgende de to første dage, mandag og tirsdag, hvor det var galleriets stand af de fire i bygningen, som fik størst opmærksomhed.

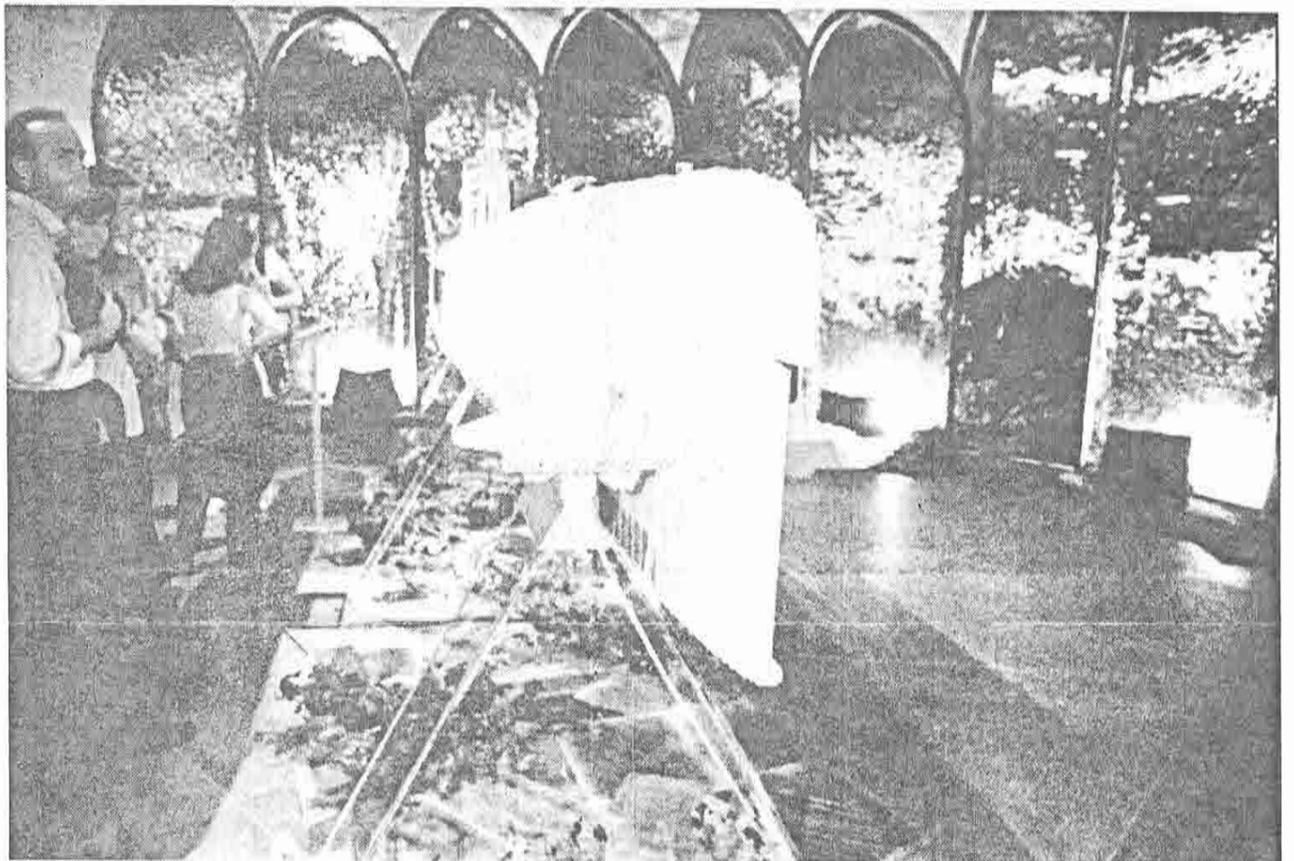
Og uden at overdrive lokalpatriotismen kan Folkebladets udsendte ved selvsyn konstatere, at den færdige stand fremtræder som en flot kunstnerisk enhed, hvor den gule u-båd med sine 270.000 Legoklodser, blinkende lys og spændende indretning, er udstillingens centrum. Men uden om lukker sig de meterhøje blanke og bøjede kokoner i rustfrit stål- og fremtræder her i sin endelige form som en blomst af et imponerende omfang.

Men inden man kommer ind til standens centrum - u-båden - har de mange tusinder besøgende på standen været omkring sølvsmeden Jens Galschjot Christophersens arbejdende værksted, hvor sølvsmeden selv - plus flere af hans medarbejdere fremstiller en række flotte smykker i forskelligt materiale. Næste trin på vejen rundt i udstillingen er et større område, hvor de unge gallerister på skift maler akvareller, som til sin tid skal blive til en større fælles udsmykning.

Kolding også præsenteret

En række informationstavler fortæller kortfattet på engelsk og spansk om ideen bag projektet og om Det Rullende Galleri i det hele taget. Og byen Kolding præsenteres også i få ord og billeder for den besøgende, som i de første dage ikke mindst har været spanske gæster.

Et af galleriets store trækplastre i de to første dage har på standen været de fem piger, som udgør gruppens te-

Sådan tager Koldings u-båd sig ud på verdensudstillingen, omgivet af de karakteristiske metalskærme.

Det var ikke den bedste bus, de koldingsiske gallerister havde anskaffet sig til Sevilla-turen. Undervejs måtte de stå af og skubbe køretøjet.

aterhold. Med en symbolsk og ordløs optræden har pigerne vakt stor opsigt og fået megen respons på de »performances«, som har været med til at fuldende billedet af et projekt, som med sin deltagelse i Sevilla har brudt nye grænser.

Galleriets store stand er designet af de to indretningsarkitekter Kim André og Margrethe Lange, og de har haft en heldig hånd med den opgave. Med til det færdige billede af standen hører også, at mængder af grønne planter signalerer stor frodighed. Foruden den visuelle oplevelse, som gæsterne kan få med fra Kolding-standen kan de også købe et særdeles flot fire-farvet hæfte, som i kort tekst og med mange fotos, fortæller om Det Rullende Galleri og u-bådsprojektet.

Traditionel nabo

At det er Det Rullende Galleri's stand, som i kunstpavillonen har vakt størst opsigt hænger givetvis også sammen med, at de tre øvrige stande i bygningen enten er overavan-

cerede eller mere traditionelle.

Til sidst nævnte kategori høre galleriets »nabo«, en udstilling af kunst fra Mozambique i det sydlige Afrika. En meget flot, men som nævnt traditionel udstilling af kunst fra det afrikanske land.

Fra Trinidad & Tobago i Sydamerika er der en yderst avanceret udstilling af først og fremmest jernskulpturer i den tredje pavillon, og i den sidste af bygningens fire pavilloner er det noget meget moderne hollandsk videokunst, man kan beskue og filosofere over, hvad det mon skal bruges til. Men avanceret ser det ud. Udstillingerne i den internationale kunstpavillon kan ses til den 10. maj. Så rykker andre kunstprojekter fra andre dele af verden ind i bygningen.

Kolding ugeavis 10/6-92

Sådan bliver regentparrets Kolding-program

Et komprimeret, men forhåbentlig spændende program er i vente, når dronning Margrethe og prins Henrik besøger Kolding som led i deres store sølvbryllupsbesøg i Vejle Amt søndag den 21. juni.

Regentparret skal som bekendt også til både Horsens, Jelling og Fredericia, så der har været snævre tidsrammer for, hvad Kolding har kunnet gøre for at hylde parret. En halv time præcis er det blevet til – ud over den lukkede frokost på Koldinghus, som Vejle Amt er vært for.

Men en arrangementskomité i Kolding har gjort sit bedste for at sammensætte et program, som både giver Koldings borgere mulighed for at hylde sølvbryllupsparret – og som giver regentparret en god og spændende oplevelse. Programmet ser således ud:

Kl. 12.45: Regentparret ankommer til Axeltorv og modtages af byrådet foran rådhuset. Parret kører i åben vogn (hvis vejret er godt) ad Slotssøvejen, Fredericiagade og Jernbanegade. Sydjyske Fodregiments Musikkorps spiller på pladsen.

Kl. 12.55: Regentparret spadserer ad Markdanersgade til Staldgården. Langs ruten får Koldings borgere rig lejlighed til at se parret på nærmeste hold.

Kl. 13.05: Regentparret ankommer til Staldgården og får forevist de centrale dele af den ubåds-udstilling. Det Rullende Galleri havde med på Verdensudstillingen i Sevilla, og som for tiden kan ses i Den Geografiske Have. Hele udstillingen bliver i dagens anledning flyttet til Staldgården.

13.15: Regentparret går de sidste 100 meter til Koldinghus – flankeret af militære faner og til tonerne af Danmarks bedste jagthornsblæsere fra Dansk Jægerforbund – som prins Henrik er protektor for.

Kl. 13.15–14.45: Frokost på Koldinghus for særligt indbudte. Vært: Vejle Amt.

Kl. 14.45: Regentparret forlader Koldinghus i bil og kører ad Markdanersgade, Låsbygade og Hospitalsgade videre til Fredericia. Forinden har regentparret haft lejlighed til et kort kig på den store sølvbryllupsudstilling på

Koldinghus »25 år med Henrik«, som samme dag åbner for publikum.

I forbindelse med besøget er midtbyen pyntet med flag, og der bliver musikalsk underholdning fra ca. kl. 12.00 og igen når regentparret er gået ind til frokosten kl. 13.15.

Musikken leveres dels af Sydjyske Fodregiments Musikkorps på Axeltorv, dels af SHAPE International Band – et særdeles utraditionelt internationalt jazzband, som består af 20 professionelle musikere fra bl.a. USA, Frankrig, Belgien og Danmark. Orkestret har hjemsted i NATOs hovedkvarter i Mons i Belgien og turnerer ofte rundt i Europa og Canada med et repertoire af traditionel, medrivende jazz på et meget højt niveau. Orkestret spiller på den spanske trappe.

I forbindelse med besøget arbejder Cityforeningen og Handelsrådet desuden på at etablere en yderligere udsmykning, som skal gøre dagen endnu festligere for både byens borgere og de kongelige gæster.

Koldinghus er målet for regentparret og de indbudte gæsters travetur søndag den 21. juni. (Foto: Jørgen Hjort).

Pølse- job til unge

Fem af de 30 bi-stands-klienter, som er med u-båden i Se-villa, har fået et - mid-lertidigt - fast job på verdensudstillingen.

Det er Tulip, slagte-ri-koncernen, der har ansat dem til at betje-
ne de pølsevogne, som er et af de mar-
kante danske bidrag på verdensudstillin-
gen.

De fem unge, en sjettedel af galleri-sterne, skal nu arbej-
de på verdensudstil-
lingen i foreløbigt et
halvt år til en »ver-
densløn«, der siger
6000 kroner i måne-
den - skattefrit.

Ansættelserne er
accepteret af Det rul-
lende Galleris ud-
sendte hold, selv om
det for de resterende
betyder ekstra-arbej-
de i de kommende
uger.

php

Folkebladet Sydjylland

Folkebladet Sydjylland
2^c

Ledige vækker opsigt i Sevilla

I august bliver der lejlig-
hed til i Kunsthallen i
Odense at møde fire unge
danske billedhuggere i et
sam- og modspil med bil-
ledhuggeren Bertel Thor-
valdsens nyklassiske
værker. En af dem er den
34-årige Søren Jensen,
der repræsenterer Dan-
mark med skulpturen
Verdensmund på verdens-
udstillingen EXPO 92 i
Sevilla.

Hans skulptur, der er
udført i glasfiber og to
meter høj, kan minde om
et draperi eller en stor
regelmæssigt fugret klip-
pe. Den indgår i en skulp-
turhal, hvortil hvert af de
12 EF-lande har udvalgt

en kunstner.

I Sevilla vækker Det
rullende Galleri i Kolding
iøvrigt opmærksomhed
med sin seks meter lange
LEGO-model af en u-båd i
whiskyklassen, man har
fået foræret af Mikhail
Gorbatjov. Den skal ud-
smykkes bl.a. af den
fynske sølvsmed og billed-
hugger Jens Galshjot
Christophersen og den
franske billedkunstner
Jean Dewasne og bruges
til forskellige kulturelle
aktiviteter. Galleristerne,
en gruppe unge arbejdslø-
se, fungerer på udstilling-
en som informationsgui-
der.

håndtegning d 6/3 93.

Berlin-murens fald, som den opleves af kunstneren.

»Vel er det upraktisk med en indkøbstaske, der vejer 30-40 kilo uden indhold. Men det, jeg vil med denne og så mange andre af de ting, jeg laver, er at give folk en anden oplevelse af de ting, der omgiver os i daglige,« siger Jens Galschiøt Christophersen.

SOM ILD OG VAND

Jens Galschiøt Christophersen søger at overføre livets små og store mirakler til skulpturkunst

KUNST

Af Elisa Nielsen
Foto: Jørgen Schiøttz

Jens Galschiøt Christophersen forsøger at overføre sin betagelse af livets små og store daglige mirakler for at få os til at se dagligdagen på en anden måde.

Det bliver til skulpturer, der i størrelse spænder fra det diminutive til arbejder, der vejer flere tons. Materialerne er stål eller kobber.

En stor del af hans arbej-

der er udstillet i B&O-forretningen på Falkoner Allé i København, hvor der var fernisering i går.

Jens Galschiøt Christophersen siger selv, at hans skulpturer og B&O-designet er som ild og vand. Men kontrasten mellem de funktionelle brugstings strenge linjer og kunstnerens fabulerende overflødighedshorn - uden en eneste ret linje - gør sig.

Kunstneren, der er uddannet klejnsmed på Lindøværftet og selv lært sølvsmed og skulptør, har en lang række udstillinger bag sig og var

også med på verdensudstillingen EXPO 92 i Sevilla.

KUNST I U-BÅD

Et af hans mest særprægede forehavender er den indvendige udsmykning af den 76 meter lange u-båd, som eks-præsident Gorbatjov forærede bistandsprojektet »Det rullende galleri« i Kolding.

Med i Sevilla var 24 skjolde, som er skabt til bistandsprojektet. Det er skjolde som gennembrydes af et menneskeansigt og skal illustrere, at det er muligt at bryde igennem, at gennemføre det, der ser umuligt ud.

En roterende skulptur illustrerer mennesker ved en rest af Berlin-muren. Halve mennesker, der forsvinder ind i en mur. Sådan forestiller han sig foreningen, som han i øvrigt er betænkelig ved. For enden af muren kommer de halve mennesker ud som hele.

Jens Galschiøt Christophersen siger, at han da var noget betænkelig ved at lave udstilling i en forretning, men kom til den konklusion, at princippet er det ikke så forskelligt fra problemerne med at udstille i firmakunstforeninger, teaterfoyerer og caféer.

Filmskolen

optager pr. september 1993 studerende til
Filmskolens 4-årige uddannelser på følgende fagretninger:

Produktion · instruktion · fotografering
lydoptagelse/-redigering · klipping/editering

Ansøgningsmateriale fås
ved indsendelse af frankeret svarkuvert (A4, kr. 5,00).

Den Danske Filmskole
St. Søndervoldstræde 4, 1419 København K.

Groende kunst og rene linier

KUNST

Tilsyneladende er Odensekunstneren Jens Galschiøt Christophersens naturgroede skulpturer væsensforskellige fra B & O's stramme, funktionelle linier.

Men måske kan de alligevel gå op i en højere enhed. Om det er tilfældet kan ses på Carl Nielsen Museet i dag og de følgende to dage, når B & O ved Hinkes Radio udstiller sit nyeste system, Beosystem AV 9000, omgivet af Jens Galschiøts Christophersens skulpturer. De er lavet ved en

galvanisk-elektrolytisk proces, hvorved metallet i en nærmest organisk proces og delvis uden styring lejr sig på de voksformer, Jens Galschiøt går ud fra.

I Flere af de helt nye skulpturer, der vises på udstillingen, har Jens Galschiøt Christophersens ladet sig inspirere af den forhindelse, der går fra komponisten Carl Nielsen over hans husstru, billedhuggeren Anne Marie Carl Nielsen til den aktuelle udstilling af B & O's internationalt berømmede udførelse af systemer til gengivelse af musik og lyd.

FRAS STIFTSIDENNE d. 16/4 93

Med lup og pincet

NYKØBING F. ■ I hovedbygningen på Rosenlund, få meter fra Jens Galschiøts metal-fantasier, finder man en miniatureverden af smykke-skulpturer.

Samtidig med den fynske billedhugger udstiller nemlig smykkkunstneren Torben Hardenberg på Rosenlund. Ikke så meget smykker, men skulpturer i miniformater.

Der bruges både lup, pincet, forfinede tandlægebor og loddekolber så små, som var de til dukkehuse, når Torben Hardenberg arbejder.

Og det, som kommer ud af tusinder af timers arbejde, er da også timers studium værd.

Blandt andet kan man nu opleve dele af smykkkunstnerens såkaldte »Rosenborg-kollektion«, som han lavede i forbindelse med Christian den fjerdes 400 års jubilæum. Et minibørsen behængt med farverige stene og perler. Anna af Metlenbourgs spejl. Christian den fjerdes ditto.

En unik samling har Jean Voigt fået til Rosenlund. De to kunstnere og deres arbejder supplerer hinanden flot.

Der er fernisering og adgang for alle i dag klokken 16. vib

M METAL A AGI

En blød og smygende top uden krop. - Hvad gemmer sig bag tøjet... Tøj ægger fantasien langt mere, end en nøgen kvindekrop, mener billedhuggeren Jens Galschiøt. (Foto: Finn Jørgensen)

En af Danmarks bedste og mest utraditionelle billedhuggere kan opleves på Rosenlund fra i dag

Af Lis Vibeke Læsøe Olsen

NYKØBING F. ■ Det var ham, der i juni 1990 drog hjem til Danmark fra Berlin med to en halv meter Berlinmur. En gave fra byens borgmester.

Ham, der sidste år overraskede den ganske verden med sine bronze-brydende skjolde og ansigter på Verdensudstillingen i Barcelona.

Og ham, der skabte »Ringbærerens jakke«. En hobbyjakke i oxideret kobber, inspireret af Tolkiens »Ringenes herre«. Og en gave til Dronning Margrethe på hendes 50 års fødselsdag fra Beklædningsindustriens Sammenslutning.

Jens Galschiøt Christo-

phersen er ikke en hr. hvem som helst. Kun 40 år gammel har han allerede sat sine bløde, mystiske og etiske former verden over.

Men der er hverken verdensmand eller nykker over den sympatiske billedhugger, da han denne fredag formiddag ryster krøllerne endnu mere i uorden og giver sig masser af tid til at fortælle og forklare i den gamle hestestald på Rosenlund.

Josefine

Lastbilen holder stadig udenfor med bagenden åben, netop tømt for to ton skulpturer. Direkte ankommet fra Odense, hvor Jens Galschiøt Christophersen har sit værksted og bor med sin familie.

Inde i stalden sidder Josefine på sit podie. En baby i metal med en lille krop, små bitte arme og ben, men med et hovede som en bowlingkugle. To huller er øjne.

- Ja, det var altså en lille pige, der en dag sad på mit skrivebord. Sådan så hun ud.

Synes jeg. Men det tror jeg ikke, hendes forældre synes, forklarer Jens Galschiøt lidt smilende.

- For mig er hun sød. Men nogle mennesker synes, det er en aldeles rædselsfuld, grim og afskyelig skulptur.

Vortede øgler

Den tidligere kleinsmed fra Lindøværftet kan ikke altid forklare, hvordan hans skulpturer er blevet til.

- Nogle gange står de bare der. Færdige. Uden at jeg kan forstå, hvorfor jeg har lavet dem. Som nu de her...

Meterhøje øgleagtige figurer med vortede kroppe rejser sig fra hestestaldens brosten. Højt oppe over vore ansigter ender de langstrakte kroppe i nysgerrige, undrende - truende? - masker.

Selv synes Jens Galschiøt, der er noget blidt over dem. Men Rosenlunds Jean Voigt haster forbi og er ikke ét tusindedel sekund i tvivl.

- For pokker da, de er frygtindgydende men samtidig så vanvittig smukke. De

handler da om vor urrod. Den indre ondskab i os alle, lyder hans umiddelbare indtryk.

Figurerne »vorter«, den nobrede overflade, har sin helt egen historie. Jens Galschiøt former og folder væsnerne i voks og stof, forkromer dem og lægger dem i vand. »Elektrisk« vand. Måned igennem ligger skulpturerne i karbad med 200 amperer gennem sig.

Så kommer vorterne.

Fræk fantasi

Inspirationen fra dømonernes fortolker, den spanske kunstner Gaudi, fornægter sig ikke hos Jens Galschiøt. Men han er også uforudsigelig.

Løse toppe i metal folder og smyger sig om blødt formede bryster. Men toppene er tomme. Der er ingen personer indeni.

En fræk og fristende kvinde vender en halvnøgen bagdel ud mod publikum over de høje hæle. Men man ser hen-

de kun bagfra og kun halvt. Overkroppen forsvinder ind i væggen.

Et kobber-korset, som er ved at spænges. Både fortil og bagfra. Men uden ansigt og krop.

- Kvinder i tøj har altid interesseret mig mere end kvinder uden, forklarer Jens Galschiøt.

- Tøjet sætter fantasien i sving hos os mennesker. Hvad gemmer sig under... Det er det, som er det fascinerende. For mig er fantasien vigtigere end selve skulpturen.

Moralist

Som ung var han politisk aktiv. Troede, han kunne forandre verden på 20 år. Gøre den bedre, mere retfærdig, frihed for alle. Det var dengang, han gik i lære på Lindøværftet, mens hans kone gik i lære som maskinarbejder.

Det med de 20 år har han opgivet. Men han er stadig parat til at kæmpe for retfærdigheden. For moralen. Derfor lavede han sin Somalia-

skulptur. En Somalia-kvinde med sit døende barn i armene udsat for et pressehold: Fuld spot, kørende kamera og åben mikrofon.

- Det er grotesk. Det er ren udbytning af mennesket. Vi æder, og de sulter.

Skulpturen er for nylig solgt til Jersild Reklamebureau for 25.000 kroner. Alle pengene blev sendt direkte til Somalia.

Selv lever Jens Galschiøt af sine evner som smykkkunstner. Og af de penge, han tjener hos Odense kommune ved at have seks unge i jobtræning på sit værksted.

- Det er det, som giver mig råd til de store projekter.

Som nu for eksempel den vandkunst, han er blevet bedt om at lave til en juvelerfabrik i Indien. Eller den skulptur, han vil lave, når han snart skal deltage i en konkurrence om at illustrere »overgangen i Berlin«.

Og de fantastiske former, som skal bo på Rosenlund indtil den 26. september.

Udklip af:
Morgenavisen
Jyllands Posten

25 NOV 1993

Udklip af:
Berlingske Tidende

27 NOV. 1993

Fleere steder er der vist interesse for en permanent opstilling af Jens Galschiødt Christophersens svinehundestatuer. Foto: Kim Rasmussen

Blågården ønsker en svinehund

Statuen »Min indre svinehund« på Rådhuspladsen får permanent placering i København, sandsynligvis i Korsgårde på Nørrebro.

AF ANDERS W. BERTHELSEN

ODENSE/KØBENHAVN

»Min indre svinehund« får lov til at åbne permanent. Lige siden den fynske kunstner Jens Galschiødt Christophersen i begyndelsen af november læssede 20 svinehundestatuer af i de europæiske storbyer, har myndighederne diskuteret, hvad de skulle stille op med den uventede gave. Københavns Kommune ser positivt på en permanent placering, men ikke på Rådhuspladsen, hvor den står nu. »Det ville være kedeligt blot at sætte den i et depot. Vi vil

gerne have den stående fremme i bybilledet,« siger Jan Wils, Magistratens 4. afdeling.

Beboerforeningen Blågården på Nørrebro har søgt kommunen om lov til at overtage gaven og placere den på en privat grund ved Korsgårde. Her skal den dagligt minde beboerne i det indvandreprægede kvarter om at holde deres egen indre svinehund i ave.

Statuen af en menneskekrop med svinehovede, udført i jernarmet beton, er i nogle europæiske storbyer blevet »samløst« og »vintereret« i det lokale politi eller brandvæsen. Andre steder står de stadig fremme, bl.a. i Odense, Århus og Oslo.

Også Helsingør Gymnasium og kunstforeningen Hjørring har kontaktet kunstneren med henblik på at overtage en svinehund.

Jens Galschiødt Christophersen med sin »Indre svinehund« foran Odense Rådhus

Svinehund til salg

20 borgmestre i 13 europæiske lande har et fælles problem: »Den indre svinehund«.

Uden varsel fik de for to uger siden foræret en 1,2 tons tung, betonskulptur af politiet og gemt bort fra offentlighedens opmærksomhed. - Jeg har ikke kunnet følge alle byernes reaktioner, men næsten alle steder er skulpturen blevet flyttet væk fra byens helligste plads foran rådhuset eller parlamentet. I alle de skandinaviske byer har man fundet en midlertidig plads, hvor svinehunden har fået lov at stå og bore sin tryne ind i bevidstheden på de forbigående, fortæller Jens Galschiødt Christophersen.

Væk med vildfarelser

Forsker går i rette med den indre svinehund og misforstået sentimentalitet

IB-interview af Henrik Keith Hansen

Tilhængerne undskylder, forklarer og forsvarer, mens de udråber modstanderne til at være racister uden styr på den indre svinehund. Modstanderne øler sig forfulgt af sammensværgelser, lobbyer og emte-kolonner, som kun vil dele ud af andre folks kattede og som ikke atter, at de har anbragt en ikke-bombende danske væbner. (Frit fra bogen »Bakgrund« af Torben Rugberg Rasmussen m.fl.)

Sådan tegnede fronterne sig i debatten om Danmarks flygtninge og indvandrere ved indgangen til 90'erne. I dag kan man tort set skrive den samme rontberetning.

Jfarlige

Men vores muslimske indvandrere og flygtninge er hverken farlige eller specielt gavnlige for den danske kultur. De er ganske almindelige mennesker, der udgør et socialt problem. Og det må vi prøve at løse. Men det kræver, at politikkerne holder op med at lade som ingenting og omruller en klar målsætning for de nye danskere.

Det mener mellemstuderende og integrationsforskeren cand. mag. Torben Rugberg Rasmussen - til daglig videnskabelig medarbejder ved Center for Mellemløststudier på Odense Universitet.

Rugberg Rasmussen er en af dem, der er for en human flygtninge- og indvandringspolitik. Men han er det på sin egen måde. Og han holder sig ikke tilbage fra at sige de ting, der får andre til at slå sig i brystet. Ellers får vi aldrig den åbne og seriøse debat, vi har brug for, erklærer han.

Han mener f.eks., at det i et forsøg på at forsvarere vores muslimske indvandrere og flygtninge mod kritik er tåbeligt at foregøgle nogen, at de med deres kultur styrker det moderne Danmark.

Velmående danskere hævder, at muslimske indvandrere kan gøre vores samfund bedre. At de skal fastholde deres oprindelige kultur og familiemønstre, fordi det kan være løsningen på det moderne samfunds problemer med druk, selvmord og skilsmisser. Men det er noget sentimentalt vrøvl.

Intet at byde på

Islam har ikke noget at tilbyde et samfund som det danske. Den enkelte muslim, den enkelte indvandrer, kan have masser at byde på. Men som kultur, som livsstil, som en måde at anskue verden på, da har Islam ikke noget væsentligt at bidrage med på vores breddegrader.

Han tager særligt afstand fra det stærkt manddomsindrettede muslimske familiebånd, hvor manden indtager en klar position over kvinden. Det måner der ikke godt

I spænd med et moderne samfunds krav om selvstændige mænd og kvinder, der former deres egen tilværelse. For at kunne forme sin egen tilværelse må enhver indvandrer og flygtning være i stand til at tilegne sig den danske og den vestlige verdens måde at tænke på, mener Rugberg Rasmussen. De skal være effektive og fleksible, de skal kunne planlægge og beherske de moderne teknologier. Det kan lyde tysk og trist, men hvis de ikke opnår de færdigheder, vil de for altid være låst fast på bunden af det danske samfund.

Og hvad så med danskerne? Hvad skal de yde? De skal være villige til at bruge de penge, det koster at give indvandrere og flygtninge de bedste betingelser for at integrere sig. Og i øvrigt respektere deres kultur og møde dem, som de møder andre danskere. Stille de samme krav til dem, som de stiller til andre, opfordrer Rugberg Rasmussen.

Han mener, at Danmark har alvorlige - men ikke uleselige - sociale problemer med sine fremmede. Problemer, som vi ikke kan løse, hvis de »nye danskere« i fuld udstrækning opretholder deres oprindelige kultur og dermed holder fast i en tankegang, der måske nok er frugtbar i et traditionelt samfund. Men som gør det svært for den enkelte indvandrer at opbygge en individuel, moderne bevidsthed, som gør ham i stand til at begå sig på lige fod med andre danskere.

Islam er ikke i sig selv et problem. Det er både en dynamisk og tilpassningsdygtig religion, understreger Torben Rugberg Rasmussen og påpeger, at

rede indvandrere gnidningsløst holder fast i sidder af deres oprindelige kultur.

Problemet er snarere, at de fleste muslimske indvandrere og flygtninge ingen uddannelse har og derfor har svært ved at leve op til det moderne samfunds skiftende krav. En veluddannet muslim kender den vestlige tankegang og vil klare sig uden store problemer på arbejdsmarkedet - hvis han ellers kan overvinde danske arbejdsgivers modvilje mod at ansætte mørkledet arbejdskraft.

Klassisk racisme

Torben Rugberg Rasmussen afviser, at den klassiske racisme har gjort sit indtog i Danmark, men påpeger, at det er blevet mere respektabelt at fremføre fremmedfjendtlige synspunkter. Men det er hverken værd at bruge tid eller ressourcer på at bekæmpe højerradikale gruppers angreb på de fremmede, mener han. Ressourcerne skal sættes ind på at løse det sociale problem, som indvandrere og flygtninge kæmper med, og ruste dem til fuld integration.

Men hvis vi skal gøre det, så er det på tide at se problemerne i øjnene og gøre endeligt op med alle sentimentale forestillinger om eksotiske, nuttede og hjælpelese indvandrere og flygtninge. Den vildfarelse kan vi ikke bygge vores integrationspolitik på.

Udklip af:
Vejle Amts Folkeblad (V)

23 NOV 1993

Den indre svinehund

Begrebet den indre svinehund dækker over den ondskab, der lurer i os alle. En lille djævel, vi forsøger at skjule og bekæmpe. Udtrykket stammer oprindeligt fra tyske »Der innere Schweinhund« og blev brugt første gang af soldater under første verdenskrig om ynkelige kujoner og umandig optreden. Udtrykket blev endelig slået fast, da Kurt Schumacher, en tysk socialdemokrat, i et svar til nazisterne rejste sig i rigsdagen og sagde: - Hele den national-socialistiske agitation er en permanent appel til den indre svinehund i mennesket.

Da Jens Galschiødt Christophersen skabte sin skulptur, der skulle placeres i tyve europæiske byer som en international kunst-happening, vidste han ikke, at begrebet ikke er kendt udenfor Danmark, Sverige, Norge og Tyskland. I de øvrige lande, der har modtaget skulpturen, er budskabet mindre indlysende, fordi figuren er ukendt. På engelsk er skulpturen kommet til at hedde »The Inner Beast«.

MÅ IKKE FODRES, lyder advarsel på skulpturen »Den indre svinehund«, der var en gave fra Odense-kunstneren Jens Galschiødt Christophersen til tyve Europæiske byer for at påpege til bevidstheden om den lurende vold og racisme. Truslen fra den indre svinehund. Foto: Hans Østergaard

Her står Den indre Svinehund

Følgende byer fik en skulptur leveret og foræret i dagene 8.-11. november og modtager i dag et brev fra kunstneren: Antwerpen, Oslo, Amsterdam

Buxelles, Bonn, Paris, Stockholm, Genève, København, Zürich, Lyon, Odense

Marseille, Århus, Herning, Milano, Barcelona, Innsbruck, München, Berlin

Svinehunden glammer

Tyve europæiske byer fik for to uger siden 1,2 tons beton foræret i form af en rædselsvækkende skulptur. »Den indre

Europa har en svinehund, der glammer fra Oslo til Odense og fra Bonn til Barcelona. Den lurer indeni alle mennesker, alle vegne, og den er kommet til tyve europæiske byer cementeret i en 2,30 m høj og 1,2 tons tung skulptur for at

kunst-happening, et brev fra skulpturens skaber, Odense-kunstneren Jens Galschiødt Christophersen. Hænder er officielt er forbi. Men svinehunden glammer videre. Bystyrerne skal til at beslutte, om den rædselsvækkende

af Europa takket være Jens Galschiødt Christophersen og næsten 100 frivillige i hans kølvand. Skulpturen er forsynet med en plade, der oplyser om artens herkomst, føde og udbredelse: »Dyr med de laveste instinkter, som bor

Hvis vores indre svinehund får lov at vokse, kan vi ikke tumle den, og så bliver den en trussel mod hele vores kultur og levemåde, siger Jens Galschiødt Christophersen.

tede pure at se sin egen indre svinehund i øjnene. Efter en halv dag blev skulpturen fjernet af politiet og gemt bort fra offentlighedens opmærksomhed.

- Jeg har ikke kunnet følge alle byernes reaktioner, men næsten alle steder er skulpturen blevet flyttet væk fra byens helligste plads foran rådhuset eller parlamentet. I alle de skandinaviske byer har man fundet en midlertidig plads, hvor svinehunden har fået lov at stå og bore sin tryne ind i bevidstheden på de forbigående, fortæller Jens Galschiødt Christophersen.

Svinehundenes mere langsigtede fremtid afgøres af de lokale politikere. I sit brev til borgmestrene har Jens Galschiødt Christophersen opfordret til at finde en permanent plads til skulpturen. Alternativt foreslår han dem at sælge svinet for 100.000 kroner og give pengene til organisationer, der arbejder med samme formål, som var baggrund for kunst-happening: At bekæmpe vold og racisme.

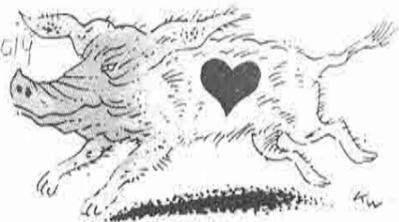
- Jeg tror, ikke der manges af de tyve indre svinehund tilbage i Europas gader om bare ét år. Men provokationen vil alligevel leve - på museer, i folks bevidsthed og i kunsthistorien.

skulpturen stillet op på pladsen. Området omkring Blågårds Plads har flere gange været centrum for racistiske optøjer og vold. Herfra udsprang den fremmedfjendtlige gruppe »Grønjakkerne« og her har politiet og BZ-bevægelsen bekæmpet hinanden med brosten, køller og fantomansigter.

- Blågårds Plads vil være en hol rigtig placering af skulpturen. I det område har den indre svinehund ofte vist, hvor stor den har vokset sig. Der vil den få den opmærksomhed, den fortjener som illustration af den meningsløse vold og racisme, siger kunstneren Jens Galschiødt Christophersen.

Morgenavisen
Jyllands Posten

17 NOV. 1993

Svinehund som kælenavn

W. Hoppe, Bentesvej 31, Brabrand, skriver: Ifølge en vulgær og primitiv sprogbrug er ordet »svinehund« et skældsord, der

hvorved der frembringes ca. 16 milliarder kr. i eksportindtægter og ca. 27.000 arbejdspladser. Hunden omtales ofte som

Odense-skulptur væk i Berlin

skulptur af Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersen er blevet et kunststykke i Berlin og vil, vurderer politiet, nok blive meget gæstgiver at opspore. Galschiøt Christophersen er ved navn LeLe, der har forbindelse med Berlin-

Odense-skulptur væk i Berlin. Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersen har planer om at opføre et monument over muren, og Jens Galschiøt Christophersen var en af de udvalgte kunstnere, der skulle medvirke. Derfor lod han for tre år siden firmaet udstille en af sine skulpturer i firmaets lokaler, og man aftalte en salgspris på 9200 D-mark for værket, en kobberskulptur, der vejer ca. 50 kg.

For nogle måneder siden opdage-

de Odense-kunstneren, at skulpturen var sporløst forsvundet i forbindelse med, at LeLe's lokaler er overtaget af et andet firma. Det tyske politi, som Galschiøt Christophersen har meldt sagen til, mener, at skulpturen formentlig er solgt videre til en køber, der har handlet i god tro.

Jens Galschiøt Christophersen ved et af sine større værker, »Fetich«, der kan købes for 75.000 kr. Foto: Steen Thornit.

Skibsbyggerens drømme i bronze

Jean Voigt præsenterer to spændende danske kunstnere på Rosenlunds september-udstilling.

Af Per Helge Nielsen

SAKSKØBING - To spændende danske kunstnere viser fra i eftermiddag deres formåen hos Jean Voigt på Rosenlund. Det er skulptøren Jens Gals-

chiøt Christophersen og smykkkunstneren Torben Hardenberg.

Der er fernisering på udstillingen i eftermiddag, og i resten af september kan de to kunstneres værker bese på Rosenlund.

Den 39-årige Jens Galschiøt Christophersen er oprindelig uddannet som konstruktionssmed på Lindøværftet i slutningen af halvfjerdserne, og han har senere arbejdet bl. a. som sølvsmed og billedhugger.

Han er selvudlært, og

værkerne i bronze på Rosenlund viser alsidighed og præsenterer drømmebilleder i forskellige afskygninger.

Især beklædningsgenstande har fascineret ham, og mange af bronzeskulpturerne forestiller netop klædningsstykker eller dele deraf, som de har siddet på den usynlige krop, ofte med gådefulde draperinger, der er med til at give værkerne et drømmeagtigt lidt eventyragtigt præg.

Der er fernisering på Rosenlund i dag kl. 16 - 18.

Unik skulptur-kunst på »Rosenlund«

Sidste chance for at opleve de fasinende arbejder af Jens Galschiøt Christophersen og Torben Hardenberg er den 26. september.

Det meste af september måned har gæsterne på Rosenlund kunnet opleve skulpturkunst i en klasse, der ikke ses mager på disse breddegrader.

Jean Voigt har nemlig haft overladt galleriet i den gamle hestestald til en af Danmarks bedste og mest utraditionelle billedhuggere, Jens Galschiøt Christophersen, der som sit foretrukne materiale har kobber, og som et gennemgående tema har mennesket og specielt dets beklædning.

Jens Galschiøt Christophersens kunst er trods hans kun 40 leveår allerede berømmet over nær sagt den ganske verden. Han var med ved Verdensudstillingen i Barcelona sidste år, og det var ham, der skabte »Ringbærerens jakke«, der er en jakke i oxyderet kobber, inspireret af Tolkiens »Ringenes herre« og iøvrigt en af gaverne til Dronning Margrethe, da hun fyldte 50 år.

Fremtidige opgaver skorter det heller ikke på. Blandt

disse er en vandkunst til en juvelerfabrik i Indien samt et bidrag til en stor skulpturkonkurrence i Berlin.

Den anden værende kunstnerudstilling på Rosenlund finder man i hovedbygningen, hvor det er smykkkunstneren Torben Hardenberg, der residerer. Og blandt de udstillede arbejder finder man bl.a. dele af den såkaldte »Rosenborg-kollektion«, som Hardenberg lavede i forbindelse med Christian IV's 400 års fødselsdag.

9-93

Smykkesmeden i Odense:

HVERDAGENS SMÅ MIRAKLER

Som en Aladdins hule er SMYKKESMEDEN JENS GALSCHIØT svær at finde.

Selvom han elsker arbejdsro, vil jeg alligevel røbe, at til trods for hans ydmyge skiltning - er han et yderst åbent og imødekommende menneske.

Meget overraskende får man, inde i hulen som det første, øje på en bar røv, der lyser én imøde i oxyderet kobber - fastholdt med bukserne nede om haserne. Grotesk nok - men meget smukt, idet det er en velformet én af slagsen. Jens er meget fascineret af kroppens former - ikke kun kvindens, og mens jeg sludrer med ham, tænker jeg på, at det er en skam, at hans bevægelser ikke kan fastholdes, uden de ville komme til at virke stivnede og uvirkelige. Jens Galschiøt er nemlig et rastløst og let bevægeligt menneske, der har glæden boblende indeni. Jeg kan levende forestille mig, at det ikke har været nok for ham at svejse supertankere på Lindø (som han startede med). Der er følsomhed, skønhed og humor i hans skulpturelle figurer, som anarkistisk bryder ud af bronze, kobber og stålplader.

Udenfor skinner solen på resterne af Berlinmuren, som han stadig håber på bliver til en skulptur til byen Berlin. Han er den ene af de to, der har fået en bid udleveret, og har lavet et projekt som han håber bliver til realitet inden længe.

Han er tændt nu - så jeg griber chancen for at spørge ham, hvordan han ville stille sig til fænomenet *piercing*. Jeg selv er ikke særlig viden om det, men har set nogle brochurer, som er ret fascinerende - nogle endda smukke, men jeg står af, når kønsdelene bliver smidt lige i hovedet på mig.

Jens griner - "ja, det ville unægtelig være lidt af en udfordring, at få smækket et par bryster

op og blive bedt om at udsmykke dem, men jeg ved ikke, jeg har jo lige lavet en 50 års gave og en sølvbryllupsgave til Dronningen, så det ville jo være lidt af en sammenblanding". (Det ku' da være Dronningens franske mand ville synes det var ret charmant!) Han ved, ligesom jeg, meget lidt om piercing, men synes også det er spændende. Vi bliver enige om, at det må være ubehageligt at blive stukket igennem kødet på de intimeste steder.

På vej ind til selve smedjen står flere af hans skulpturer linet op på hylder. Han laver unikke smykker - bæltespænder og skulpturer, og er meget inspireret af Antonio Gaudis organiske former. Som han selv udtrykker det - vil han godt fastholde nogle af hverdagens små mirakler - i kobber, som et par store udtrådte støvler, ejermanen har forladt for at vandre ud i verden - barfodet - som den dag dagens lys først skinnede på den. Han skildrer historien i det klædningsstykke eller det stykke stof, som har svøbt sig om et bryst, et hovede eller en bar røv, som et eventyr der kan påbegyndes her. Det kan umiddelbart lyde uhyre prosaisk - men virker ikke desto mindre yderst følsomt, fordi man ikke kan undgå at fundere over, hvad der egentlig blev af dem, der var indeni drapperierne.

At det ikke er det rene føleri, bekræfter hans Sevillaprojekt 92, som lavede KOKON - (en skulpturgruppe) der består af 22 gigantiske stålskjolde gennembrudt af bronceansigter. Inspiration var ex.præs. Gorbatsjovs gave (en 76 m lang ubåd), som skulle omdannes til et væksthuis for unge arbejdsløse til fred og *kulturforhåbentlighed* sammen med franskmanden Jean Dewasne.

SMYKKESMEDJEN er i sig selv et væksthuis for unge, som har fået en skæv start. De får, sammen med Jens Galschiøt og hans

medarbejdere, en tro på sig selv til at komme videre, når de, enten har kastet den stivnede maske, eller når de har fundet de rigtige folder til at tackle det liv, der er udenfor smeltediglen.

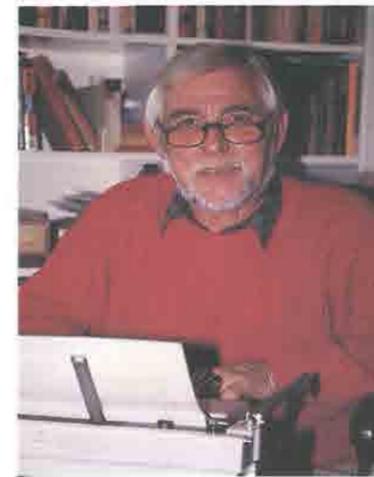
Den barske del af livet (Berlinmuren) står nu her og venter på 6 millioner fra mæcener eller byen Berlin - til erindring for eftertiden. Det er mange penge, men det bliver et kæmpearbejde (100 m langt) og med 25 mandshøje mennesker, der "går igennem frihedens mur".

Jens Galschiøt tror at alt er muligt - og indtil nu har han givet denne viden videre til de unge, der ligesom Berlinmurens mennesker kommer som halve, men går derfra som hele mennesker.

På opslagstavlen fandt jeg en lille lap med disse ord:

"I can't live without you
I can't live with you
I'm only half a man -
I can live without you
I can live with you
I'm a man"

Mif

Kunstpavillonen på Expo '92 startede ved åbningen den 20. april med en interessant og meget speciel dansk udstilling.

Det var faktisk præsentationen af et bistandsprojekt, som viser, at slet så slemt, som der tit tales om, står det ikke til blandt de unge arbejdsløse i Danmark. De, der vil noget, gør noget, og da jeg ikke tror ret mange af "Solkysten"s læsere så udstillingen - desværre, synes jeg, De skal have historien bag den.

Det hele startede med, at Kolding-bistandsprojektet "Det rullende Galleri" henvendte sig til Sovjetunionens præsident Mikhail Gorbatsjov, om de kunne få en udrangeret ubåd, som de - opstillet på Kolding havn - ville indrette til et vækst- og væremiljø med kunstneriske og kulturelle aktiviteter - under mottoet "symbol på fred." De initiativrige unge koldingensere fik et ja fra den russiske præsident - ubåden, de ville få, var 76 meter lang og i fire etager. Så skete der pludselig meget i Sovjetunionen, men en henvendelse til Ruslands nye præsident Boris Jelsin bekræftede, at de ville få ubåden.

Nu skulle det gå hurtigt, for ideen var også at vise projektet på Expo '92. For at gøre en lang historie kort skete følgende: Henvendelse til Expo (positive), til LEGO (positive), til Kolding kommune og 33 sponsorer (positive).

Nu var det så blot at realisere ideen, som gik ud på at lave en model af ubåden i Legoklodser. Ud fra tegninger - lavet af Det Rullende Galleri - brugte Legofolkene 270.000 klodser og 1100 arbejdstimer. Desuden allierede man sig med den kendte fynske sølvsmed og billedhugger Jens Galschiøt Christophersen, der fremstillede 22 gigantiske skjolde i rustfri stål - fire meter høje

ved Preben Rasmussen

KULTUR SPALTEN

Billedhugger Jens Galschiøt Christophersen foran ubåden - i baggrunden

Det Rullende Galleri - og en Lego-ubåd

og en bredde på 1,5 meter. Til disse skjolde modellerede og bronzestøbte Odense-kunstneren 22 ansigter, som kom frem i et brud i hvert skjold.

Disse 22 skjolde indrammede ubåden som en kæmpemæssig kokon af blomsterkronblade - et virkeligt imponerende og kunstnerisk flot resultat, som vakte berettiget opsigt i Expo-kunstpavillonens første udstillingsuger.

Udover ubåden og skjoldene var der arbejdende kunstnere og andre værker af Jens Galschiøt Christophersen. En meget levende og interessant kunstner, er han - De skulle aflægge ham et besøg, når De er på ferie i Danmark. "Smykkesmeden", Ejlskovsgade 20, Odense.

Desuden var der billeder af den kendte franske kunstner Jean Dewasne, som bl.a. er kendt for at have udsmykket den nye triumfbue i Paris, hvis arkitekt, som bekendt, var den danske arkitekt Johan Otto von Spreckelsen.

Men hvorfor udstillede denne franske kunstner så sammen med danskerne - jo, for han har lovet at komme til Kolding og udsmykke ubåden. For, som han sagde til "Solkysten", da vi mødte ham på udstillingen, "jeg har aldrig før hørt om et så initiativrigt og interessant projekt, som disse unge mennesker har lavet."